

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 78

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54

24 martie 2011

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 287/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de carbură de tungsten, carbură de tungsten amestecată simplu cu pudră metalică și carbură de tungsten topită originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 288/2011 al Consiliului din 23 martie 2011 privind punerea în aplicare a articolului 16 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 204/2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia** 13
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 289/2011 al Comisiei din 23 martie 2011 de rectificare a versiunii în limba maghiară a Regulamentului (UE) nr. 1272/2009 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului cu privire la achiziționarea și vânzarea produselor agricole în cadrul schemei de intervenție publică** 21
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 290/2011 al Comisiei din 23 martie 2011 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 22

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DECIZII

- ★ Decizia 2011/178/PESC a Consiliului din 23 martie 2011 de modificare a Deciziei 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia 24

 - 2011/179/UE:
 - ★ Decizia Comisiei din 14 decembrie 2010 privind ajutorul de stat C 39/96 (ex NN 127/92) pusă în aplicare de către Franța în favoarea Coopérative d'exportation du livre français (CELF) [notificată cu numărul C(2010) 8938] ⁽¹⁾ 37

 - 2011/180/UE:
 - ★ Decizia Comisiei din 23 martie 2011 de punere în aplicare a Directivei 2002/55/CE a Consiliului în ceea ce privește condițiile în care poate fi autorizată introducerea pe piață a ambalajelor mici de amestecuri de semințe standard de mai multe soiuri de legume care aparțin aceleiași specii [notificată cu numărul C(2011) 1760] ⁽¹⁾ 55
-

III Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

- ★ Decizia nr. 5/2010/CP a Comitetului permanent al statelor AELS din 9 decembrie 2010 de modificare a Deciziei nr. 4/2004/CP a Comitetului permanent de instituire a Comitetului mecanismului financiar 57

 - ★ Decizia nr. 6/2010/CP a Comitetului permanent al statelor AELS din 9 decembrie 2010 de extindere a sarcinilor Oficiului pentru mecanismul financiar al SEE și mecanismul financiar norvegian 58
-

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 287/2011 AL CONSILIULUI

din 21 martie 2011

de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de carbură de tungsten, carbură de tungsten amestecată simplu cu pudră metalică și carbură de tungsten topită originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 alineatele (2), (5) și (6),

având în vedere propunerea prezentată de către Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Măsurile în vigoare

- (1) Prin Regulamentul (CEE) nr. 2737/90 ⁽²⁾, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă de 33 % la importurile de carbură de tungsten și carbură de tungsten topită originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”). Prin Decizia 90/480/CEE ⁽³⁾, Comisia a acceptat angajamentele luate de doi mari exportatori cu privire la produsul care face obiectul măsurilor.
- (2) Ca urmare a retragerii angajamentelor de către doi exportatori chinezi în cauză, Comisia a instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2286/94 ⁽⁴⁾ o taxă antidumping provizorie la importurile produsului în cauză.

(3) Prin Regulamentul (CE) nr. 610/95 ⁽⁵⁾, Consiliul a modificat Regulamentul (CEE) nr. 2737/90 și a instituit o taxă definitivă de 33 % la importurile de carbură de tungsten și de carbură de tungsten topită. Ca urmare a unei reexaminări care a fost inițiată în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază (denumită în continuare „ancheta de reexaminare anterioară”), aceste măsuri au fost extinse pe o perioadă de încă cinci ani prin Regulamentul (CE) nr. 771/98 al Consiliului ⁽⁶⁾.

(4) Prin Regulamentul (CE) nr. 2268/2004 ⁽⁷⁾ ca urmare a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă de 33 % la importurile de carbură de tungsten și carbură de tungsten topită originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”).

(5) Prin Regulamentul (CE) nr. 1275/2005 ⁽⁸⁾, Consiliul a modificat definiția produsului pentru a include și carbură de tungsten amestecată simplu cu pudră metalică.

2. Cererea de reexaminare

(6) Ca urmare a publicării unui aviz de expirare iminentă ⁽⁹⁾ a măsurilor antidumping definitive în vigoare, Comisia a primit, la 30 septembrie 2009, o cerere de inițiere a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării acestor măsuri, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. Cererea a fost depusă de către Asociația Europeană a Metalelor (Eurometaux) (denumită în continuare „solicitantul”) în numele unor producători din Uniune care reprezintă o proporție majoră, în acest caz de peste 85 %, din producția totală a Uniunii de carbură de tungsten, carbură de tungsten amestecată simplu cu pudră metalică și carbură de tungsten topită.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

⁽²⁾ JO L 264, 27.9.1990, p. 7.

⁽³⁾ JO L 264, 27.9.1990, p. 59.

⁽⁴⁾ JO L 248, 23.9.1994, p. 8.

⁽⁵⁾ JO L 64, 22.3.1995, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 111, 9.4.1998, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 395, 31.12.2004, p. 56.

⁽⁸⁾ JO L 202, 3.8.2005, p. 1.

⁽⁹⁾ JO C 115, 20.5.2009, p. 18.

- (7) Cererea s-a bazat pe faptul că expirarea măsurilor ar avea ca rezultat probabil continuarea sau reparația dumpingului și reparația prejudiciului pentru industria din Uniune.

3. Deschiderea procedurii

- (8) Stabilind, în urma consultării Comitetului consultativ, existența unor elemente de probă suficiente pentru deschiderea unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, Comisia a anunțat la 30 decembrie 2009, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽¹⁾ (denumit în continuare „aviz de deschidere”), deschiderea unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

4. Anchetă

4.1. Perioada de anchetă

- (9) Anchetă privind continuarea sau reparația dumpingului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2009 (denumită în continuare „perioada anchetei de reexaminare” sau „PAR”). Analiza tendințelor relevante pentru evaluarea probabilității unei reparații a prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2006 și sfârșitul PAR (denumită în continuare „perioada examinată”).

4.2. Părțile vizate de anchetă

- (10) Comisia a informat în mod oficial solicitantul, alți producători cunoscuți din Uniune, producătorii-exportatori, importatorii, utilizatorii cunoscuți a fi interesați, producătorii din țara analoagă și reprezentanții RPC cu privire la deschiderea reexaminării efectuate în perspectiva expirării măsurilor. Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute, în scris, punctele de vedere și de a solicita o audiere în termenul stabilit în avizul de deschidere.
- (11) Au fost audiate toate părțile interesate care au solicitat acest lucru și care au demonstrat că există motive speciale pentru a fi audiate.
- (12) Comisia a trimis chestionare tuturor părților cunoscute ca fiind interesate și celor care s-au făcut cunoscute în termenul stabilit în avizul de deschidere. Au fost primite răspunsuri din partea a șapte producători din Uniune, din partea unui producător-exportator din RPC, a unui producător-exportator din țara analoagă și din partea a trei utilizatori.
- (13) Niciunul dintre importatori nu a răspuns la exercițiul de eșantionare, nu a furnizat Comisiei alte informații și nici nu s-a făcut cunoscut în cursul anchetei. Deoarece numai un producător-exportator din RPC a furnizat informațiile solicitate, nu a fost necesară selectarea unui eșantion.

- (14) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru a determina probabilitatea continuării sau a reparației dumpingului și a prejudiciului subsecvent și de interes pentru Uniune. S-au efectuat vizite de verificare în spațiile de lucru ale următoarelor societăți:

(a) producători din Uniune

- Wolfram Bergbau und Hütten-GmbH Nfg.KG., St Peter, Austria
- H. C. Starck GmbH & Co. KG, Goslar, Germania
- Eurotungstène poudres S.A., Grenoble, Franța
- Global Tungsten & Powders spol. s r.o, Bratá, Republica Cehă
- Treibacher Industrie AG, Treibach-Althofen, Austria

(b) țară analoagă

- Global Tungsten & Powders Corp., SUA

(c) utilizator

- Sandvik Hard Materials, Epinouze, Franța.

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

- (15) Produsele care fac obiectul prezentei reexaminări sunt carbura de tungsten, carbura de tungsten amestecată simplu cu pudră metalică și carbura de tungsten topită originare din RPC și încadrate în prezent la codurile NC 2849 90 30 și ex 3824 30 00.
- (16) Carbura de tungsten, carbura de tungsten amestecată simplu cu pudră metalică și carbura de tungsten topită sunt compuși de carbon și tungsten obținuți prin tratament termic (prin carburare, în primul caz, prin fuziune, în cel de-al treilea caz). Aceste produse sunt produse intermediare utilizate ca materii prime în fabricarea de componente de metale dure, cum ar fi sculele de așchiere cu carbură metalică și piesele cu rezistență mare la uzură, învelitorile antiabrazive, garniturile de foraj și abataj, precum și sculele de etirare și forjare a metalelor.
- (17) Prezenta anchetă a confirmat faptul că produsul în cauză, fabricat și vândut de producătorul-exportator către Uniune, prezintă aceleași caracteristici fizice și chimice și este destinat aceluiași utilizări ca și produsul fabricat de către producătorii din Uniune și vândut pe piața Uniunii sau ca cel fabricat și vândut în țara analoagă și este, prin urmare, considerat a fi produs similar în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ JO C 322, 30.12.2009, p. 23.

C. PROBABILITATEA UNEI CONTINUĂRI SAU A UNEI REAPARIȚII A DUMPINGULUI

1. Remarci preliminare

- (18) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, s-a examinat dacă în prezent există dumping și, în caz afirmativ, dacă expirarea măsurilor riscă sau nu să ducă la continuarea sau reapariția dumpingului. Se amintește faptul că în contextul anchetei întreprinse în temeiul acestui articol, tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „TEP”) nu face obiectul niciunei reexaminări.
- (19) Așa cum se explică mai sus, eșantionarea nu a fost necesară pentru producătorii-exportatori din RPC.
- (20) În etapa de eșantionare, a reieșit că unicul producător-exportator chinez cooperant reprezintă mai puțin de 5 % din exporturile chinezești totale către Uniune. Autoritățile chineze și celelalte părți interesate au fost notificate cu privire la posibilitatea aplicării articolului 18 din regulamentul de bază, din cauza nivelului scăzut de cooperare a producătorilor-exportatori. Comisia nu a primit niciun răspuns la această comunicare.
- (21) Cu toate acestea, în continuarea anchetei, producătorul-exportator cooperant a corectat, în răspunsul la chestionar, eroarea survenită în raportarea vânzărilor sale la export către Uniune și a revizuit cantitățile exportate către Uniune în sensul unei majorări. În paralel, volumele produsului în cauză exportat către Uniune din RPC au fost analizate mai aprofundat pe baza cifrelor Eurostat. Ca urmare, și după verificarea răspunsului la chestionar, s-a stabilit că volumul exporturilor producătorului-exportator cooperant era foarte mare ⁽¹⁾. Pe baza acestor constatări, s-a concluzionat că nivelul de cooperare era ridicat.

2. Importurile care fac obiectul unui dumping în cursul PAR

2.1. Țara analoagă

- (22) Deoarece niciunui producător-exportator din RPC nu i-a fost acordat TEP în cadrul anchetelor anterioare, valoarea normală pentru China a fost stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.
- (23) În avizul de deschidere, SUA au fost propuse ca țară analoagă corespunzătoare în sensul stabilirii valorii normale pentru RPC. Părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile cu privire la oportunitatea acestei alegeri. Niciuna dintre părți nu a formulat observații sau obiecții în această privință. SUA au fost astfel utilizate ca țară analoagă în ancheta inițială și nu au existat sau nu au fost comunicate Comisiei circum-

stanțe noi sau modificate care ar justifica o schimbare. S-a considerat că SUA sunt reprezentative ca țară de referință, în special având în vedere deschiderea și competitivitatea pieței interne a Statelor Unite. În plus, un producător din SUA a fost de acord să coopereze în cadrul prezentei reexaminări.

- (24) În consecință, SUA au fost utilizate ca țară cu economie de piață analoagă în scopul prezentei reexaminări.

2.2. Valoarea normală

- (25) În temeiul articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, valoarea normală s-a stabilit pe baza informațiilor verificate primite de la producătorul american cooperant din țara analoagă, și anume pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite pe piața internă a SUA pentru tipurile de produse despre care s-a constatat că sunt vândute în cadrul operațiunilor comerciale normale.
- (26) Ca urmare, valoarea normală a fost stabilită ca fiind prețul de vânzare mediu ponderat practicat pe piața internă de producătorul cooperant din SUA în raport cu clienții independenți.
- (27) S-a verificat mai întâi dacă vânzările interne totale ale produsului similar către clienți independenți ai producătorului cooperant din SUA erau reprezentative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, și anume dacă vânzările respective reprezentau cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor produsului în cauză exportat în Uniune. Vânzările interne ale producătorului cooperant din SUA au fost considerate suficient de reprezentative în cursul perioadei anchetei de reexaminare.
- (28) Ulterior, s-a analizat dacă vânzările interne ale produsului similar puteau fi considerate efectuate în cursul normal al unor operațiuni comerciale, conform articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază. Acest lucru s-a efectuat prin stabilirea pentru produsul similar vândut pe piața din SUA a proporției de vânzări interne profitabile către clienți independenți în cursul PAR.

- (29) Deoarece volumul vânzărilor profitabile pentru produsul similar reprezenta mai puțin de 80 % din volumul total al vânzărilor produsului similar, valoarea normală s-a bazat pe prețul intern efectiv, calculat ca medie ponderată a vânzărilor profitabile.

2.3. Prețul de export

- (30) Așa cum s-a explicat mai sus, având în vedere faptul că producătorul-exportator cooperant a reprezentat mai mult de 90 % din importurile chinezești totale către Uniune, prețul de export a fost analizat pe baza datelor furnizate de acel producător-exportator, și anume prețul real al produsului plătit sau care urmează să fie plătit pentru produsul în cauză atunci când este vândut la export către Uniune.

⁽¹⁾ Procentajul exact nu poate fi dezvăluit din motive de confidențialitate.

2.4. Comparația

- (31) Pentru fiecare tip de produs în cauză, valoarea normală medie ponderată și prețul mediu de export ponderat au fost comparate la nivelul franco fabrică, în aceeași etapă de comercializare și la același nivel de taxare. În conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază și în scopul asigurării unei comparații corecte, au fost luate în considerare diferențele constatate în privința factorilor despre care s-a pretins și s-a demonstrat că afectează prețurile și comparabilitatea acestora. S-au operat ajustări pentru costul transportului terestru și maritim, costul asigurării, cheltuielile cu serviciile bancare și costul ambalării. În plus, a fost operată o ajustare de 5 % a prețului de export pentru taxa de export, precum și ajustarea pentru taxa pe valoarea adăugată (TVA) la valoarea normală.

2.5. Marja de dumping

- (32) În conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, marja de dumping a fost stabilită per tip de produs pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată și media ponderată a prețului de export, în aceeași etapă de comercializare. Această comparație a evidențiat existența unui dumping în cursul PAR, care reprezintă mai mult de 80 % și este, prin urmare, la un nivel considerabil mai mare decât cel constat în cadrul ultimei anchete de reexaminare (31 %). Marja de dumping exactă nu poate fi dezvăluită din motive de confidențialitate. Calculele s-au bazat pe datele puse la dispoziție de un producător-exportator din RPC și de un producător din țara analogă. Dezvăluirea marjei de dumping ar permite atât producătorului-exportator cooperant din RPC, cât și producătorului din țara analogă să deducă valoarea normală și prețul de export al celuilalt, ceea ce ar reprezenta o încălcare evidentă a dreptului la confidențialitate al ambelor părți.

3. Evoluția importurilor în cazul abrogării măsurilor

3.1. Observație preliminară

- (33) Informațiile incluse în această secțiune au fost obținute prin analizarea datelor puse la dispoziție de producătorul-exportator cooperant, de Eurostat și furnizate în cererea de reexaminare.

3.2. Capacități neutilizate ale producătorilor-exportatori chinezi

- (34) Datele cu privire la capacitățile neutilizate puse la dispoziție de producătorul-exportator cooperant chinez au fost prezentate cu o creștere sau reducere de 20 % pentru a respecta confidențialitatea. Capacitatea de producție în RPC a fost de aproximativ 21 000 de tone în 2006 și 2007 și a crescut substanțial la aproximativ 35 000 de tone în 2008 și în PAR, o creștere de mai mult de 80 % în cursul perioadei examinate. Aceste cifre pot fi considerate ca fiind neexagerate, deoarece cererea de reexaminare a raportat o capacitate de producție de aproape 50 000 de tone.

- (35) În plus, producătorul-exportator cooperant a raportat o creștere substanțială a capacității în cursul perioadei examinate.

- (36) Pe baza informațiilor colectate în timpul anchetei, capacitatea totală de producție a Chinei a depășit considerabil actuala producție a Chinei (cu cel puțin mai mult de 20 000 de tone în 2008 și în cursul PAR).

- (37) În PAR, RPC a avut o capacitate neutilizată reprezentând de șase ori consumul din Uniune (25 000 de tone în comparație cu 3 800 de tone de consum în Uniune).

- (38) Ținând cont de cele expuse anterior, este evident că o mare parte din capacitatea neutilizată din RPC ar putea fi folosită pentru creșterea exporturilor către Uniune în absența măsurilor antidumping.

- (39) Mai mult, informațiile transmise în timpul anchetei au indicat o distorsiune importantă pe piața materiilor prime utilizate pentru fabricarea produsului în cauză. În primul rând, materiile prime fac obiectul cotelor acordate de către autoritățile chineze. În al doilea rând, autoritățile chineze limitează accesul la materiile prime prin instituirea de taxe de export și prin politici de reducere a TVA-ului, ceea ce, așa cum se arată în considerentul 31, s-a aplicat și produsului în cauză. Acești factori constituie elemente suplimentare care indică probabilitatea continuării dumpingului în cazul de față.

3.3. Atractivitatea pieței Uniunii și a prețurilor de export pentru țările terțe

- (40) Informațiile referitoare la preț puse la dispoziție de către exportatorul cooperant, care nu pot fi dezvăluite din motive de confidențialitate, arată că Uniunea constituie într-adevăr o piață interesantă pentru producătorii-exportatori chinezi. În cursul perioadei examinate, prețurile obținute pe piețele din alte țări terțe au fost sub (cu excepția anului 2007) cele percepute Uniunii (aproximativ între 10 și 20 % mai mici în diferiți ani pe parcursul perioadei examinate).

- (41) Din aceste motive, se poate concluziona că, în ceea ce privește prețurile care pot fi obținute, piața UE este cu siguranță o alternativă atractivă pentru exportatorii chinezi.

- (42) Pe baza aceasta, producătorii-exportatori chinezi sunt stimulați să direcționeze exporturile lor către piața Uniunii, în cazul în care măsurile ar expira. Prețurile mari, predominante pe piața Uniunii, ar permite producătorilor-exportatori chinezi să obțină marje de profit mai bune.

3.4. Eludarea măsurilor

- (43) În 2005, măsurile au fost extinse la un nou cod NC, deoarece s-a constatat că exportatorii chinezi eludau măsurile prin adăugarea unor cantități mici de altă pudră metalică (în cele mai multe cazuri cobalt) pudrei de carbură de tungsten ⁽¹⁾. Acest fapt a confirmat că practica eludării este un alt element care duce la concluzia probabilității de continuare a dumpingului și constituie o dovadă evidentă că piața europeană continuă să fie atractivă pentru producătorii-exportatori chinezi care ar direcționa cantități mai mari de carbură de tungsten spre UE în absența măsurilor antidumping.

3.5. Concluzie privind probabilitatea unei continuări a dumpingului

- (44) Prezenta analiză demonstrează că importurile chineze au continuat să intre pe piața Uniunii la prețuri de dumping cu o marjă foarte mare de dumping. Luând în considerare în special analiza nivelurilor prețurilor pe piețele din UE și din alte țări terțe, precum și capacitățile neutilizate din RPC, se poate concluziona că există probabilitatea continuării dumpingului în cazul în care măsurile ar expira.

D. SITUAȚIA PE PIAȚA UNIUNII

1. Definiția industriei din Uniune

- (45) În cadrul Uniunii, produsul similar este fabricat de șapte societăți sau grupuri de societăți.
- (46) Prin urmare, se consideră că acestea constituie industria din Uniune în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază și vor fi denumite în continuare „industria din Uniune”.

2. Observație preliminară

- (47) Datele referitoare la importurile produsului în cauză originar din RPC în Uniune au trebuit indexate pentru a păstra confidențialitatea în temeiul articolului 19 din regulamentul de bază.
- (48) În ceea ce privește volumul importurilor în cadrul codului TARIC 3824 30 00 10, din cauza includerii unor produse diferite de produsul în cauză în datele referitoare la importuri disponibile la nivelul codului NC obținute de la Eurostat (cod NC 3824 30 00), analiza următoare a fost efectuată pe baza datelor referitoare la importuri la nivelul codului TARIC, completate cu informațiile obținute din datele colectate în conformitate cu articolul 14 alineatul (6) din regulamentul de

bază. Datele TARIC sunt considerate confidențiale, deoarece oferă un nivel de detaliu care permite identificarea părților. Din acest motiv, anumite informații au fost prezentate în etape.

- (49) Datele referitoare la industria din Uniune au fost obținute din răspunsurile la chestionar oferite de cei șapte producători din Uniune.

3. Consumul de pe piața Uniunii

- (50) Consumul Uniunii s-a stabilit pe baza volumului vânzărilor industriei din Uniune pe piața Uniunii și pe baza datelor referitoare la importuri, furnizate de Eurostat.
- (51) Între 2006 și PAR, consumul Uniunii a scăzut cu 62 %, scăderea cea mai importantă având loc între 2008 și PAR. În cursul PAR, producția a scăzut cu 63 % comparativ cu anul 2008.

Tabelul 1

Consumul

	2006	2007	2008	PAR
Volum (tone)				
+ Total importuri	1 766	1 885	2 303	755
+ Producție UE vândută pe piața UE	8 281	8 334	7 981	3 024
= Consum	10 047	10 218	10 284	3 779
creștere anuală		2 %	1 %	- 63 %

4. Volumul, cota de piață și prețurile importurilor originare din Republica Populară Chineză

- (52) Volumele, cotele de piață și prețurile medii ale importurilor care fac obiectului unui dumping originare din RPC au evoluat, așa cum se poate vedea mai jos. Următoarele tendințe în materie de cantitate și preț se bazează pe datele Eurostat.

Tabelul 2

Importurile din RPC

	2006	2007	2008	PAR
Volumul importurilor originare din țara în cauză (tone)	peste 700	peste 700	peste 400	peste 60
Indice (2006 = 100)	100	104	60	11
Cota de piață a importurilor provenind din țara în cauză	7,1 %	7,3 %	4,2 %	2,1 %
Prețul importurilor originare din țara în cauză (EUR/tonă)	25 622	21 883	22 434	22 110
Indice (2006 = 100)	100	85	88	86

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1275/2005 al Consiliului din 26 iulie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2268/2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de carbură de tungsten și carbură de tungsten topită originare din Republica Populară Chineză (JO L 202, 3.8.2005, p. 1).

- (53) Volumul importurilor care fac obiectul unui dumping ale produsului în cauză originar din RPC a scăzut cu 89 % în cursul perioadei examinate și a atins un nivel de aproximativ 80 de tone în cursul PAR. Cota lor de piață a scăzut, de asemenea, de la 7,1 % în anul 2006 la 2,1 % în cursul PAR.
- (54) O explicație posibilă pentru această scădere o constituie creșterea substanțială a consumului intern în RPC în cursul perioadei examinate. În plus, printr-un sistem de contingente la export și tarife de export, autoritățile chineze par să adopte o politică de conservare a resurselor de tungsten ale RPC.
- (55) Prețurile importurilor din China au scăzut cu 14 % în perioada examinată. Această evoluție reflectă tendința generală, observată, de asemenea, cu privire la prețurile industriei din Uniune.
- (56) Comparația a demonstrat și că importurile din RPC au subcotat prețurile industriei din Uniune cu mai mult de 10 % după deducerea taxei antidumping în vigoare. Aceste rezultate sunt aceleași cu cele din ultima anchetă de reexaminare ⁽¹⁾.

5. Importurile din alte țări

- (57) Volumul importurilor din alte țări în cursul perioadei examinate este prezentat în tabelul de mai jos. Tendințele în materie de cantitate și preț se bazează pe datele Eurostat.

Tabelul 3

Importurile din alte țări

	2006	2007	2008	PAR
Importurile din alte țări (tone)	1 050	1 138	1 873	675
Indice (2006 = 100)	100	108	178	64
Cota de piață a importurilor provenite din alte țări	10,5 %	11,1 %	18,2 %	17,9 %
Preț mediu (EUR/tonă)	27 309,1	26 626,0	21 607,5	24 867,4
Indice (2006 = 100)	100	97	79	91
Cota de piață în SUA	4,2 %	3,9 %	3,9 %	3,6 %
Preț mediu (EUR/tonă)	32 948,1	32 356,0	29 353,3	32 054,4
Cota de piață a Coreei de Sud	2,2 %	2,4 %	2,6 %	4,4 %
Preț mediu (EUR/tonă)	33 733,8	29 969,5	25 789,0	24 503,7

- (58) Importurile din țări terțe au scăzut cu 36 % pe parcursul perioadei examinate. Acestea au urmat o tendință generală a pieței determinată de consumul în scădere (o diminuare cu 62 %), dar nu în același ritm. Astfel, cota de piață a acestor importuri a crescut de la 10,5 % la 17,9 %. Cu toate acestea, impactul importurilor respective asupra industriei Uniunii nu poate fi considerat negativ, după cum se demonstrează în considerentele 85-88 de mai jos.
- (59) Trebuie remarcată dublarea în cursul perioadei examinate a cotei de piață a Republicii Coreea (denumită în continuare „Coreea”) care a ajuns la 4,4 %. Prețurile coreene medii de import au scăzut în cursul perioadei examinate, cu toate acestea au rămas considerabil mai ridicate decât prețurile de vânzare medii ale vânzărilor chinezești la export.

6. Situația economică a industriei din Uniune

- (60) În temeiul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, Comisia a examinat toți factorii și indicatorii economici relevanți care influențează situația industriei din Uniune.

6.1. Producția

- (61) Producția industriei din Uniune a crescut pentru prima dată cu 5,8 % în 2007 și cu 11,6 % în 2008, comparativ cu 2006, apoi a scăzut semnificativ în cursul PAR, cu 56 % comparativ cu 2008.

⁽¹⁾ A se vedea considerentul 65 din Regulamentul (CE) nr. 2268/2004.

Tabelul 4

Producția totală a Uniunii

	2006	2007	2008	PAR
Volum (tone)				
Producția	10 094	10 679	11 268	4 861
Indice (2006 = 100)	100	106	112	48

6.2. Capacitatea și ratele de utilizare a capacității

- (62) Capacitatea de producție a crescut cu 10,8 % între 2006 și PAR. Deoarece producția a scăzut, în special în cursul PAR, utilizarea capacității rezultată a arătat o scădere generală de 57 % între 2006 și PAR, atingând o capacitate de utilizare de 39 % în cursul PAR.

Tabelul 5

Capacitatea de producție și utilizarea capacității

	2006	2007	2008	PAR
Volum (tone)				
Capacitate de producție	11 110	11 610	12 230	12 310
Indice (2006 = 100)	100	105	110	111
Utilizarea capacității	91 %	92 %	92 %	39 %
Indice (2006 = 100)	100	101	101	43

6.3. Stocurile

- (63) Nivelul stocurilor finale ale industriei Uniunii a crescut cu 20 % în 2008 în comparație cu 2006, iar apoi a scăzut cu 26 % în cursul PAR.

Tabelul 6

Stocurile

	2006	2007	2008	PAR
Volum (tone)				
Stocuri finale	1 714	1 808	2 054	1 514
Indice (2006 = 100)	100	106	120	88

6.4. Volumul vânzărilor

- (64) Vânzările industriei din Uniune pe piața Uniunii către clienți independenți au crescut ușor între 2006 și 2008, iar apoi au scăzut cu 61 % între 2008 și PAR.

Volumul vânzărilor a crescut în 2007 și 2008, dar a scăzut semnificativ în cursul PAR. Această evoluție este în conformitate cu tendința generală de scădere a consumului pe piața Uniunii.

Tabelul 7

Vânzările către clienți independenți

	2006	2007	2008	PAR
Volum (tone)	5 594	5 630	5 874	2 292
Indice (2006 = 100)	100	101	105	41

6.5. Cota de piață

- (65) Cota de piață deținută de industria din Uniune a rămas stabilă între 2006 și 2008, dar a crescut apoi cu 4 puncte procentuale între 2008 și PAR. În general, a existat o creștere cu 5 puncte procentuale în cursul perioadei examinate.

Tabelul 8

Cota de piață în UE

	2006	2007	2008	PAR
Cota de piață în UE	56 %	55 %	57 %	61 %
Indice (2006 = 100)	100	99	103	109

6.6. Creșterea

- (66) Deoarece scăderea vânzărilor a fost puțin mai mică decât scăderea consumului, industria din Uniune a câștigat o anumită cotă de piață.

6.7. Ocuparea forței de muncă

- (67) Nivelul de ocupare a forței de muncă pentru industria din Uniune a scăzut cu 17 % între 2006 și PAR. Ocuparea forței de muncă a scăzut, de asemenea, în perioada 2006-2008, când producția a crescut ușor, arătând eforturile depuse de industria din Uniune de a-și îmbunătăți productivitatea. Totuși, în cursul PAR, scăderea substanțială a producției a dus la o deteriorare puternică a ocupării forței de muncă.

Tabelul 9

Ocuparea forței de muncă

	2006	2007	2008	PAR
Media (perioada examinată)				
Totalul ocupării forței de muncă	674	667	653	557
Indice (2006 = 100)	100	99	97	83

6.8. Productivitatea

- (68) Productivitatea forței de muncă din industria UE, măsurată ca producție per persoană angajată per an, a crescut în 2007 și 2008 cu 7 %, respectiv 15 % în comparație cu 2006, apoi a scăzut cu 49 % între 2008 și PAR.

Tabelul 10

Productivitatea

	2006	2007	2008	PAR
Productivitatea (tone per an/angajat)	15	16	17	9
Indice (2006 = 100)	100	107	115	58

6.9. Prețurile de vânzare

- (69) Prețul de vânzare mediu franco fabrică al industriei din Uniune către clienți independenți pe piața Uniunii a urmat o tendință descrescătoare pe parcursul perioadei examinate. În general, industria din Uniune a fost nevoită să scadă prețurile cu 15,4 % între 2006 și PAR.
- (70) Așa cum se explică în considerentele 55 și 56, prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping provenind din RPC au urmat o tendință similară celor ale industriei din Uniune, dar au fost în mod constant inferioare prețurilor industriei din Uniune. În cursul PAR, prețurile din RPC au fost cu mai mult de 10 % mai mici decât prețurile industriei din Uniune.

Tabelul 11

Prețul unitar pe piața UE

	2006	2007	2008	PAR
Prețurile unitare ale vânzărilor Uniunii (EUR/tonă)	31 030	29 995	29 072	26 241
Indice (2006 = 100)	100	97	94	85

6.10. Salariile

- (71) Între 2006 și PAR, salariul mediu per angajat a crescut cu 4,8 %.

Tabelul 12

Costul forței de muncă

	2006	2007	2008	PAR
Costul anual al forței de muncă per angajat	53 614	54 613	56 564	56 221
Indice (2006 = 100)	100	102	106	105

6.11. Investițiile și capacitatea de mobilizare a capitalului

- (72) Între 2006 și 2008, fluxul anual al investițiilor privind produsul în cauză realizate de industria din Uniune a crescut cu 18 %. Între 2007 și 2008, investițiile au crescut cu 103 %. Cu toate acestea, în cursul PAR investițiile au scăzut cu 65 % comparativ cu anul 2008.
- (73) Investițiile au fost făcute în mare parte în construcția de noi instalații pentru fabricarea de materiale din tungsten din materiale folosite și resturi. Investițiile au trebuit reduse din cauza: (i) scăderii nivelului general de producție de pe piața Uniunii, (ii) distorsiunii materiilor prime (a se vedea considerentul 39), (iii) crizei economice.
- (74) În cursul PAR nu s-au realizat investiții semnificative. Acest fapt poate avea ca explicație în mare parte criza economică care a început în 2008 și care a atins punctul culminant în cursul PAR, când accesul la capitalul nou a fost chiar mai dificil.

Tabelul 13

Investițiile

	2006	2007	2008	PAR
Investiții nete (mii EUR)	18 403	10 711	21 756	7 568
Indice (2006 = 100)	100	58	118	41

6.12. Rentabilitatea și randamentul investițiilor

- (75) Datorită, pe de o parte, măsurilor antidumping în vigoare și, pe de altă parte, eforturilor depuse de industria din Uniune de a diversifica sursele de materii prime, între 2006 și 2008 industria din Uniune a putut să mențină un nivel pozitiv de rentabilitate, chiar dacă în general acesta a scăzut cu 26 % în cursul acestei perioade. Totuși, în cursul PAR, industria din Uniune a avut un rezultat mult mai puțin favorabil, indicând o anumită fragilitate din acest punct de vedere.
- (76) Randamentul investițiilor (denumit în continuare „RI”) a urmat în linii mari tendința de rentabilitate pe tot parcursul perioadei examinate.

Tabelul 14

Rentabilitatea și RI

	2006	2007	2008	PAR
Profitul net al vânzărilor UE către clienți independenți (% din vânzările nete)	10,3 %	5,8 %	7,6 %	- 19,5 %
RI (profit net în % din valoarea contabilă netă a investițiilor)	34,8 %	22,1 %	28,8 %	- 28,6 %

6.13. Fluxul de lichidități

- (77) Tendința fluxului de lichidități, care reprezintă capacitatea industriei de a-și autofinanța activitățile, a rămas pozitivă pe parcursul perioadei examinate. Cu toate acestea, între 2006 și PAR, a scăzut cu aproximativ 35 %.

Tabelul 15

Fluxul de lichidități

	2006	2007	2008	PAR
Flux de lichidități (mii EUR)	36 125	39 868	44 102	23 540
Indice (2006 = 100)	100	110	122	65

6.14. Dimensiunea marjei de dumping

- (78) Dumpingul din RPC a continuat pe parcursul PAR la un nivel semnificativ mai mare decât actualul nivel al măsurilor. Mai mult, luând în considerare distorsiunile privind materiile prime, capacitatea neutilizată și prețurile importurilor provenind din RPC, impactul marjelor de dumping efective asupra industriei din Uniune nu poate fi considerat neglijabil.

6.15. Refacerea în urma unor practici de dumping anterioare

- (79) S-a analizat dacă industria din Uniune s-a redresat în urma efectelor practicilor de dumping anterioare. S-a concluzionat că a reușit să se redreseze în mare măsură în urma unor astfel de efecte, dat fiind faptul că măsurile antidumping în vigoare s-au dovedit a fi eficiente. Cu toate acestea, criza economică a oprit procesul respectiv și a accentuat dificultățile industriei din Uniune.

7. Impactul importurilor care fac obiectul unui dumping și alți factori

7.1. Impactul importurilor care fac obiectul unui dumping

- (80) În paralel cu scăderea consumului în Uniune, cota de piață a importurilor chinezești a scăzut de la 7,1 % la 2,1 % (a se vedea considerentul 52). Informațiile disponibile arată că aceste importuri au fost efectuate la prețuri mai mici decât cele ale industriei din Uniune și decât prețurile importurilor originare din alte țări terțe. După cum se menționează în considerentul 56 de mai sus, pe baza unui calcul care exclude taxa antidumping, importurile chinezești au subcotat prețurile industriei din Uniune cu 10,7 % pe parcursul PAR. Se amintește că rata taxei este de 33 %. În consecință, nivelul subcotării demonstrează, pe de o parte, eficacitatea taxelor în vigoare, iar, pe de altă parte, necesitatea continuării măsurilor. Această concluzie este consolidată de faptul că subcotarea constatată a fost la același nivel ca în ultima anchetă de reexaminare. Prin urmare, impactul în ceea ce privește prețul al importurilor care fac

obiectul unui dumping din RPC asupra industriei din Uniune a rămas neschimbat și, în absența vreunui element de probă care să demonstreze contrariul, este probabil să continue.

7.2. Impactul crizei economice

- (81) Din cauza condițiilor economice foarte negative predominante în cursul PAR în sectorul inferior al tungstenului, în special în sectorul oțelului și al carburilor cimentate, care reprezintă majoritatea consumului de tungsten din Uniune, industria din Uniune a redus considerabil producția și vânzările produsului în cauză.
- (82) Anterior crizei, societățile care operează în sectorul inferior aveau niveluri ridicate de stocuri de tungsten care nu au fost realizate în cursul PAR, afectând în continuare nivelul de producție al industriei din Uniune.

- (83) Deoarece producția a scăzut și deoarece industria din Uniune este o industrie cu utilizare intensivă de capital, care are nevoie să producă anumite cantități pentru a păstra scăzut costul unitar fixat, rentabilitatea a fost afectată în mod serios.

- (84) Cu toate acestea, analiza industriei din Uniune, înaintea crizei, dovedește eficacitatea măsurilor antidumping în vigoare. Ancheta a indicat că cei mai mari producători din Uniune au făcut investiții importante pentru a evita distorsiunile privind materiile prime, fiind în același timp capabili de a concura pe piață păstrând o poziție bună.

7.3. Importurile din alte țări

- (85) Conform estimărilor, volumul importurilor provenind din alte țări terțe a scăzut cu 36 %, de la aproximativ 1 500 de tone în 2006 la aproximativ 675 de tone în cursul PAR. Cota de piață a importurilor provenind din alte țări a crescut de la 10,5 % în 2006 la 17,9 % în cursul PAR. Prețul mediu de import a scăzut cu 8,9 % între 2006 și PAR. Principalele țări importatoare au fost Coreea de Sud și SUA.

- (86) Cota de piață a importurilor din Coreea de Sud s-a dublat în perioada examinată (de la 2,2 % la 4,4 %). Cu toate acestea, informațiile disponibile arată că, în cursul PAR, aceste importuri au fost efectuate la prețuri ușor mai mici decât cele ale industriei din Uniune (cu 6,6 %), dar mai mari (cu 9,8 %) decât prețurile importurilor originare din RPC.

- (87) Cota de piață a importurilor din SUA a scăzut cu 15,1 puncte procentuale în cursul perioadei examinate (de la 4,2 % la 3,6 %). Informațiile disponibile arată că, în cursul PAR, aceste importuri au fost efectuate la prețuri superioare celor ale industriei din Uniune și, astfel, semnificativ mai mari (cu 31 %) decât prețurile importurilor originare din RPC.

(88) În concluzie, printre cei mai mari importatori de carbură de tungsten în UE, importurile Coreei de Sud și ale SUA nu pot avea un impact negativ asupra situației industriei din Uniune, în special datorită nivelurilor prețurilor lor (similare sau chiar mai mari decât prețurile industriei din Uniune) și, în cazul SUA, de asemenea datorită cotei de piață în scădere.

8. Concluzie

(89) Datorită taxelor antidumping în vigoare, industria din Uniune a putut să se redreseze într-o anumită măsură după efectele dumpingului prejudiciabil anterior.

(90) Cu toate acestea, nu se poate concluziona că situația industriei din Uniune este sigură. Deși aproape toți indicatorii de prejudiciu legați de performanța financiară a producătorilor din Uniune – precum profitabilitatea, randamentul investițiilor și fluxul de lichidități – s-au îmbunătățit în cursul primilor ani din perioada examinată, ancheta a arătat, de asemenea, că, în cursul PAR, toți indicatorii de prejudiciu s-au deteriorat.

(91) În ciuda faptului că scăderea cererii în cursul PAR ar putea fi parțial atribuită crizei economice, ancheta a analizat atent impactul exporturilor care fac obiectul unui dumping la prețuri mici din RPC asupra situației industriei din Uniune.

(92) Așa cum se arată în considerentul 52, volumele importurilor din RPC au scăzut într-adevăr între 2006 și PAR. Prețurile respectivelor importuri au scăzut cu 14 % în cursul aceleiași perioade care, analizată din punctul de vedere al perioadei de patru ani examinate, reflectă evoluția prețurilor industriei din Uniune. Cu toate acestea, este de remarcat faptul că scăderea substanțială a prețurilor importurilor chinezești care fac obiectul unui dumping a avut loc între 2006 și 2007 (cu 15 %), respectiv cu mult timp înainte de criza economică, în perioada în care industria din Uniune era în proces de redresare. Prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping din RPC s-au stabilizat apoi, iar scăderea provocată de criza financiară pare să fie limitată. Situația în timp a scăderii substanțiale a prețurilor din partea exportatorilor chinezi (înaintea crizei) poate indica faptul că aceștia stabileau strategii mai concentrate și mai puternice privind prețurile, în scopul subcoterii prețurilor industriei Uniunii. Într-adevăr, diferența de preț între prețurile de export ale Chinei și cele ale industriei din Uniune a fost de 27 % și 22,8 % în 2007 și, respectiv, în 2008.

(93) În 2008, prețurile exporturilor din China au fost cu 22,8 % mai mici decât cele ale industriei din Uniune. În cursul PAR, diferența a scăzut la 15,7 %. Din cauza declinului puternic în ceea ce privește consumul, producătorii din Uniune au fost nevoiți să își reducă prețurile pentru a putea menține cota de piață.

(94) Așa cum se arată în considerentul 57, volumul importurilor din alte țări terțe a scăzut cu 36 % în conformitate cu scăderea consumului. În ciuda unei creșteri a cotei de

pieță, impactul acelor importuri asupra situației industriei din Uniune nu poate fi considerat negativ, așa cum este demonstrat în considerentul 88 de mai sus.

(95) Cu privire la viabilitatea industriei din Uniune, trebuie remarcat faptul că elementele de probă colectate în cursul anchetei arată că industria din Uniune a putut să concureze, în condiții de piață normale, împotriva importurilor din țări terțe și, chiar și atunci când prețurile au fost mai mici decât cele ale producătorilor din Uniune, diferența nu a fost atât de mare ca în cazul prețurilor din China, așa cum se demonstrează în considerentele 85-88 de mai sus.

(96) Ca rezultat al ameliorării situației industriei din Uniune în anii precedenți PAR, industria a investit în tehnologie nouă de vârf pentru fabricarea din resturi a produsului în cauză și pentru a eluda parțial distorsiunile existente privind materiile prime.

(97) Luând în considerare situația generală a industriei din Uniune, precum și importurile din RPC din perioada cuprinsă între 2006 și PAR, în concluzie, având în vedere evoluțiile pozitive ale unor indicatori aparținând industriei din Uniune, se consideră că industria din Uniune nu a suferit un prejudiciu important în cursul perioadei examinate. Prin urmare, s-a examinat dacă există probabilitatea reapariției prejudiciului, în eventualitatea expirării măsurilor.

E. PROBABILITATEA REAPARIȚIEI PREJUDICIULUI

1. Remarci preliminare

(98) Așa cum este descris în considerentele 89-97, instituirea de măsuri antidumping a permis industriei din Uniune să se redreseze în urma prejudiciului suferit, dar numai într-o anumită măsură. Într-adevăr, atunci când nivelurile excepționale de consum pe care Uniunea le-a cunoscut în cea mai mare parte din perioada examinată au scăzut semnificativ în cursul PAR, industria din Uniune s-a aflat într-o situație fragilă și vulnerabilă și a rămas expusă efectului prejudiciabil al importurilor care fac obiectul unui dumping provenite din RPC.

(99) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, importurile din țările în cauză au fost evaluate pentru a stabili dacă există probabilitatea reapariției prejudiciului.

2. Volumele exportate de China și prețurile la export către țări terțe

(100) S-a constatat că prețurile la export ale vânzărilor chinezești pe piețele altor țări terțe au fost, de asemenea, mai mici decât cele percepute UE (mai mici cu aproximativ 10 și 20 % în diferiți ani pe parcursul perioadei examinate, cu excepția anului 2007).

Vânzările exportatorului chinez pe piețele țărilor care nu fac parte din UE erau efectuate în cantități importante, reprezentând peste 80 % din totalul vânzărilor la export ale acestuia. Prin urmare, s-a considerat că, în cazul abrogării măsurilor, producătorii-exportatori chinezi ar fi stimulați să transfere cantități importante de exporturi din alte țări terțe către piața mai atractivă a Uniunii.

3. Capacitatea neutilizată pe piața RPC

- (101) Așa cum este descris în considerentele 34-42, datele colectate în cursul anchetei arată că există o capacitate importantă neutilizată disponibilă în RPC. Există indicații clare care duc la concluzia că o mare parte a acestei capacități neutilizate ar putea fi folosită pentru a spori exporturile către Uniune în absența măsurilor antidumping. Acest fapt este confirmat, în special, deoarece nu există indicații că piețele țărilor terțe sau piața internă ar putea absorbi o producție suplimentară în RPC.

4. Concluzie

- (102) Industria din Uniune a suferit de pe urma efectelor importurilor din China care fac obiectul unui dumping pe parcursul mai multor ani și, în prezent, continuă să se afle într-o situație economică precară.
- (103) Așa cum se arată mai sus, industria din Uniune s-a redresat în urma practicilor chinezești de dumping datorită măsurilor antidumping în vigoare. Cu toate acestea, în cursul PAR, s-a aflat într-o situație economică dificilă, în special din cauza crizei economice. În acest context, expunerea industriei din Uniune la volume crescute de importuri la prețuri mici care fac obiectul unui dumping din țara în cauză ar putea avea ca rezultat o continuă deteriorare a vânzărilor, a cotei de piață, a prețurilor de vânzare, precum și o deteriorare a situației financiare a acesteia.
- (104) În plus, după cum se afirmă în considerentul 56 de mai sus, s-a constatat că faptul că prețul de vânzare al producătorilor chinezi a subcotat prețurile industriei din Uniune în medie cu aproximativ 11 % pare să indice că, în absența măsurilor, este probabil ca producătorii-exportatori chinezi să exporte produsul în cauză către piața Uniunii la prețuri considerabil mai mici decât cele ale industriei din Uniune.
- (105) Având în vedere constatările făcute în timpul anchetei, și anume capacitatea neutilizată din RPC, distorsiunile de pe piața materiilor prime, potențialul producătorilor-exportatori din țara în cauză de a crește și/sau redirecționa volumele lor exportate către piața Uniunii, comportamentul în materie de prețuri al Chinei în alte țări terțe și atractivitatea pieței mai profitabile a Uniunii, orice abrogare a măsurilor ar duce la o probabilitate de reparație a prejudiciului. Prejudiciul ar fi chiar mai serios, luând în considerare actuala criză economică.

F. INTERESUL UNIUNII

1. Introducere

- (106) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, s-a analizat dacă menținerea măsurilor antidumping existente ar fi împotriva interesului Uniunii în ansamblu. Determinarea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea diferitelor interese în cauză, și anume cele ale industriei din Uniune, ale importatorilor și ale utilizatorilor.

- (107) Este necesar să se amintească faptul că s-a considerat, în anchetele anterioare, că adoptarea de măsuri nu era împotriva intereselor Uniunii. În plus, faptul că prezenta anchetă este o reexaminare, prin care se analizează o situație în care măsuri antidumping sunt deja în vigoare, permite evaluarea oricărui impact negativ necorespunzător asupra părților vizate de măsurile antidumping în vigoare.

- (108) Pe această bază, s-a examinat dacă, contrar concluziilor privind probabilitatea unei continuări a dumpingului și a reparației prejudiciului, există motive imperioase pentru a se concluziona că menținerea măsurilor în acest caz particular nu este în interesul Uniunii.

2. Interesul industriei din Uniune

- (109) Având în vedere concluziile privind situația industriei din Uniune stabilite în considerentele 89-97 de mai sus și în conformitate cu argumentele referitoare la analiza privind probabilitatea reparației prejudiciului, după cum s-a explicat în considerentele 102-105, se poate considera, de asemenea, că ar fi probabil ca industria din Uniune să sufere o deteriorare gravă a situației sale financiare în cazul în care s-ar permite expirarea taxelor antidumping.

- (110) Se consideră că menținerea măsurilor ar aduce beneficii industriei din Uniune care ar trebui, atunci, să fie în măsură a-și spori volumul vânzărilor și, poate, prețurile de vânzare, generând astfel nivelul de profit necesar care să-i permită să continue să investească în tehnologie nouă pentru instalațiile sale de producție. În schimb, suprimarea măsurilor ar întrerupe redresarea industriei din Uniune, ar constitui o amenințare serioasă la viabilitatea acesteia și, în consecință, ar reprezenta un risc pentru existența acesteia, reducând astfel aprovizionarea și competiția de pe piață.

3. Interesul importatorilor/utilizatorilor

- (111) Un utilizator s-a făcut cunoscut și a răspuns la chestionar. Utilizatorul cooperant a susținut că o continuare a măsurilor nu ar avea un impact negativ asupra competiției pe piața Uniunii, ci, din contră, ar permite industriei în aval să aibă o gamă mai largă de furnizori aflați în concurență la prețurile pieței.

(112) Se reamintește faptul că ancheta anterioară a concluzionat că impactul instituirii măsurilor nu ar fi semnificativ pentru utilizatori ⁽¹⁾. Cu toate că măsurile există, importatorii/utilizatorii din Uniune au avut posibilitatea de a continua să se aprovizioneze, printre altele, din RPC. Nimic nu indică faptul că ar fi întâmpinat dificultăți în găsirea altor furnizori. Se concluzionează, prin urmare, că este puțin probabil ca menținerea măsurilor antidumping să aibă un impact semnificativ asupra importatorilor/utilizatorilor din Uniune.

4. Concluzie

(113) Se poate estima că efectele continuării măsurilor sprijină industria din Uniune, cu efecte pozitive consecutive asupra condițiilor de concurență pe piața Uniunii și cu diminuarea pericolului de închidere a societăților și de reducere a locurilor de muncă.

(114) Mai mult, se estimează că utilizatorii/importatorii pot obține beneficii din continuarea măsurilor prin păstrarea unei game largi de furnizori pe piața Uniunii.

(115) Luând în considerare analiza de mai sus, se concluzionează că o continuare a măsurilor nu este împotriva interesului Uniunii.

G. MĂSURILE ANTIDUMPING

(116) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și la considerentele esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande menținerea măsurilor în vigoare. Părților li s-a acordat, de asemenea, un termen pentru a-și

prezenta observațiile în urma respectivei comunicări. Declarațiile și observațiile au fost luate în considerare în mod corespunzător atunci când erau întemeiate.

(117) Din cele de mai sus rezultă că, astfel cum se prevede în articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, măsurile antidumping aplicabile importurilor de carbură de tungsten, carbură de tungsten amestecată simplu cu pudră metalică și de carbură de tungsten topită originare din RPC ar trebui menținute. Se reamintește faptul că aceste măsuri constau în taxe *ad valorem*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Prin prezentul regulament se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de carbură de tungsten, carbură de tungsten amestecată simplu cu pudră metalică și carbură de tungsten topită care intră în prezent sub incidența codurilor NC 2849 90 30 și ex 3824 30 00 ⁽²⁾ (cod TARIC 3824 30 00 10), originare din Republica Populară Chineză.

(2) Rata taxei care se aplică la prețul net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, a produselor descrise la alineatul (1), se ridică la 33 %.

(3) În lipsa unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 martie 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
MARTONYI J.

⁽¹⁾ A se vedea considerentul 101 din Regulamentul (CE) nr. 2268/2004.

⁽²⁾ Particulele sunt neregulate și nu sunt fluide, spre deosebire de particulele „pudrelor gata de comprimare”, care sunt sferice sau de formă granulară, omogene și fluide. Lipsa fluidității poate fi măsurată și determinată cu ajutorul unei pâlpii calibrate, de exemplu un debitmetru HALL în conformitate cu standardul ISO nr. 4490.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 288/2011 AL CONSILIULUI**din 23 martie 2011****privind punerea în aplicare a articolului 16 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 204/2011
privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 204/2011 al Consiliului din 2 martie 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia ⁽¹⁾, în special articolul 16 alineatele (1) și (2),

întrucât:

- (1) La 2 martie 2011, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 204/2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia.
- (2) La 17 martie 2011, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția RCSONU 1973 (2011) care a extins domeniul de aplicare a măsurilor

restrictive impuse prin Rezoluția RCSONU 1970 (2011) și a introdus măsuri restrictive suplimentare împotriva Libiei.

- (3) Listele persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive, astfel cum figurează în anexele II și III la Regulamentul (UE) nr. 204/2011, ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele II și III la Regulamentul (UE) nr. 204/2011 se înlocuiesc cu textul prevăzut în anexele I și, respectiv, II la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
MARTONYI J.

⁽¹⁾ JO L 58, 3.3.2011, p. 1.

ANEXA I

„ANEXA II

Lista persoanelor fizice și juridice, a entităților sau organismelor menționate la articolul 6 alineatul (1)**1. QADHAFI, Aisha Muammar**

Data nașterii: 1978. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiica lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

2. QADHAFI, Hannibal Muammar

Numărul pașaportului: B/002210. Data nașterii: 20.9.1975. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

3. QADHAFI, Khamis Muammar

Data nașterii: 1978. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Comanda unităților militare implicate în reprimarea demonstrațiilor.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

4. QADHAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Data nașterii: 1942. Locul nașterii: Sirte, Libia.

Conducătorul Revoluției, Comandant Suprem al Forțelor Armate. Responsabil de ordonarea reprimării demonstrațiilor, încălcări ale drepturilor omului.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

5. QADHAFI, Mutassim

Data nașterii: 1976. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Consilier de securitate națională. Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

6. QADHAFI, Saif al-Islam

Director, Fundația Qadhafi. Numărul pașaportului: B014995. Data nașterii: 25.6.1972. Locul nașterii: Tripoli, Libia. Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Declarații publice incendiare incitând la violență împotriva manifestanților.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

7. DORDA, Abu Zayd Umar

Directorul Organizației pentru Securitate Externă. Fidel al regimului. Șeful agenției de informații externe.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

8. JABIR, General-maior Abu Bakr Yunis

Data nașterii: 1952. Locul nașterii: Jalo, Libia.

Ministrul Apărării. Responsabil pentru ansamblul acțiunilor forțelor armate.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

9. MATUQ, Matuq Mohammed

Data nașterii: 1956. Locul nașterii: Khoms.

Secretar pentru serviciile publice. Membru influent al regimului. Implicat în Comitetele revoluționare. În trecut, a fost responsabil de eliminarea dizidenței și a violențelor.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

10. QADHAFI, Mohammed Muammar

Data nașterii: 1970. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

11. QADHAFI, Saadi

Numărul pașaportului: 014797. Data nașterii: 25.5.1973. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Comandantul forțelor speciale. Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Comanda unităților militare implicate în reprimarea demonstrațiilor.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

12. QADHAFI, Saif al-Arab

Data nașterii: 1982. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

13. AL-SENUSSI, Colonel Abdullah

Data nașterii: 1949. Locul nașterii: Sudan.

Directorul Serviciilor secrete militare. Implicare a serviciilor secrete militare în reprimarea demonstrațiilor. În trecut, suspectat de implicare în masacrul de la închisoarea Abu Selim. Condamnat *in absentia* pentru bombardarea zborului UTA. Cumnatul lui Muammar QADHAFI.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

Entități**1. Central Bank of Libya (Banca Centrală a Libiei)**

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 10.3.2011)

2. Libyan Investment Authority (Autoritatea Libiană pentru Investiții)

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Cunoscută și sub denumirea de: Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO) [Compania Arabă Libiană pentru Investiții Străine (CALIS)] 1 Fateh Tower Office No. 99, 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Libya

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 10.3.2011)

3. Libyan Foreign Bank (Banca Externă Libiană)

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 10.3.2011)

4. Libya Africa Investment Portfolio (Portofoliul de Investiții Libia Africa)

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Jamhiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Libya

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 10.3.2011)

5. Libyan National Oil Corporation (Compania Petrolieră Națională Libiană)

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Bashir Saadwi Street, Tripoli, Tarabulus, Libya

Data identificării de către ONU: 17.3.2011.”

ANEXA II

„ANEXA III

Lista persoanelor fizice și juridice, a entităților sau organismelor menționate la articolul 6 alineatul (2)

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
1.	ABDULHAFIZ, Colonel Mas'ud	Funcție: Comandant al Forțelor Armate	Al treilea în ierarhia de comandă a forțelor armate. Rol important în serviciile secrete militare.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Funcție: Director responsabil de combaterea terorismului în cadrul Organizației pentru Securitate Externă Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Tripoli, Libia	Membriu marcant al Comitetului revoluționar. Colaborator apropiat al lui Muammar QADHAFI.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Funcție: Director adjunct, Organizația pentru Securitate Externă	Membriu marcant al regimului. Cumnatul lui Muammar QADHAFI.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Funcție: Director adjunct, Serviciile secrete militare	Membriu influent al regimului.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Funcție: Director, Mișcarea Comitetelor Revoluționare Locul nașterii: Sirte, Libia	Comitetele revoluționare sunt implicate în actele de violență îndreptate împotriva demonstranților.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed	Funcție: Șeful biroului de legătură al Comitetelor revoluționare. Nr. pașaport: B010574. Data nașterii: 1.7.1950	Comitetele revoluționare sunt implicate în actele de violență îndreptate împotriva demonstranților.	28.2.2011
7.	DIBRI, Abdulqader Yusef	Funcție: Șeful securității personale a lui Muammar QADHAFI. Data nașterii: 1946 Locul nașterii: Houn, Libia	Responsabil de asigurarea securității regimului. În trecut, s-a aflat la originea unor acte de violență îndreptate împotriva dizidenților.	28.2.2011
8.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Egipt	Vărul lui Muammar QADHAFI. Din 1995, se consideră că se află la comanda unui batalion de armată de elită responsabil de asigurarea securității personale a lui Qadhafi și că deține un rol-cheie în cadrul Organizației pentru Securitate Externă. A fost implicat în planificarea unor operațiuni împotriva dizidenților libieni din străinătate și a fost direct implicat în activități teroriste.	28.2.2011
9.	QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed	Data nașterii: 1948 Locul nașterii: Sirte, Libia	Vărul lui Muammar QADHAFI. În anii '80, Sayyid a fost implicat în campania de asasinare a dizidenților și este considerat responsabil de moartea mai multor persoane în Europa. De asemenea, se consideră că a fost implicat în cumpărarea de arme.	28.2.2011
10.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Al Bayda, Libia	Soția lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
11.	SALEH, Bachir	Data nașterii: 1946 Locul nașterii: Traghen	Șeful de cabinet al liderului. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
12.	TOHAMI, General Khaled	Data nașterii: 1946 Locul nașterii: Genzur	Directorul Oficiului de Securitate Internă. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
13.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Data nașterii: 1 iulie 1949 Locul nașterii: Al-Bayda	Director de informații în cadrul Oficiului de Securitate Externă. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
14.	ZARTI, Mustafa	Data nașterii: 29 martie 1970, cetățean austriac (pașaport nr. P1362998, valabil de la 6 noiembrie 2006 până la 5 noiembrie 2016)	Asociere strânsă cu regimul și vicepreședinte executiv al „Lybian Investment Authority” (Autoritatea libiană pentru investiții), membru al consiliului National Oil Corporation (Corporația Națională a Petrolului) și vicepreședinte al First Energy Bank din Bahrain.	10.3.2011
15.	EL-KASSIM ZOUAI Mohamed Abou		Secretarul general al Congresului general al poporului; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
16.	AL-MAHMOUDI Baghdadi		Prim-ministrul guvernului colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
17.	HIJAZI Mohamad Mahmoud		Ministrul sănătății și mediului în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
18.	ZLITNI Abdelhaziz	Data nașterii: 1935	Ministrul planificării și finanțelor în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
19.	HOUEJ Mohamad Ali	Data nașterii: 1949 Locul nașterii: Al-Azizia (lângă Tripoli)	Ministrul industriei, economiei și comerțului în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
20.	AL-GAOUUD Abdelmajid		Ministrul agriculturii și resurselor animale și maritime în guvernul colonelului Qadhafi.	21.3.2011
21.	AL-CHARIF Ibrahim Zarroug		Ministrul afacerilor sociale în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
22.	FAKHIRI Abdelkebir Mohamad		Ministrul educației, învățământului superior și cercetării în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
23.	ZIDANE Mohamad Ali		Ministrul transporturilor în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
24.	KOUSSA Moussa Mohamad		Ministrul afacerilor externe în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011
25.	MANSOUR Abdalla Abdallah		Colaborator apropiat al colonelului Qadhafi, rol de prim rang în serviciile de securitate și fost director al radioteleviziunii; implicare în reprimarea manifestanților.	21.3.2011

Entități

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
1.	Lybian Housing and Infrastructure Board (Consiliul libian pentru locuințe și infrastructură) (HIB)	Tajora, Tripoli, Libya Numărul actului legislativ: 60/2006 al Comitetului general al poporului din Libia Tel: +218 21 369 1840, Fax: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și al familiei sale și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	10.3.2010
2.	Fondul de dezvoltare economică și socială (FDES)	Qaser Bin Ghasher road Salaheddine Cross - BP: 93599 Libya-Tripoli Telefon: +218 21 490 8893 - Fax: +218 21 491 8893 - email: info@esdf.ly	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru acesta.	21.3.2011
3.	Libyan Arab African Investment Company (Compania libiană de investiții arabo-africane) africană - LAAICO	Site: http://www.laaico.com Société créée en 1981 76351 Janzour-Libya. 81370 Tripoli-Libya Tel: 00 218 (21) 4890146 - 4890586 - 4892613 Fax: 00 218 (21) 4893800 - 4891867 email: info@laaico.com	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru acesta.	21.3.2011
4.	Fundația Qadhafi pentru asociații caritative și dezvoltare	Coordonatele administrației: Hay Alandalus - Jian St. - Tripoli - PoBox: 1101 - LIBYE Telefon: (+218) 214778301 - Fax: (+218) 214778766; email: info@gicdf.org	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru acesta.	21.3.2011
5.	Fundația Waatassimou	Cu sediul la Tripoli.	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru acesta.	21.3.2011
6.	Oficiul general al radiodifuziunii și televiziunii libiene	Coordonate: tel: 00 218 21 444 59 26; 00 21 444 59 00; fax: 00 218 21 340 21 07 http://www.ljbc.net ; email: info@ljbc.net	Incitare publică la ură și la violență prin participarea la campanii de dezinformare privind reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
7.	Corpul gărzilor revoluționare		Implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
8.	National Commercial Bank (Banca Comercială Națională)	Orouba Street AlBayda, Libya Telefon: +218 21-361-2429 Fax: +218 21-446-705 www.ncb.ly	Banca Comercială Națională este o bancă comercială libiană. Banca a fost creată în 1970 și are sediul la AlBayda, Libia. Are sedii la Tripoli și AlBayda, precum și sucursale în Libia. Este proprietate integrală de stat și o sursă potențială de finanțare pentru regim.	21.3.2011

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
9.	Gumhouria Bank	Gumhouria Bank Building Omar Al Mukhtar Avenue Giaddal Omer Al Moukhtar P.O. Box 685 Tarabulus Tripoli Libya Tel: +218 21-333-4035 +218 21-444-2541 +218 21-444-2544 +218 21-333-4031 Fax: +218 21-444-2476 +218 21-333-2505 email: info@gumhouria-bank.com.ly Website: www.gumhouria-bank.com.ly	Gumhouria Bank este o bancă comercială libiană. Banca a fost creată în 2008 prin fuziunea băncilor Al Ummah și Gumhouria. Este proprietate integrală de stat și o sursă potențială de finanțare pentru regim.	21.3.2011
10.	Sahara Bank	Sahara Bank Building First of September Street P.O. Box 270 Tarabulus Tripoli Libya Tel: +218 21-379-0022 Fax: +218 21-333-7922 email: info@saharabank.com.ly Website: www.saharabank.com.ly	Sahara Bank este o bancă comercială libiană. Este proprietate de stat în proporție de 81 % și o sursă potențială de finanțare pentru regim.	21.3.2011
11.	Azzawia (Azawiya) Refining (Rafinăria Azzawia)	P.O. Box 6451 Tripoli Libya +218 023 7976 26778 http://www.arc.com.ly	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011
12.	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company (RASCO) (Întreprinderea de prelucrare a petrolului și gazului Ras Lanuf)	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company Building Ras Lanuf City P.O. Box 2323 Libya Tel: +218 21-360-5171 +218 21-360-5177 +218 21-360-5182 Fax: +218 21-360-5174 email: info@raslanuf.ly Website: www.raslanuf.ly	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011
13.	Brega	Sediul central: Azzawia / coast road P.O. Box Azzawia 16649 Tel.: 2 – 625021-023 / 3611222 Fax: 3610818 Telex: 30460 / 30461 / 30462	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011
14.	Sirte Oil Company (Compania petrolieră Sirte)	Sirte Oil Company Building Marsa Al Brega Area P.O. Box 385 Tarabulus Tripoli Libya Tel: +218 21-361-0376 +218 21-361-0390 Fax: +218 21-361-0604 +218 21-360-5118 email: info@soc.com.ly Website: www.soc.com.ly	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
15.	Waha Oil Company (Compania petrolieră Waha)	Waha Oil Company Office Location: Off Airport Road Tripoli Tarabulus Libya Postal Address: P.O. Box 395 Tripoli Libya Tel: +218 21-3331116 Fax: +218 21-3337169 Telex: 21058	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011”

REGULAMENTUL (UE) NR. 289/2011 AL COMISIEI

din 23 martie 2011

de rectificare a versiunii în limba maghiară a Regulamentului (UE) nr. 1272/2009 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului cu privire la achiziționarea și vânzarea produselor agricole în cadrul schemei de intervenție publică

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 43 literele (a), (aa), (c), (d), (f), (j), (k) și (l), coroborate cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Versiunea în limba maghiară a Regulamentului (UE) nr. 1272/2009 al Comisiei ⁽²⁾ conține două erori care trebuie rectificate începând cu data punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1272/2009.

- (2) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(Se referă numai la versiunea în limba maghiară.)

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 martie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 349, 29.12.2009, p. 1.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 290/2011 AL COMISIEI**din 23 martie 2011****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 24 martie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 martie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	ET	73,9
	IL	82,8
	MA	53,7
	TN	115,9
	TR	81,7
	ZZ	81,6
0707 00 05	EG	170,1
	TR	147,0
	ZZ	158,6
0709 90 70	MA	39,2
	TR	109,9
	ZZ	74,6
0805 10 20	EG	54,1
	IL	78,1
	MA	53,8
	TN	51,1
	TR	74,0
	ZZ	62,2
0805 50 10	EG	66,4
	MA	45,2
	TR	53,6
	ZZ	55,1
0808 10 80	AR	91,7
	BR	88,0
	CA	88,7
	CL	99,7
	CN	84,0
	MK	50,2
	US	143,1
	UY	66,1
	ZA	98,4
	ZZ	90,0
0808 20 50	AR	92,8
	CL	83,9
	CN	56,3
	US	79,9
	ZA	97,0
	ZZ	82,0

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA 2011/178/PESC A CONSILIULUI

din 23 martie 2011

de modificare a Deciziei 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29,

întrucât:

- (1) La 28 februarie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia⁽¹⁾, prin care se pune în aplicare Rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (RCSONU) 1970 (2011).
- (2) La 17 martie 2011, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat RCSONU 1973 (2011) care a extins domeniul de aplicare a măsurilor restrictive impuse prin RCSONU 1970 (2011) și a introdus măsuri restrictive suplimentare împotriva Libiei.
- (3) Decizia 2011/137/PESC ar trebui modificată în consecință.
- (4) Este necesar ca Uniunea să continue să acționeze pentru a pune în aplicare anumite măsuri,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2011/137/PESC se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 3a

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni zboruri ale aeronavelor aflate sub jurisdicția lor în spațiul aerian al Libiei, având în vedere nevoia de a contribui la protejarea civililor.

(2) Alineatul (1) nu se aplică zborurilor efectuate exclusiv în scopuri umanitare, precum furnizarea sau facilitarea furnizării de asistență, inclusiv de materiale medicale, alimente, lucrători umanitari și asistență aferentă, sau evacuarea cetățenilor străini din Libia. De asemenea, acesta nu se aplică zborurilor autorizate în temeiul punctelor 4 și 8 din RCSONU 1973 (2011) și nici altor zboruri pe care

statele membre, acționând în temeiul autorizației conferite la punctul 8 din RCSONU 1973 (2011), le consideră necesare în beneficiul poporului libian.”

2. Articolul 4 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre, în acord cu autoritățile naționale și în conformitate cu legislația internă și cu dreptul internațional, în special cu dreptul mării și cu acordurile relevante privind aviația civilă internațională, controlează navele și aeronavele cu destinația Libia sau provenite din această țară, pe teritoriul acestora, inclusiv în porturile și pe aeroporturile lor, și în marea liberă, în cazul în care dețin informații care furnizează motive întemeiate de a presupune că încărcătura unor astfel de nave și aeronave conține mărfuri a căror furnizare, vânzare, transfer sau export se interzice conform prezentei decizii.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 4a

(1) Statele membre refuză decolarea de pe teritoriul lor, aterizarea pe acesta sau survolarea acestuia de către aeronavele înregistrate în Libia sau deținute sau operate de resortisanți sau societăți libiene, cu excepția cazului în care respectivul zbor a fost autorizat în prealabil de Comitetul de sancțiuni sau în cazul unei aterizări de urgență.

(2) Statele membre refuză decolarea de pe teritoriul lor și aterizarea pe acesta sau survolarea acestuia de către o aeronavă, în condițiile în care există motive întemeiate de a presupune că aeronava conține mărfuri a căror furnizare, vânzare, transfer sau export se interzice conform prezentei decizii, inclusiv furnizarea de personal înarmat mercenar, cu excepția aterizărilor de urgență.”

4. Articolul 5 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a împiedica intrarea sau trecerea în tranzit pe teritoriul lor:

(a) a persoanelor enumerate în anexa I la RCSONU 1970 (2011), precum și a celorlalte persoane desemnate de Consiliul de Securitate sau de către comitet în conformitate cu punctul 22 din RCSONU 1970 (2011) și punctul 23 din RCSONU 1973 (2011), după cum se prevede în anexa I la prezenta decizie;

⁽¹⁾ JO L 58, 3.3.2011, p. 53.

(b) a persoanelor care nu intră sub incidența anexei I la prezenta decizie implicate sau complice la ordonarea, controlarea sau conducerea în alt mod a săvârșirii de încălcări grave ale drepturilor omului împotriva populației din Libia, inclusiv prin implicarea sau complicitatea la planificarea, comandarea, ordonarea sau conducerea de atacuri, cu încălcarea dreptului internațional, inclusiv de bombardamente aeriene, împotriva populației și a instalațiilor civile sau care acționează pentru sau în numele acestora sau la ordinul acestora, astfel cum se prevede în anexa II la prezenta decizie.”

5. Articolul 6 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Toate fondurile, alte active financiare și resurse economice care, în mod direct sau indirect, se află în proprietatea sau sunt controlate:

(a) de persoanele și entitățile enumerate în anexa II la RCONU 1970 (2011), precum și celelalte persoane și entități desemnate de Consiliul de Securitate sau de către comitet, în conformitate cu punctul 22 din RCONU 1970 (2011) și cu punctele 19 și 23 din RCONU 1973 (2011), astfel cum figurează în anexa III la prezenta decizie;

(b) de persoanele și entitățile care nu intră sub incidența anexei III la prezenta decizie implicate sau complice la ordonarea, controlarea sau conducerea în alt mod a săvârșirii de încălcări grave ale drepturilor omului împotriva populației din Libia, inclusiv prin implicarea sau complicitatea la planificarea, comandarea, ordonarea sau conducerea de atacuri, cu încălcarea dreptului internațional, inclusiv de bombardamente aeriene, împotriva populației și a instalațiilor civile, ori de autoritățile libiene sau de persoanele și entitățile care au încălcat sau au contribuit la încălcarea dispozițiilor RCONU 1970 (2011) sau ale prezentei decizii, ori de persoanele sau entitățile care acționează pentru sau în numele sau sub comanda acestora, ori de entitățile aflate în proprietatea acestora sau controlate de acestea sau de persoanele și entitățile incluse pe lista din anexa III, astfel cum figurează în anexa IV la prezenta decizie

sunt înghețate.”

6. La articolul 6 se adaugă următorul alineat:

„(4a) În ceea ce privește persoanele și entitățile care figurează pe lista din anexa IV la prezenta decizie, pot fi acordate derogări pentru fondurile și resursele economice necesare în scopuri umanitare, precum furnizarea sau facilitarea furnizării de asistență, inclusiv de materiale medicale, alimente, furnizarea electricității, lucrători umanitari și asistență aferentă sau evacuarea cetățenilor străini din Libia.”

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Statele membre solicită resortisanților lor, persoanelor care se află sub jurisdicția lor și firmelor constituite pe teritoriul lor sau supuse jurisdicției lor să dea dovadă de vigilență atunci când desfășoară afaceri cu entități constituite în Libia sau supuse jurisdicției libiene și cu orice persoane și entități care acționează în numele lor sau sub conducerea lor și cu entități deținute sau controlate de acestea, în vederea prevenirii afacerilor care ar putea contribui la violență și utilizarea forței împotriva civililor.”

Articolul 2

Anexele I, II, III și IV la Decizia 2011/137/PESC se înlocuiesc cu textul prevăzut în anexele I, II, III și, respectiv, IV la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 23 martie 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
MARTONYI J.

ANEXA I

„ANEXA I

Lista persoanelor menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (a)**1. AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed**

Numărul pașaportului: B010574. Data nașterii: 1.7.1950.

Șeful biroului de legătură al Comitetelor revoluționare. Comitetele revoluționare sunt implicate în actele de violență îndreptate împotriva demonstrațiilor.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

2. DIBRI, Abdulqader Yusef

Data nașterii: 1946. Locul nașterii: Houn, Libia.

Șeful securității personale a lui Muammar QADHAFI. Responsabil de asigurarea securității regimului. În trecut, s-a aflat la originea unor acte de violență îndreptate împotriva dizidenților.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

3. DORDA, Abu Zayd Umar

Director al Organizației pentru Securitate Externă. Fidel al regimului. Șeful agenției de informații externe.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

4. JABIR, General-maior Abu Bakr Yunis

Data nașterii: 1952. Locul nașterii: Jalo, Libia.

Ministrul Apărării. Responsabil pentru ansamblul acțiunilor forțelor armate.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

5. MATUQ, Matuq Mohammed

Data nașterii: 1956. Locul nașterii: Khoms.

Secretar pentru serviciile publice. Membru influent al regimului. Implicat în Comitetele revoluționare. În trecut, a fost responsabil de eliminarea dizidenței și a violențelor.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

6. QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed

Data nașterii: 1948. Locul nașterii: Sirte, Libia.

Vărul lui Muammar QADHAFI. În anii '80, Sayyid a fost implicat în campania de asasinare a dizidenților și este considerat responsabil de moartea mai multor persoane în Europa. De asemenea, se consideră că a fost implicat în cumpărarea de arme.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

7. QADHAFI, Aisha Muammar

Data nașterii: 1978. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiica lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

8. QADHAFI, Hannibal Muammar

Numărul pașaportului: B/002210. Data nașterii: 20.9.1975. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

9. QADHAFI, Khamis Muammar

Data nașterii: 1978. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Comanda unităților militare implicate în reprimarea demonstrațiilor.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

10. QADHAFI, Mohammed Muammar

Data nașterii: 1970. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

11. QADHAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Data nașterii: 1942. Locul nașterii: Sirte, Libia.

Conducătorul Revoluției, Comandant Suprem al Forțelor Armate. Responsabil de ordonarea reprimării demonstrațiilor, încălcări ale drepturilor omului.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

12. QADHAFI, Mutassim

Data nașterii: 1976. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Consilier de securitate națională. Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

13. QADHAFI, Saadi

Numărul pașaportului: 014797. Data nașterii: 25.5.1973. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Comandantul forțelor speciale. Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Comanda unităților militare implicate în reprimarea demonstrațiilor.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

14. QADHAFI, Saif al-Arab

Data nașterii: 1982. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

15. QADHAFI, Saif al-Islam

Numărul pașaportului: B014995. Data nașterii: 25.6.1972. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Director, Fundația Qadhafi. Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Declarații publice incendiare incitând la violență împotriva manifestațiilor.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

16. AL-SENUSSI, Colonel Abdullah

Data nașterii: 1949. Locul nașterii: Sudan.

Director, Serviciile secrete militare. Implicare a serviciilor secrete militare în reprimarea demonstrațiilor. În trecut, suspectat de implicare în masacrul de la închisoarea Abu Selim. Condamnat *in absentia* pentru bombardarea zborului UTA. Cumnatul lui Muammar QADHAFI.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

17. AL QADHAFI, Quren Salih Quren

Ambasadorul Libiei în Ciad. A părăsit Ciadul pentru a ajunge la Sabha. Implicat în mod direct în recrutarea și coordonarea mercenarilor pentru regim.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011.

18. AL KUNI, Colonel Amid Husain

Guvernatorul Ghat (partea de sud a Libiei). Implicat în mod direct în recrutarea mercenarilor.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011.”

ANEXA II

„ANEXA II

Lista persoanelor menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (b)

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
1.	ABDULHAFIZ, Colonel Mas'ud	Funcție: Comandant al Forțelor Armate	Al treilea în ierarhia de comandă a forțelor armate. Rol important în serviciile secrete militare.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Funcție: Director responsabil de combaterea terorismului în cadrul Organizației pentru Securitate Externă Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Tripoli, Libia.	Membru marcant al Comitetului revoluționar. Colaborator apropiat al lui Muammar QADHAFI.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Funcție: Director adjunct, Organizația pentru Securitate Externă	Membru marcant al regimului. Cumnatul lui Muammar QADHAFI.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Funcție: Director adjunct, Serviciile secrete militare	Membru influent al regimului.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Funcție: Director, Mișcarea Comitetelor Revoluționare Locul nașterii: Sirte, Libia	Comitetele revoluționare sunt implicate în actele de violență îndreptate împotriva demonstrațiilor.	28.2.2011
6.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Egipt	Vărul lui Muammar QADHAFI. Din 1995, se consideră că se află la comanda unui batalion de armată de elită responsabil de asigurarea securității personale a lui Kadhafi și că deține un rol-cheie în cadrul Organizației pentru Securitate Externă. A fost implicat în planificarea unor operațiuni împotriva dizidenților libieni din străinătate și a fost direct implicat în activități teroriste.	28.2.2011
7.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Al Bayda, Libia	Soția lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
8.	SALEH, Bachir	Data nașterii: 1946 Locul nașterii: Traghan	Șeful de cabinet al liderului. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
9.	General TOHAMI, Khaled	Data nașterii: 1946 Locul nașterii: Genzur	Directorul Oficiului de Securitate Internă. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
10.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Data nașterii: 1 iulie 1949 Locul nașterii: Al-Bayda	Director de informații în cadrul Oficiului de Securitate Externă. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
11.	EL-KASSIM ZOUAI Mohamed Abou		Secretarul general al Congresului general al poporului; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
12.	AL-MAHMOUDI Baghdadi		Prim-ministrul guvernului colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
13.	HIJAZI Mohamad Mahmoud		Ministrul sănătății și mediului în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
14.	ZLITNI Abdelhaziz	Data nașterii: 1935	Ministrul planificării și finanțelor în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
15.	HOUEJ Mohamad Ali	Data nașterii: 1949 Locul nașterii: Al-Azizia (lângă Tripoli)	Ministrul industriei, economiei și comerțului în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
16.	AL-GAOUĐ Abdelmajid		Ministrul agriculturii și resurselor animale și maritime în guvernul colonelului Qadhafi.	21.3.2011
17.	AL-CHARIF Ibrahim Zarroug		Ministrul afacerilor sociale în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
18.	FAKHIRI Abdelkebir Mohamad		Ministrul educației, învățământului superior și cercetării în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
19.	ZIDANE Mohamad Ali		Ministrul transporturilor în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
20.	KOUSSA Moussa Mohamad		Ministrul afacerilor externe în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
21.	MANSOUR Abdallah		Colaborator apropiat al colonelului Qadhafi, rol de prim rang în serviciile de securitate și fost director al radioteleviziunii; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011*

ANEXA III

„ANEXA III

Lista persoanelor și entităților menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a)**1. QADHAFI, Aisha Muammar**

Data nașterii: 1978. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiica lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

2. QADHAFI, Hannibal Muammar

Numărul pașaportului: B/002210. Data nașterii: 20.9.1975. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

3. QADHAFI, Khamis Muammar

Data nașterii: 1978. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Comanda unităților militare implicate în reprimarea demonstrațiilor.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

4. QADHAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar

Data nașterii: 1942. Locul nașterii: Sirte, Libia.

Conducătorul Revoluției, Comandant Suprem al Forțelor Armate. Responsabil de ordonarea reprimării demonstrațiilor, încălcării ale drepturilor omului.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

5. QADHAFI, Mutassim

Data nașterii: 1976. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Consilier de securitate națională. Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

6. QADHAFI, Saif al-Islam

Director, Fundația Qadhafi. Numărul pașaportului: B014995. Data nașterii: 25.6.1972. Locul nașterii: Tripoli, Libia. Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Declarații publice incendiare incitând la violență împotriva manifestanților.

Data identificării de către ONU: 26.2.2011.

7. DORDA, Abu Zayd Umar

Directorul Organizației pentru Securitate Externă. Fidel al regimului. Șeful agenției de informații externe.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

8. JABIR, General-maior Abu Bakr Yunis

Data nașterii: 1952. Locul nașterii: Jalo, Libia.

Ministrul Apărării. Responsabil pentru ansamblul acțiunilor forțelor armate.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

9. MATUQ, Matuq Mohammed

Data nașterii: 1956. Locul nașterii: Khoms.

Secretar pentru serviciile publice. Membru influent al regimului. Implicat în Comitetele revoluționare. În trecut, a fost responsabil de eliminarea dizidenței și a violențelor.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

10. QADHAFI, Mohammed Muammar

Data nașterii: 1970. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

11. QADHAFI, Saadi

Poziție: Comandantul forțelor speciale

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul. Comanda unităților militare implicate în reprimarea demonstrațiilor.

Data nașterii: 25.5.1973. Locul nașterii: Tripoli, Libia. Numărul pașaportului: 014797.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

12. QADHAFI, Saif al-Arab

Fiul lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.

Data nașterii: 1982. Locul nașterii: Tripoli, Libia.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

13. AL-SENUSSI, Colonel Abdullah

Data nașterii: 1949. Locul nașterii: Sudan.

Directorul Serviciilor secrete militare. Implicare a serviciilor secrete militare în reprimarea demonstrațiilor. În trecut, suspectat de implicare în masacrul de la închisoarea Abu Selim. Condamnat *in absentia* pentru bombardarea zborului UTA. Cumnatul lui Muammar QADHAFI.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 28.2.2011)

Entități**1. Central Bank of Libya (Banca Centrală a Libiei)**

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 10.3.2011)

2. Libyan Investment Authority (Autoritatea Libiană pentru Investiții)

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Cunoscută și sub denumirea de: Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO) [Compania Arabă Libiană pentru Investiții Străine (CALIS)] 1 Fateh Tower Office No. 99, 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Libya

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 10.3.2011)

3. Libyan Foreign Bank (Banca Externă Libiană)

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 10.3.2011)

4. Libya Africa Investment Portfolio (Portofoliul de Investiții Libia Africa)

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Libya

Data identificării de către ONU: 17.3.2011 (Data identificării de către UE: 10.3.2011)

5. Libyan National Oil Corporation (Compania Petrolieră Națională Libiană)

Se află sub controlul lui Muammar QADHAFI și al familiei sale și reprezintă o sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.

Bashir Saadwi Street, Tripoli, Tarabulus, Libya

Data identificării de către ONU: 17.3.2011.”

ANEXA IV

„ANEXA IV

Lista persoanelor menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (b)

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
1.	ABDULHAFIZ, Colonel Mas'ud	Funcție: Comandant al Forțelor Armate	Al treilea în ierarhia de comandă a forțelor armate. Rol important în serviciile secrete militare.	28.2.2011
2.	ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed	Funcție: Director responsabil de combaterea terorismului în cadrul Organizației pentru Securitate Externă Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Tripoli, Libia	Membru marcant al Comitetului revoluționar. Colaborator apropiat al lui Muammar QADHAFI.	28.2.2011
3.	ABU SHAARIYA	Funcție: Director adjunct, Organizația pentru Securitate Externă	Membru marcant al regimului. Cumnatul lui Muammar QADHAFI.	28.2.2011
4.	ASHKAL, Al-Barrani	Funcție: Director adjunct, Serviciile secrete militare	Membru influent al regimului.	28.2.2011
5.	ASHKAL, Omar	Funcție: Director, Mișcarea Comitetelor Revoluționare Locul nașterii: Sirte, Libia	Comitetele revoluționare sunt implicate în actele de violență îndreptate împotriva demonstranților.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed	Funcție: Șeful biroului de legătură al Comitetelor revoluționare. Nr. pașaport: B010574. Data nașterii: 1.7.1950	Comitetele revoluționare sunt implicate în actele de violență îndreptate împotriva demonstranților.	28.2.2011
7.	DIBRI, Abdulqader Yusef	Funcție: Șeful securității personale a lui Muammar QADHAFI. Data nașterii: 1946 Locul nașterii: Houn, Libia	Responsabil de asigurarea securității regimului. În trecut, s-a aflat la originea unor acte de violență îndreptate împotriva dizidenților.	28.2.2011
8.	QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed	Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Egipt	Vărul lui Muammar QADHAFI. Din 1995, se consideră că se află la comanda unui batalion de armată de elită responsabil de asigurarea securității personale a lui Qadhafi și că deține un rol-cheie în cadrul Organizației pentru Securitate Externă. A fost implicat în planificarea unor operațiuni împotriva dizidenților libieni din străinătate și a fost direct implicat în activități teroriste.	28.2.2011
9.	QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed	Data nașterii: 1948 Locul nașterii: Sirte, Libia	Vărul lui Muammar QADHAFI. În anii '80, Sayyid a fost implicat în campania de asasinare a dizidenților și este considerat responsabil de moartea mai multor persoane în Europa. De asemenea, se consideră că a fost implicat în cumpărarea de arme.	28.2.2011
10.	AL-BARASSI, Safia Farkash	Data nașterii: 1952 Locul nașterii: Al Bayda, Libia	Soția lui Muammar QADHAFI. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
11.	SALEH, Bachir	Data nașterii: 1946 Locul nașterii: Traghén	Șeful de cabinet al liderului. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
12.	TOHAMI, General Khaled	Data nașterii: 1946 Locul nașterii: Genzur	Directorul Oficiului de Securitate Internă. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
13.	FARKASH, Mohammed Boucharaya	Data nașterii: 1 iulie 1949 Locul nașterii: Al-Bayda	Director de informații în cadrul Oficiului de Securitate Externă. Asociere strânsă cu regimul.	28.2.2011
14.	ZARTI, Mustafa	Data nașterii: 29 martie 1970, cetățean austriac (pașaport nr. P1362998, valabil de la 6 noiembrie 2006 până la 5 noiembrie 2016)	Asociere strânsă cu regimul și vicepreședinte executiv al „Lybian Investment Authority” (Autoritatea libiană pentru investiții), membru al consiliului National Oil Corporation (Corporația Națională a Petrolului) și vicepreședinte al First Energy Bank din Bahrain.	10.3.2011
15.	EL-KASSIM ZOUAI Mohamed Abou		Secretarul general al Congresului general al poporului; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
16.	AL-MAHMOUDI Baghdadi		Prim-ministrul guvernului colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
17.	HIJAZI Mohamad Mahmoud		Ministrul sănătății și mediului în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
18.	ZLITNI Abdelhaziz	Data nașterii: 1935	Ministrul planificării și finanțelor în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
19.	HOUEJ Mohamad Ali	Data nașterii: 1949 Locul nașterii: Al-Azizia (lângă Tripoli)	Ministrul industriei, economiei și comerțului în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
20.	AL-GAOUUD Abdelmajid		Ministrul agriculturii și resurselor animale și maritime în guvernul colonelului Qadhafi.	21.3.2011
21.	AL-CHARIF Ibrahim Zarroug		Ministrul afacerilor sociale în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
22.	FAKHIRI Abdelkebir Mohamad		Ministrul educației, învățământului superior și cercetării în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
23.	ZIDANE Mohamad Ali		Ministrul transporturilor în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
24.	KOUSSA Moussa Mohamad		Ministrul afacerilor externe în guvernul colonelului Qadhafi; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
25.	MANSOUR Abdalla Abdallah		Colaborator apropiat al colonelului Qadhafi, rol de prim rang în serviciile de securitate și fost director al radioteleviziunii; implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011

Entități

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
1.	Lybian Housing and Infrastructure Board (Consiliul libian pentru locuințe și infrastructură) (HIB)	Tajora, Tripoli, Libya Numărul actului legislativ: 60/2006 al Comitetului general al poporului din Libia Tel: +218 21 369 1840, Fax: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și al familiei sale și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	10.3.2010
2.	Fondul de dezvoltare economică și socială (FDES)	Qaser Bin Ghasher road Salaheddine Cross - BP: 93599 Libya-Tripoli Telefon: +218 21 490 8893 – Fax: +218 21 491 8893 – email: info@esdf.ly	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru acesta.	21.3.2011
3.	Libyan Arab African Investment Company (Compania libiană de investiții arabo-africane) africană - LAAICO	Site : http://www.laaico.com Société créée en 1981 76351 Janzour-Libya. 81370 Tripoli-Libya Tel: 00 218 (21) 4890146 – 4890586 – 4892613 Fax: 00 218 (21) 4893800 - 4891867 email: info@laaico.com	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru acesta.	21.3.2011
4.	Fundația Qadhafi pentru asociații caritative și dezvoltare	Coordonatele administrației :Hay Alandalus – Jian St. – Tripoli – PoBox: 1101 – LIBYE Telefon: (+218) 214778301 – Fax: (+218) 214778766; email: info@gicdf.org	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru acesta.	21.3.2011
5.	Fundația Waatassimou	Cu sediul la Tripoli.	Sub controlul regimului lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru acesta.	21.3.2011
6.	Oficiul general al radiodifuziunii și televiziunii libiene	Coordonate: tel: 00 218 21 444 59 26; 00 21 444 59 00; fax: 00 218 21 340 21 07 http://www.ljbc.net ; email: info@ljbc.net	Incitare publică la ură și la violență prin participarea la campanii de dezinformare privind reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
7.	Corpul gărzilor revoluționare		Implicare în reprimarea manifestațiilor.	21.3.2011
8.	National Commercial Bank (Banca Comercială Națională)	Orouba Street AlBayda, Libya Telefon: +218 21-361-2429 Fax: +218 21-446-705 www.ncb.ly	Banca Comercială Națională este o bancă comercială libiană. Banca a fost creată în 1970 și are sediul la AlBayda, Libia. Are sedii la Tripoli și AlBayda, precum și sucursale în Libia. Este proprietate integrală de stat și o sursă potențială de finanțare pentru regim.	21.3.2011

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
9.	Gumhouria Bank	Gumhouria Bank Building Omar Al Mukhtar Avenue Giaddal Omer Al Moukhtar P.O. Box 685 Tarabulus Tripoli Libya Tel: +218 21-333-4035 +218 21-444-2541 +218 21-444-2544 +218 21-333-4031 Fax: +218 21-444-2476 +218 21-333-2505 email: info@gumhouria-bank.com.ly Website: www.gumhouria-bank.com.ly	Gumhouria Bank este o bancă comercială libiană. Banca a fost creată în 2008 prin fuziunea băncilor Al Ummah și Gumhouria. Este proprietate integrală de stat și o sursă potențială de finanțare pentru regim.	21.3.2011
10.	Sahara Bank	Sahara Bank Building First of September Street P.O. Box 270 Tarabulus Tripoli Libya Tel: +218 21-379-0022 Fax: +218 21-333-7922 email: info@saharabank.com.ly Website: www.saharabank.com.ly	Sahara Bank este o bancă comercială libiană. Este proprietate de stat în proporție de 81 % și o sursă potențială de finanțare pentru regim.	21.3.2011
11.	Azzawia (Azawiya) Refining (Rafinăria Azzawia)	P.O. Box 6451 Tripoli Libya +218 023 7976 26778 http://www.arc.com.ly	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011
12.	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company (RASCO) (Întreprinderea de prelucrare a petrolului și gazului Ras Lanuf)	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company Building Ras Lanuf City P.O. Box 2323 Libya Tel: +218 21-360-5171 +218 21-360-5177 +218 21-360-5182 Fax: +218 21-360-5174 email: info@raslanuf.ly Website: www.raslanuf.ly	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011
13.	Brega	Sediul central: Azzawia / coast road P.O. Box Azzawia 16649 Tel.: 2 – 625021-023 / 3611222 Fax: 3610818 Telex: 30460 / 30461 / 30462	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011
14.	Sirte Oil Company (Compania petrolieră Sirte)	Sirte Oil Company Building Marsa Al Brega Area P.O. Box 385 Tarabulus Tripoli Libya Tel: +218 21-361-0376 +218 21-361-0390 Fax: +218 21-361-0604 +218 21-360-5118 email: info@soc.com.ly Website: www.soc.com.ly	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii în listă
15.	Waha Oil Company (Compania petrolieră Waha)	Waha Oil Company Office Location: Off Airport Road Tripoli Tarabulus Libya Postal Address: P.O. Box 395 Tripoli Libya Tel: +218 21-3331116 Fax: +218 21-3337169 Telex: 21058	Sub controlul lui Muammar Qadhafi și sursă potențială de finanțare pentru regimul acestuia.	23.3.2011”

DECIZIA COMISIEI

din 14 decembrie 2010

privind ajutorul de stat C 39/96 (ex NN 127/92) pusă în aplicare de către Franța în favoarea
Coopérative d'exportation du livre français (CELF)

[notificată cu numărul C(2010) 8938]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/179/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

A. Prima etapă

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf ⁽¹⁾,

după invitarea părților interesate de a-și prezenta observațiile în conformitate cu articolul menționat anterior ⁽²⁾ și având în vedere aceste observații,

întrucât:

(4) Prin scrisoarea din 20 martie 1992, Société internationale de diffusion et d'édition („SIDE”) a atras atenția Comisiei cu privire la anumite ajutoare pentru promovare, transport și comercializare, acordate de către autoritățile franceze CELF, ajutoare care nu ar fi făcut obiectul unei notificări prealabile a serviciilor Comisiei.

(5) Prin scrisoarea din 2 aprilie 1992, Comisia, după ce a adus din nou la cunoștința autorităților franceze că orice proiect care vizează instituirea sau modificarea ajutoarelor trebuia să facă obiectul unei notificări prealabile a serviciilor Comisiei, a solicitat autorităților menționate să o informeze cu privire la natura și obiectul ajutoarelor menționate de SIDE.

1. PROCEDURĂ

(1) Printr-o hotărâre din 15 aprilie 2008 ⁽³⁾ (denumită în continuare „hotărârea Tribunalului”), Tribunalul Uniunii Europene a anulat Decizia 2005/262/CE a Comisiei din 20 aprilie 2004 privind ajutorul acordat de Franța în favoarea Coopérative d'exportation du livre français („CELF”) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾.

(2) Ca urmare a hotărârii Tribunalului, Comisia trebuie să adopte o nouă decizie.

(3) Hotărârea menționată anterior reprezintă finalizarea unei proceduri, principalele etape ale acesteia fiind menționate în continuare.

⁽¹⁾ Începând cu data de 1 decembrie 2009, articolele 86, 87 și 88 din Tratatul CE au devenit articolele 106, 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”). În aceste trei cazuri, dispozițiile sunt identice, pe fond. În sensul prezentei decizii, trimerile la articolele 106, 107 și 108 din TFUE trebuie înțelese, dacă este cazul, ca trimeri la articolele 86, 87 și 88 din Tratatul CE.

⁽²⁾ JO C 366, 5.12.1996, p. 7; JO C 142, 23.6.2009, p. 6.

⁽³⁾ Hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2008, Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)/Comisia, T-348/04, Rec., p. II-625.

⁽⁴⁾ JO L 85, 2.4.2005, p. 27.

⁽⁵⁾ Întreprinderea Coopérative d'exportation du livre français își desfășoară activitatea sub denumirea comercială Centre d'exportation du livre français (CELF).

(6) Prin scrisoarea din 29 iunie 1992, autoritățile franceze au confirmat Comisiei existența subvențiilor în beneficiul CELF. Autoritățile franceze precizează că aceste măsuri vizau promovarea literaturii și limbii franceze în țările nefrancofone și că CELF i s-a încredințat, printre altele, gestionarea a trei sisteme de ajutoare punctuale care vizau, de asemenea, facilitarea accesului la cărțile în limba franceză al cititorilor aflați la distanță.

(7) Prin scrisoarea din 7 august 1992, Comisia confirma SIDE existența ajutoarelor în beneficiul CELF, preciza obiectul acestora și o informa că măsurile în cauză nu fuseseră notificate. Cu toate acestea, Comisia preciza că ajutoarele contestate nu păreau a fi de natură să perturbe schimburile dintre statele membre. În aceste condiții, SIDE era invitată să își prezinte observațiile.

(8) Prin scrisoarea din 7 septembrie 1992, SIDE informa Comisia că intenționa să denunțe caracterul discriminatoriu al măsurilor și consecințele acestora asupra comerțului intracomunitar, fără să conteste totuși obiectivul cultural vizat de Ministerul Culturii, ale cărui acțiuni aveau drept scop să asigure promovarea limbii și literaturii franceze.

- (9) Prin decizia din data de 18 mai 1993 ⁽¹⁾, Comisia a considerat că, având în vedere situația specială a concurenței în sectorul cărții, precum și obiectivul cultural vizat de schemele de ajutor în cauză, se aplică derogarea prevăzută la fostul articol 92 alineatul (3) litera (c) din tratat.
- (10) Prin cererea din 2 august 1993, SIDE a formulat acțiune în anulare împotriva deciziei menționate. Prin hotărârea din 18 septembrie 1995 ⁽²⁾, Tribunalul a admis parțial acțiunea formulată de SIDE și a pronunțat anularea deciziei Comisiei din 18 mai 1993, însă numai cu privire la măsurile adoptate în favoarea CELF referitoare la comenzile de valori reduse.
- (11) Tribunalul a considerat că se putea adopta de către Comisie o decizie în sprijinul celor trei scheme de ajutor gestionate de CELF în numele statului, și anume:
- (a) ajutoare pentru transportul aerian sau pentru curier poștal „par avion”;
- (b) programul „Page à Page” ⁽³⁾ [(„pagină cu pagină”) – ajutor pentru distribuirea cărților în limbă franceză în țările Europei Centrale și de Est];
- (c) programul „Plus” (manuale universitare în limbă franceză destinate studenților din Africa Subsahariană).
- (12) Conform estimării Tribunalului, Comisia obținuse informații suficiente cu privire la aceste trei scheme de ajutor, astfel încât era întemeiată constatarea că impactul acestora asupra concurenței era neglijabil. Pe de altă parte, Tribunalul a arătat că „în ceea ce privește obiectivul cultural cărui le erau destinate ajutoarele contestate, părțile au convenit asupra faptului că obiectivul urmărit de guvernul francez este promovarea limbii și literaturii franceze”. Tribunalul a reținut că evaluarea obiectivului cultural vizat de ajutoarele contestate nu punează dificultăți deosebite pentru Comisie și că nu era necesar să obțină alte informații pentru a recunoaște caracterul cultural al obiectivului respectiv.
- (13) În schimb, Tribunalul a reținut că, în ceea ce privește compensațiile acordate în exclusivitate CELF pentru

comenzile cu valoare redusă, Comisia ar fi trebuit să întreprindă o investigație aprofundată a condițiilor concurențiale în sectorul vizat, înainte de a se pronunța asupra compatibilității măsurilor cu piața internă.

- (14) Prin urmare, conform concluziei Tribunalului (punctul 76 din hotărâre), Comisia ar fi trebuit să inițieze procedura prevăzută la fostul articol 93 alineatul (2) din Tratatul CE [în prezent, articolul 108 alineatul (2) din TFUE]. În consecință, trebuia anulată decizia Comisiei din 18 mai 1993, în măsura în care aceasta avea drept obiect subvenția acordată în exclusivitate CELF pentru compensarea supracosturilor legate de gestionarea comenzilor cu valoare redusă de cărți în limba franceză destinate librăriilor cu sediul în străinătate.

B. A doua etapă

- (15) În conformitate cu hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1995, Comisia a stabilit, prin decizia din 30 iulie 1996, să inițieze procedura oficială de investigație. Părțile interesate care au fost invitate de Comisie să își prezinte observațiile au transmis Comisiei aceste observații în special în luna decembrie 1996 și în luna ianuarie 1997.
- (16) După încheierea etapei de investigație, Comisia a adoptat, la 10 iunie 1998, Decizia 1999/133/CE ⁽⁴⁾. Comisia a confirmat obiectivul cultural vizat de ajutoarele destinate comenzilor cu valoare redusă și a considerat, în temeiul fostului articol 87 alineatul (3) litera (d) din tratat, că ajutoarele menționate nu erau de natură să modifice condițiile schimburilor comerciale și ale concurenței în Uniunea Europeană într-o măsură care să contravină interesului comun pe piața exportului de carte în limba franceză.
- (17) Prin hotărârea din 28 februarie 2002 ⁽⁵⁾, Tribunalul a pronunțat anularea articolului 1 ultima teză din decizia menționată. Conform Tribunalului, Comisia ar fi trebuit să întreprindă verificările necesare pentru a colecta date pertinente pe baza cărora să facă deosebirea între piața intermediarilor la exportul de carte și piața exportului de carte în limba franceză, în general.
- (18) Conform estimării Tribunalului, Comisia nu a întreprins verificarea menționată, prin urmare a comis o eroare vădită de apreciere considerând că piața exportului de carte în limba franceză, în general, reprezintă o piață de referință, deși se stabilise că ajutorul contestat era destinat numai intermediarilor la exportul de carte.

⁽¹⁾ Decizia NN 127/92, „Ajutoare pentru exportatorii de cărți în limba franceză” (JO C 174, 25.6.1993, p. 6).

⁽²⁾ Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1995, Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)/Comisia, T-49/93, Rec., p. II-2501.

⁽³⁾ Ulterior a fost denumit programul „A l'Est de l'Europe” („În estul Europei”).

⁽⁴⁾ JO L 44, 18.2.1999, p. 27.

⁽⁵⁾ Hotărârea Tribunalului din 28 februarie 2002, Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)/Comisia, T-155/98, Rec., p. II-1179.

(19) Pe de altă parte, în hotărârea sa din 22 iunie 2000 ⁽¹⁾, fără să intre pe fondul cauzei, Curtea de Justiție a respins acțiunea autorităților franceze împotriva deciziei Comisiei din 10 iunie 1998 și a confirmat că, indiferent dacă un ajutor ar putea fi considerat compatibil cu piața comună, acest lucru nu ar împiedica asupra obligației de notificare, iar obligația de notificare prealabilă implica obligația de suspendare a ajutorului.

C. A treia etapă

(20) Ca urmare a anulării parțiale a deciziei din 10 iunie 1998, Comisia a solicitat autorităților franceze și SIDE, prin corespondența din 14 iunie 2002, să îi transmită observațiile lor cu privire la motivele pentru care a fost anulat decizia și, în special, cu privire la elementele referitoare la piața în cauză.

(21) Autoritățile franceze erau invitate să comenteze îndeosebi particularitățile ofertei CELF în raport cu ofertele celorlalți actori de pe piață, printre care SIDE. SIDE era invitată să comenteze cu precădere noțiunea de comenzi cu valoare redusă și să menționeze eventuala particularitate a ofertei comparativ cu oferta CELF și cu a altor actori de pe piață.

(22) SIDE a transmis răspunsul său Comisiei prin scrisoarea din 12 august 2002. Autoritățile franceze și-au prezentat observațiile la data de 17 septembrie 2002.

(23) După ce a solicitat SIDE, prin scrisoarea din 19 septembrie 2002, să menționeze dacă răspunsul acesteia includea informații confidențiale și după ce a obținut un răspuns negativ la 30 septembrie 2002, Comisia a transmis autorităților franceze pentru observații, prin scrisoarea din 17 octombrie 2002, răspunsul SIDE împreună cu anexele acestuia. De asemenea, cu această ocazie Comisia le-a adresat o nouă serie de întrebări suplimentare.

(24) Prin scrisoarea din 30 octombrie 2002, Comisia a adresat SIDE o serie de întrebări suplimentare la care aceasta a răspuns prin scrisorile din 31 octombrie 2002 și 9 decembrie 2002. Prin scrisoarea din 23 decembrie 2002, ca urmare a solicitării primite din partea Comisiei în data de 16 decembrie 2002, SIDE a informat Comisia că răspunsurile trimise nu conțineau nicio informație confidențială și că puteau fi trimise pentru observații autorităților franceze.

(25) Având în vedere că autoritățile franceze nu au răspuns în termenele stabilite, Comisia a fost nevoită să le adreseze o nouă solicitare prin scrisoarea din data de

27 noiembrie 2002. Prin scrisoarea din 19 decembrie 2002, autoritățile franceze au solicitat Comisiei o nouă amânare a termenului.

(26) La 9 ianuarie 2003, Comisia a adresat autorităților franceze pentru observații răspunsul SIDE din 23 decembrie 2002. Prin scrisoarea din 17 ianuarie 2003, autoritățile franceze au răspuns întrebărilor Comisiei din 17 octombrie 2002.

(27) Prin scrisoarea din 4 februarie 2003, autoritățile franceze au solicitat Comisiei o nouă amânare a termenului privind solicitarea de a trimite observații la cel de al doilea răspuns al SIDE din 23 decembrie 2002. Prin scrisoarea din 11 februarie 2003, Comisia a acordat în parte termenele solicitate. Autoritățile franceze au răspuns Comisiei prin scrisoarea din 11 martie 2003.

(28) Pe de altă parte, SIDE, la cererea sa, a fost primită de serviciile Comisiei și astfel a reușit să își prezinte punctul de vedere cu privire la cauză încă de la începuturile ei, în cadrul unei reuniuni care a avut loc în data de 4 martie 2003.

(29) După încheierea acestei proceduri, Comisia Europeană a adoptat Decizia 2005/262/CE, considerând că ajutorul contestat este compatibil, în temeiul fostului articol 87 alineatul (3) litera (d) din tratat, după ce a stabilit, în special, faptul că ajutoarele nu erau de natură să compenseze în exces costurile ocazionate de gestionarea comenzilor cu valoare redusă.

D. A patra etapă

(30) Prin hotărârea sa din 15 aprilie 2008, Tribunalul a anulat decizia Comisiei din 20 aprilie 2004.

(31) Conform Tribunalului, Comisia a comis, în ceea ce privește partea de ajutor vărsată în contul CELF înainte de 1 noiembrie 1993, data intrării în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană, o eroare *de jure*, considerând că ajutorul contestat era compatibil cu piața comună în temeiul fostului articol 87 alineatul (3) litera (d), întrucât ar fi trebuit să aplice normele de fond care erau în vigoare înainte de 1 noiembrie 1993. Tribunalul a ținut seama, în special, de faptul că Tratatul UE nu prevedea dispoziții tranzitorii privind aplicarea fostului articol 87 alineatul (3) litera (d) și că principiul securității juridice se opune, în afara cazului în care se prevăd excepții, ca data de la care începe aplicarea în timp a unui act comunitar să fie stabilită la o dată anterioară datei publicării.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții Europene de Justiție, C-332/98, Franța/Comisia, Ajutor pentru Cooperative d'exportation du livre français, Rec. I-4833.

- (32) În plus, conform Tribunalului, Comisia a comis o eroare vădită de apreciere la examinarea compatibilității ajutorului contestat, întrucât a supraevaluat costurile de gestionare a comenzilor cu valoare redusă care erau suportate efectiv de către CELF. Într-adevăr, în decizia sa din 20 aprilie 2004, Comisia nu a luat în calcul costurile efective legate de gestionarea comenzilor cu valoare redusă, dar a efectuat o estimare a costurilor respective pe baza costurilor totale suportate de către CELF (alocarea pentru gestionarea comenzilor cu valoare redusă a unei părți din costurile totale, prin aplicarea unei chei de repartitie diferite pentru fiecare categorie de costuri). Au fost aplicați factori de multiplicare pentru anumite categorii de costuri, ținând seama de dificultățile suplimentare pe care le-ar presupune gestionarea comenzilor cu valoare redusă, comparativ cu celelalte activități ale CELF. Tribunalul a considerat însă că aceste dificultăți puteau fi rezolvate prin teletransmisie pentru două treimi din comenzile cu valoare redusă. Prin urmare, conform Tribunalului, Comisia a comis o eroare de apreciere prin faptul că a aplicat, în cazul anumitor costuri, coeficienți de multiplicare (și, în orice caz, comenzilor teletransmise) și a conchis că, în absența acestor coeficienți, costurile aferente gestionării comenzilor cu valoare redusă ar fi fost mai scăzute, iar rezultatul exploatarea activității referitoare la comenzile cu valoare redusă ar fi fost pozitiv (600 000 FRF sau 91 469 EUR). Prin urmare, conform Tribunalului, Comisia nu a demonstrat că nu există o supracompensare.
- E. A cincea etapă**
- (33) Ca urmare a hotărârii Tribunalului din 15 aprilie 2008, procedura de investigare inițiată prin decizia Comisiei din 30 iulie 1996 rămâne deschisă, astfel încât Comisia trebuie să adopte o nouă decizie.
- (34) Având în vedere motivarea hotărârii Tribunalului din 15 aprilie 2008 și ținând seama de faptul că decizia de inițiere datează din 30 iulie 1996, Comisia a dorit să invite din nou autoritățile franceze și părțile interesate să își prezinte observațiile.
- (35) Prin urmare, Comisia a adoptat la 8 aprilie 2009 ⁽¹⁾ o decizie de extindere a procedurii [Decizia C(2009) 2481, „decizia de extindere a procedurii”]. Această decizie de extindere prevede un nou termen pentru prezentarea observațiilor și completează astfel decizia de inițiere din 30 iulie 1996. În decizie se arată că cele două decizii trebuie considerate ca făcând parte dintr-un ansamblu indisolubil, că vor da naștere unei singure proceduri oficiale de investigare și că, în măsura în care descrierea *de facto* și *de jure* sau evaluarea preliminară a Comisiei în decizia de extindere a procedurii s-ar abate de la decizia de inițiere din 30 iulie 1996, ar trebui să se țină seama numai de decizia de extindere a procedurii.
- (36) Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile în legătură cu măsura în cauză.
- (37) Comisia a primit observații din partea autorităților franceze la data de 9 iunie 2009, precum și observațiile SIDE, la data de 23 iulie 2009. La 24 august 2009, Comisia a transmis autorităților franceze observațiile primite de la SIDE și le-a oferit posibilitatea de a le comenta, iar observațiile acestora au fost primite de Comisie la data de 24 septembrie 2009.
- (38) Cu toate acestea, autoritățile franceze nu au furnizat elementele detaliate solicitate de Comisie în decizia sa de extindere a procedurii și s-au mulțumit să facă trimitere, în ceea ce privește proporționalitatea ajutorului, la elementele furnizate deja la data de 17 septembrie 2002, 17 ianuarie 2003 și 11 martie 2003, pe care Comisia nu le putea exploata ca atare, ținând seama de hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2008.
- (39) Prin urmare, prin scrisoarea din 8 octombrie 2009, serviciile Comisiei au reamintit autorităților franceze solicitarea de a se transmite informații cu privire la aspectele punctuale menționate, arătând în același timp că, în cazul în care nu se primeau aceste informații în termen de zece zile lucrătoare, Comisia trebuia să adopte o decizie finală pe baza informațiilor de care dispunea, conform dispozițiilor articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de procedură, ulterior emiterii, după caz, a unui ordin de furnizare de informații, în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽²⁾.
- (40) Prin scrisoarea din 21 octombrie 2009, autoritățile franceze au informat Comisia că CELF a intrat în lichidare judiciară prin hotărârea Tribunalului Comercial din Paris din data de 9 septembrie 2009, încetându-și activitatea. Pe de altă parte, în ceea ce privește informațiile solicitate în scrisoarea Comisiei din 8 octombrie 2009, autoritățile franceze au învederat că nu au informații suplimentare pe care să le prezinte și au făcut trimitere la observațiile pe care le-au trimis la 9 iunie 2009.
- (41) Prin decizia din 20 noiembrie 2009 [Decizia C(2009) 9256, „decizia privind ordinul de furnizare de informații”], Comisia decis, prin urmare, să ceară Franței să prezinte informațiile solicitate, având în vedere că acestea nu fuseseră trimise, în pofida solicitărilor repetate.

⁽¹⁾ JO C 142, 23.6.2009, p. 6.

⁽²⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

(42) Prin scrisoarea din 2 decembrie 2002, autoritățile franceze au arătat că nu aveau informații suplimentare pe care să le prezinte Comisiei și făceau trimitere la observațiile transmise în data de 9 iunie 2009.

(43) Trebuie luat notă de faptul că, la data de 2 decembrie 2009, autoritățile franceze au transmis, de asemenea, o scrisoare privind schema de ajutoare denumită „Programme de Livres Universitaires et Scientifiques” (Program pentru cărți universitare și științifice), denumit „Programme Plus” (Programul Plus). Această schemă de ajutor nu face obiectul prezentei decizii.

(44) Prin scrisoarea din 22 decembrie 2009, Comisia a solicitat autorităților franceze informații privind situația CELF și procedura de lichidare aplicată CELF. Autoritățile franceze au răspuns la 27 ianuarie 2010. De asemenea, la 9 martie 2010 și, respectiv, 26 noiembrie 2010 au fost aduse precizări.

F. Procedură în fața instanțelor naționale și întrebări preliminare

(45) Pe de altă parte, trebuie menționat că în Franța sunt în desfășurare proceduri în fața instanțelor naționale, efectul acestora fiind sesizarea Curții de Justiție în temeiul articolului 267 din TFUE (fostul articol 234 din tratatul CE). În continuare sunt prezentate succint principalele etape ale acestor proceduri.

(46) SIDE a sesizat instanțele franceze prin efectul direct al fostului articol 88 alineatul (3) din Tratatul CE. Prin hotărârea din 5 octombrie 2004, care confirmă hotărârea din 26 aprilie 2001 a Tribunalului Administrativ din Paris, Curtea Administrativă de Apel din Paris a dispus ca statul francez să procedeze la recuperarea ajutoarelor alocate CELF.

(47) Consiliul de Stat, sesizat în cadrul unei acțiuni de recurs, a confirmat, prin decizia din 29 martie 2006, faptul că anumite aspecte ale hotărârii pronunțate de Curtea Administrativă de Apel, în special faptul că ajutoarele în cauză nu aveau un caracter pur compensatoriu în baza obligației de serviciu public ⁽¹⁾, nu puteau fi considerate de către instanța națională drept ajutoare existente și că CELF nu se putea prevala de o încredere legitimă.

(48) Cu toate acestea, în hotărârea sa din 29 martie 2006, Consiliul de Stat a decis, de asemenea, să suspende judecarea recursului până la data la care Curtea de Justiție se va pronunța asupra întrebărilor preliminare pe care i le adresa cu privire la obligațiile instanței

naționale în cazul unui ajutor de stat nenotificat, însă declarat ulterior ca fiind compatibil cu piața comună, prin decizie a Comisiei.

(49) În hotărârea sa din 12 februarie 2008 ⁽²⁾, Curtea de Justiție a hotărât:

„Articolul 88 alineatul (3) ultima teză din Tratatul CE trebuie interpretat în sensul că instanța națională nu este obligată să dispună recuperarea unui ajutor pus în aplicare cu încălcarea acestei dispoziții atunci când Comisia Comunităților Europene a adoptat o decizie finală prin care a constatat compatibilitatea ajutorului menționat cu piața comună, în sensul articolului 87 CE. În aplicarea dreptului comunitar, aceasta trebuie să îl oblige pe beneficiarul ajutorului la plata de dobânzi aferente duratei nelegalității. În cadrul ordinii juridice naționale, aceasta poate să dispună în plus, dacă este cazul, recuperarea ajutorului ilegal, fără a aduce atingere dreptului statului membru de a-l pune ulterior din nou în aplicare. De asemenea, instanța națională poate să admită cereri de reparare a prejudiciilor cauzate ca urmare a caracterului nelegal al ajutorului.

Într-o situație procedurală precum cea din acțiunea principală, obligația care rezultă din articolul 88 alineatul (3) ultima teză CE de a remedia efectele nelegalității unui ajutor se extinde, în scopul calculării sumelor care trebuie achitate de către beneficiar și în afara unor împrejurări excepționale, și la perioada cuprinsă între o decizie a Comisiei Comunităților Europene prin care s-a constatat compatibilitatea acestui ajutor cu piața comună și anularea deciziei menționate de către instanța comunitară.”

(50) Ca urmare a hotărârii Curții de Justiție din 12 februarie 2008, precum și a hotărârii din 15 aprilie 2008 a Tribunalului, Consiliul de Stat a anulat, prin hotărârea sa din 19 decembrie 2008, articolele 2, 3 și 4 din hotărârea din 5 octombrie 2004 a Curții Administrative de Apel din Paris și a hotărât după cum urmează.

(51) În primul rând, se dispune ca ministrul culturii și comunicațiilor să ia măsuri pentru recuperarea dobânzilor aferente ajutorului de stat alocat CELF din 1980 până la data la care a fost pronunțată hotărârea Consiliului de Stat, calculate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽³⁾. De asemenea, se dispune ca ministrul culturii și comunicațiilor să procedeze ulterior la recuperarea dobânzilor datorate între data la care s-a pronunțat hotărârea Consiliului de Stat și data la care fie că s-a constatat prin hotărâre definitivă compatibilitatea ajutorului cu piața comună, fie că s-a procedat, în baza unei hotărâri definitive, la restituirea ajutorului.

⁽¹⁾ Conform Consiliului de Stat, Curtea Administrativă de Apel a avut drept temei juridic faptul că nu se stabilise că valoarea ajutoarelor nu depășea spezele rezultate din obligațiile de serviciu public impuse CELF, precum și faptul că nu se procedase la o definire prealabilă și transparentă a bazei compensării.

⁽²⁾ Hotărârea Curții din 12 februarie 2008, C-199/06, Centre d'exportation du livre français (CELF), Ministre de la Culture et de la Communication/Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE), Rec., I-469.

⁽³⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

- (52) În plus, Consiliul de Stat a hotărât să suspende judecarea cauzei până la data la care Curtea de Justiție se va pronunța asupra următoarelor întrebări preliminare:
- „1. Instanța națională poate suspenda judecarea cauzei în ceea ce privește obligația de a restitui un ajutor de stat până când Comisia Comunităților Europene adoptă o decizie definitivă privind compatibilitatea ajutorului cu dispozițiile care reglementează piața comună, atunci când instanța comunitară a anulat prima decizie a Comisiei prin care acest ajutor a fost declarat compatibil?”
2. Adoptarea de către Comisie a trei decizii prin care ajutorul a fost declarat compatibil cu piața comună, înainte ca aceste decizii să fie anulate de Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene, poate constitui o circumstanță excepțională care să determine instanța națională să limiteze obligația de recuperare a ajutorului?”
- (53) La 11 martie 2010 ⁽¹⁾, Curtea s-a pronunțat cu privire la chestiunile preliminare menționate și a hotărât următoarele:
- „1. O instanță națională sesizată în temeiul articolului 88 alineatul (3) CE cu o cerere de restituire a unui ajutor de stat ilegal nu poate suspenda judecarea cauzei cu privire la această cerere până la pronunțarea Comisiei Comunităților Europene cu privire la compatibilitatea ajutorului cu piața comună după anularea unei decizii pozitive anterioare.
2. Adoptarea de către Comisia Comunităților Europene a trei decizii succesive prin care un ajutor este declarat compatibil cu piața comună și care au fost anulate ulterior de către instanța comunitară nu poate constitui, în sine, o împrejurare excepțională de natură să justifice o limitare a obligației beneficiarului de a restitui acest ajutor, atunci când acesta a fost pus în aplicare cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) CE.”
- (55) Conform autorităților franceze, librăriile mici, amplasate în principal în zone nefrancofone, la care accesul era uneori dificil și/sau se aflau la distanțe mari, se confruntau cu dificultăți serioase în ceea ce privește aprovizionarea, astfel încât comenzile lor nu puteau fi onorate de circuitele de distribuție tradiționale, atunci când volumul de lucrări comandate era insuficient sau atunci când prețul unitar al cărților comandate nu era destul de mare pentru ca prestarea serviciului să fie rentabilă.
- (56) Potrivit autorităților franceze, obiectivul ajutoarelor în cauză era de a permite intermediarilor de export să onoreze toate comenzile provenite de la librăriile din străinătate amplasate, în principal, în zone nefrancofone, indiferent de valoarea, rentabilitatea și destinația comenzilor. Obiectivul era să se poată asigura, în cadrul politicii Franței de susținere a diversității culturale, o distribuție optimă a cărților în limba franceză și, în acest fel, să fie favorizată difuzarea literaturii francofone în întreaga lume.
- (57) Mecanismul de ajutoare ales de autoritățile franceze, denumit „Programme petites commandes” („Program pentru comenzi cu valoare redusă”), consta într-o subvenție prin care se urmărea compensarea supracosturilor de gestionare a comenzilor cu valoare redusă, stabilite de către autoritățile franceze ca fiind comenzi cu valoare egală sau mai mică de 500 FRF (aproximativ 76 EUR).
- (58) Conform autorităților franceze, întreprinderea beneficiară a subvențiilor trebuia să comunice Direcției pentru carte și lectură a Ministerului Culturii ansamblul informațiilor referitoare la activitatea generală a întreprinderii (cifra de afaceri globală, conturile financiare, proiectele de bugete, copiile deciziilor prin care au fost validate aceste date, dacă este necesar, inclusiv raportul auditorului și grila de salarii), precum și orice documente privind activitatea care trebuie subvenționată, în special modul de utilizare a subvențiilor, care să justifice prestarea serviciilor pentru care se alocase o subvenție în anul precedent.
- (59) În realitate, o singură întreprindere a beneficiat de programul pentru comenzi cu valoare redusă, și anume CELF. Conform autorităților franceze, pentru a-și susține cererea de subvenție pentru anul următor, întreprinderea trebuia să justifice în fiecare an supracosturile rezultate din serviciile aferente comenzilor cu valoare redusă. Concret, un sfert din subvenția acordată în cursul anului precedent era vărsată la începutul anului, iar soldul era atribuit în toamnă, după verificarea de către autoritățile publice a proiectului de buget al întreprinderii beneficiare și a fluctuațiilor înregistrate în cursul primei părți din exercițiul bugetar. S-a stabilit că, în cazul în care suma reprezentând ajutorul nu era utilizată în integralitatea ei, sumele restante urmau să fie deduse din subvențiile prevăzute pentru anul următor. În plus, Ministerul Culturii participa în calitate de observator invitat la reuniunile consiliului de administrație și la adunările generale ale CELF.

2. DESCRIEREA MĂSURII ÎN CAUZĂ

- (54) Autoritățile franceze au informat Comisia că Ministerul Culturii a decis, în 1980, în conformitate cu orientările de politică generală ale guvernului francez privind promovarea cărții și literaturii în limba franceză, să acorde ajutoare unor intermediari la export care ar accepta orice tipuri de comenzi, indiferent de valoarea acestora și de rentabilitate. Aceste măsuri ar fi fost puse în aplicare pentru a se compensa o piață deficitară și pentru a se promova menținerea unei activități legate de comenzile cu valoare redusă, nerentabile, în cadrul pieței de intermediere la export.

⁽¹⁾ Hotărârea C-1/09 a Curții din 11 martie 2010, CELF, Ministre de la Culture/SIDE.

(60) Trebuie precizat că, începând din 1997, ajutorul în cauză a fost diminuat constant, iar în 2002 a fost suprimat. Prin urmare, începând cu 1980 și până la sfârșitul anului 2001, CELF a primit în fiecare an un ajutor care viza, conform autorităților franceze, reducerea costului de prelucrare a comenzilor cu valoare redusă primite din străinătate pentru cărți scrise în limba franceză. În total, în perioada 1980-2001, CELF a primit aproximativ 4,8 milioane EUR sub formă de ajutor.

Tabel

Valoarea ajutoarelor alocate CELF începând din 1980 pentru prelucrarea comenzilor cu valoare redusă

Informații furnizate de autoritățile franceze

(sumele au fost rotunjite și exprimate în EUR)

Exercițiu	Valoarea ajutorului	Exercițiu	Valoarea ajutorului
1980	91 469,41	1992	422 283,78
1981	91 469,41	1993	382 647,03
1982	205 806,17	1994	304 898,03
1983	164 644,94	1995	304 898,03
1984	137 204,12	1996	304 898,03
1985	141 777,59	1997	243 918,43
1986	248 491,90	1998	182 938,82
1987	214 953,11	1999	121 959,21
1988	213 428,62	2000	60 979,61
1989	259 163,33	2001	38 112,25
1990	304 898,03	2002	0
1991	373 500,09		

3. OBSERVAȚII FORMULATE DE FRANȚA ȘI OBSERVAȚIILE SIDE CA URMARE A EXTINDERII PROCEDURII

- (61) În răspunsul lor din 9 iunie 2009 la decizia de extindere a procedurii, autoritățile franceze au formulat, în principal, următoarele observații.
- (62) În primul rând au menționat că împărtășeau analiza Comisiei conform căreia ajutorul acordat CELF constituia ajutor de stat și că derogările prevăzute la articolul 107 alineatul (2) și alineatul (3) literele (a) și (b) din TFUE nu erau aplicabile.
- (63) În cadrul evaluării ajutoarelor din perspectiva articolului 107 alineatul (3) literele (c) și (d) din TFUE, autoritățile franceze nu au oferit informații noi privind proporționalitatea ajutoarelor.
- (64) Pe de altă parte, autoritățile franceze au arătat că, din punctul lor de vedere, misiunea atribuită CELF reprezenta un serviciu de interes general în sensul articolului 106 alineatul (2) din TFUE.

(65) În fine, autoritățile franceze au pledat mai ales pentru existența unor împrejurări excepționale, motiv pentru care Comisia nu ar trebui să pretindă recuperarea ajutorului.

(66) După cum s-a arătat anterior, autoritățile franceze nu au furnizat informațiile detaliate solicitate de Comisie în decizia sa de extindere a procedurii și s-au mulțumit să facă trimitere, în ceea ce privește proporționalitatea ajutorului, la informațiile furnizate deja în 2002 și 2003, pe care Comisia nu le putea exploata ca atare, ținând seama de hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2008. După noua solicitare formulată prin scrisoarea din 8 octombrie 2009, Comisia a decis, la 20 noiembrie 2009, să oblige autoritățile franceze să prezinte informațiile solicitate în aplicarea articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. Prin scrisoarea din data de 2 decembrie 2009, autoritățile franceze au răspuns că nu au informații suplimentare pe care să le prezinte Comisiei.

(67) În observațiile sale din 23 iulie 2009, SIDE a formulat în special următoarele observații.

(68) SIDE a reamintit că numai CELF a beneficiat de ajutor deși, în opinia sa, activitatea CELF nu este specifică CELF, întrucât faptul de a onora comenzi de orice valoare, chiar minimă, provenite de la librării dispersate din punct de vedere geografic, pentru a fi regrupate în vederea trimiterii unor comenzi mai mari către editori, ar fi, conform SIDE, definiția însăși a activității de intermediere la export. De asemenea, SIDE a arătat că motivul pentru care i s-a refuzat acordarea unui ajutor nu a fost o pretinsă lipsă de transparență, ci faptul că este o întreprindere privată, nu un grup de edituri.

(69) Pe de altă parte, SIDE a contestat în detaliu faptul că ajutoarele ar fi fost necesare. În acest context, SIDE a considerat, în special, că noțiunea de comenzi cu valoare redusă era arbitrară și a contestat cifrele prezentate de autoritățile franceze.

(70) În plus, SIDE a estimat că ajutorul nu se putea justifica în temeiul articolului 106 alineatul (2) din TFUE, bazându-se, în principal, pe hotărârile instanțelor naționale referitoare la activitatea CELF.

(71) În fine, SIDE a arătat că, în opinia sa, nu exista în acest caz nicio împrejurare excepțională pe baza căreia să se poată limita obligația de recuperare.

4. EVALUAREA AJUTORULUI

(72) Trebuie stabilit dacă măsura în cauză constituie ajutor de stat și dacă, după caz, poate fi considerată a fi compatibilă cu piața internă. În cadrul evaluării pe care o efectuează, Comisia trebuie să țină seama, în principal, de hotărârea din 15 aprilie 2008 a Tribunalului.

A. Evaluarea măsurii în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE

- (73) Articolul 107 alineatul (1) din TFUE prevede astfel: „cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”.
- (74) Cu titlu introductiv, după cum s-a arătat deja în decizia de extindere a procedurii, Comisia reamintește că respectiva concluzie a Comisiei conform căreia măsura în cauză constituie un ajutor de stat în sensul tratatului nu a fost niciodată contestată în diferitele etape ale procedurii în fața Comisiei ori în fața instanțelor Uniunii Europene⁽¹⁾ și, de altfel, nici în instanțele naționale⁽²⁾. Prin urmare, în răspunsul lor din 9 iunie 2009 la decizia de extindere a procedurii, autoritățile franceze au arătat că împărtășeau analiza Comisiei conform căreia ajutorul acordat CELF constituia ajutor de stat.
- (75) Comisia consideră că măsura în cauză constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE [fostul articol 87 alineatul (1) din Tratatul CE] din motivele prezentate în continuare.
- (76) În primul rând, măsura oferă un avantaj CELF, întrucât îi permite să diminueze costurile comenzilor sale cu valoare redusă. Măsura este selectivă, întrucât în fapt, singurul beneficiar a fost CELF.
- (77) Pe de altă parte, măsura este finanțată din resursele bugetare ale statului francez, prin urmare din resurse de stat. Punerea în aplicare a măsurii s-a făcut prin decizia Ministerului Culturii, prin urmare măsura aparține autorităților franceze.
- (78) În plus, măsura este de natură să afecteze schimburile economice între statele membre și să denatureze concurența. Într-adevăr, ajutorul este atribuit intermediarilor francezi (în fapt, este atribuit CELF) care

exportă cărți în limba franceză, în principal către țări nefrancofone. Prin urmare, intermediarii de carte din Franța sunt în concurență, cel puțin potențial, cu alți intermediari la exportul de carte în limba franceză cu sediul în diferite țări francofone ale Uniunii Europene (Belgia și Luxemburg). Faptul că incidența asupra schimburilor economice și perturbarea concurenței cauzată de măsură par să fie moderate nu este de natură să modifice această concluzie. În fapt, conform jurisprudenței consacrate a Curții de Justiție, Comisia nu are obligația de a stabili impactul real asupra schimburilor economice dintre statele membre și perturbarea efectivă a concurenței, fiind suficient ca ajutorul să fie de natură a afecta schimburile economice și a denatura concurența.

- (79) În fine, Comisia consideră că nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a jurisprudenței în cazul Altmark. În hotărârea sa din 24 iulie 2003⁽³⁾, Curtea de Justiție a precizat condițiile în care o subvenție acordată unei întreprinderi mandatată să gestioneze un serviciu de interes economic general nu constituie ajutor de stat: „În primul rând, întreprinderea beneficiară a fost mandatată efectiv să îndeplinească obligații de serviciu public, aceste obligații fiind clar stabilite; în al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația au fost stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent; în al treilea rând, valoarea compensației nu depășește necesarul pentru acoperirea integrală sau parțială a costurilor determinate ca urmare a îndeplinirii obligațiilor de serviciu public, fiind luate în considerare veniturile aferente, precum și un profit rezonabil pentru îndeplinirea obligațiilor respective; în al patrulea rând, atunci când alegerea întreprinderii care va fi mandatată să îndeplinească obligațiile de serviciu public nu s-a efectuat printr-o procedură de achiziții publice, nivelul compensației necesare a fost stabilit pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere medie, bine administrată și dotată în mod corespunzător cu mijloace de transport care să îi permită respectarea obligațiilor de serviciu public le-ar fi suportat în vederea îndeplinirii acestor obligații, luând în calcul veniturile aferente, precum și un profit rezonabil pentru îndeplinirea acestor obligații.”

- (80) Mai precis și fără să fie necesar să se dezvolte fiecare dintre condiții, întrucât acestea sunt cumulative, Comisia constată că alegerea CELF nu a avut loc în cadrul unei proceduri de achiziții publice și că nivelul compensației nu a fost stabilit în temeiul unei analize a costurilor suportate de o întreprindere medie, bine administrată și dotată în mod corespunzător cu mijloace de producție.

- (81) În aceste condiții, ajutorul acordat CELF constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, întrucât sunt întrunite toate elementele constitutive ale noțiunii de ajutor de stat.

(1) În hotărârea sa din 15 aprilie 2008, Tribunalul nu a anulat prima și a doua teză de la articolul 1 din Decizia Comisiei din 20 aprilie 2004, în care se arată că „Ajutorul în beneficiul Coopérative d'exportation du livre français (CELF) pentru prelucrarea comenzilor cu valoare redusă de cărți în limbă franceză, acordat de Franța în perioada 1980-2001, constituie un ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat. Dat fiind faptul că Franța a omis să notifice Comisiei acest ajutor înainte de alocarea lui, se consideră că ajutorul a fost acordat în mod nelegal.”

(2) De exemplu, în hotărârea sa din 19 decembrie 2008, Consiliul de Stat a estimat că „trebuie eliminate mijloacele privind calificarea drept ajutor de stat a sumelor alocate CELF și obligația notificării ajutorului ca atare”. Într-adevăr, în hotărârea sa provizorie din 29 martie 2006, Consiliul de Stat evidențiasse deja următoarele: „Curtea Administrativă de Apel nu a denaturat piesele de la dosar, nici nu a calificat în mod eronat faptele care i-au fost supuse atenției, considerând că ajutoarele în cauză nu aveau un caracter pur compensatoriu pentru obligațiile de serviciu public, ele reprezentând ajutoare de stat care fac obiectul obligației de notificare prealabilă a Comisiei.”

(3) Hotărârea Curții din 24 iulie 2003, C-280/00, Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark, Rec., p. I 7747.

(82) Or, măsura în cauză nu a fost notificată Comisiei de către autoritățile franceze. Prin urmare, ajutorul a fost acordat cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE, conform căruia Comisia trebuie informată în timp util pentru a-și prezenta observațiile cu privire la proiectele care urmăresc să instituie sau să modifice ajutoarele. Prin urmare, ajutorul a fost acordat în mod ilegal.

(83) Având în vedere că măsura în cauză constituie ajutor de stat, trebuie analizată compatibilitatea acesteia cu piața internă.

B. Evaluarea măsurii în sensul articolului 107 alineatele (2) și (3) din TFUE

(84) Comisia consideră că în acest caz nu se aplică derogările prevăzute la articolul 107 alineatul (2) din TFUE, întrucât era evident că aceste măsuri nu vizau îndeplinirea obiectivelor stabilite în aceste măsuri.

(85) De asemenea, ajutorul nu întrunește condițiile stabilite prin derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (a) din TFUE, în măsura în care ajutorul nu era menit să favorizeze dezvoltarea acelor regiuni care puteau beneficia de dispoziția în cauză. De asemenea, în acest caz nu se aplică nici derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (b) cu privire la promovarea realizării unui proiect important de interes european comun, întrucât măsura respectivă nu viza promovarea unui astfel de proiect. Având în vedere că ajutorul nu viza remedierea unei perturbări grave a economiei franceze, în acest caz nu se aplică nici derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) al doilea paragraf litera (b).

(86) Prin urmare, Comisia trebuie să analizeze aplicabilitatea articolului 107 alineatul (3) literele (c) și (d) din TFUE [fostul articol 87 alineatul (3) literele (c) și (d) din Tratatul CE].

(87) Având în vedere hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2008, trebuie să se facă deosebirea între ajutoarele alocate după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană (1 noiembrie 1993) și ajutoarele alocate anterior acestei date de intrare în vigoare și cărora trebuie să li se aplice normele de fond care erau în vigoare în perioada respectivă.

(88) În acest sens, Comisia ia notă de faptul că un sfert din subvenția acordată în cursul anului precedent era vărsată CELF la începutul anului, iar soldul era atribuit în toamnă, după verificarea de către autoritățile publice a proiectului de buget al întreprinderii beneficiare și a fluctuațiilor înregistrate în cursul primei părți a exercițiului bugetar. În cazul în care suma reprezentând ajutorul nu era utilizată în integralitatea ei, sumele restante erau deduse din subvențiile prevăzute pentru anul următor. Prin urmare, subvenția vărsată pentru anul 1993 s-a făcut parțial la începutul anului 1993, iar soldul a fost atribuit în toamna anului 1993. Decizia de acordare a ajutorului aferent anului 1993 a fost adoptată de autoritățile franceze la sfârșitul anului 1992 sau la începutul anului 1993 și, în orice caz, înainte de intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană. Astfel, Comisia estimează că trebuie evaluat ajutorul vărsat pentru anul

1993, în funcție de normele juridice aplicabile înainte de intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană.

(a) *Evaluarea ajutoarelor în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (d) din TFUE*

(89) Articolul 107 alineatul (3) litera (d) din TFUE [fostul articol 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE] prevede faptul că sunt compatibile cu piața internă „[...] ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale și de concurență în Uniune într-o măsură care contravine interesului comun”.

(90) Prin urmare, trebuie să se verifice dacă ajutoarele atribuite CELF între 1994 și sfârșitul anului 2001 aveau într-adevăr un obiectiv cultural și dacă modificau sau nu condițiile schimburilor economice și ale concurenței în Uniunea Europeană într-o măsură contrară interesului comun.

(i) *Obiectivul cultural*

(91) Cu titlu introductiv, Comisia reiterează că obiectivul cultural vizat de ajutoarele alocate CELF a fost reținut de către Tribunal prin hotărârea din 18 septembrie 1995, menționată anterior. Astfel, la punctul 62 din hotărârea sa, Tribunalul a arătat că „în ceea ce privește obiectivul cultural vizat de ajutoarele contestate, părțile au convenit asupra faptului că obiectivul urmărit de guvernul francez este promovarea limbii și literaturii franceze. În acest sens, Tribunalul constată, de asemenea, că informațiile de care dispunea Comisia la adoptarea deciziei, inclusiv informațiile conținute în scrisoarea consilierului solicitantului din 7 septembrie 1992, erau de natură să susțină evaluarea sa cu privire la situația concretă și legitimitatea acestui obiectiv. În acest context, trebuie conchis că evaluarea obiectivului vizat de ajutoarele contestate nu pune dificultăți deosebite pentru Comisie și că nu era necesar să obțină alte informații suplimentare pentru a recunoaște caracterul cultural vizat de obiectivul respectiv.”

(92) În fapt, autoritățile franceze au arătat că ajutoarele în cauză urmăreau un obiectiv cultural care consta în favorizarea difuzarea lucrărilor în limba franceză în țările nefrancofone. Prin urmare, s-a dus o politică voluntaristă menită să conserve și să încurajeze diversitatea culturală la nivel național.

(93) Or, conservarea și promovarea diversității culturale figurează printre principiile fondatoare ale modelului european. Acestea sunt consemnate la articolul 167 alineatul (1) din TFUE [fostul articol 151 alineatul (1) din Tratatul CE]: „Uniunea Europeană contribuie la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea națională și regională a acestora și punând în evidență, în același timp, moștenirea culturală comună”, precum și la articolul 167 alineatul (4), care prevede că „în acțiunile întreprinse în temeiul celorlalte dispoziții ale tratatelor, Uniunea ține seama de aspectele culturale, în special pentru a respecta și a promova diversitatea culturilor sale”.

- (94) Prin urmare, Comisia consideră că ajutoarele care au fost atribuite CELF de către autoritățile franceze în scopul de a se asigura difuzarea lucrărilor în limba franceză urmăreau în mod real un obiectiv cultural.
- (ii) Criteriul modificării condițiilor schimburilor comerciale și ale concurenței în Uniune într-o măsură contrară interesului comun
- (95) Comisia trebuie să verifice dacă măsurile în cauză erau cu adevărat necesare și proporționale în raport cu obiectivul politicii culturale urmărit de autoritățile franceze.
- (96) Cu titlu introductiv, trebuie reamintit că, în conformitate cu hotărârea Tribunalului din 28 februarie 2002 menționată anterior, măsurile în cauză trebuie evaluate pe piața intermedierei la export a cărților în limbă franceză.
- (97) În primul rând, trebuie analizată necesitatea ajutorului.
- (98) Conform autorităților franceze, măsurile au fost elaborate în 1980 de către Ministerul Culturii, într-un moment în care anumiți actori din acest domeniu economic (grupul Hachette și Messageries du Livre) doreau să renunțe la piața intermedierei la export. Conform autorităților franceze, mecanismul contestat a fost instituit în așa fel încât să încurajeze operatorii să intervină pe piață pentru a putea onora toate comenzile de cărți în limba franceză, provenite de la librăriile situate în zone nefrancofone. Acest mecanism garanta că toate librăriile primeau cărțile comandate, inclusiv cele mai mici librării din țări aflate la mare distanță, chiar și în ipoteza în care aveau nevoie de un număr redus de cărți care, de altfel, erau frecvent publicate de diferiți editori.
- (99) La rândul său, SIDE a arătat, în special în cadrul observațiilor pe care le-a trimis ca urmare a deciziei de extindere a procedurii, că ajutorul respectiv nu era necesar. Astfel, dacă este adevărat că anumiți actori abandonaseră în 1980 activitatea de intermediere, SIDE reamintește faptul că ea însăși a fost înființată exact în perioada respectivă în scopul de a interveni pe piață. Pe de altă parte, SIDE contestă faptul că CELF ar avea o activitate specifică de gestionare a comenzilor cu valoare redusă. SIDE contestă în special cifrele furnizate de autoritățile franceze și consideră că datele referitoare la CELF și la SIDE privind proporția, din punct de vedere al cifrelor de afaceri ale fiecărei întreprinderi, al numărului de facturi și al numărului de rubrici de comenzi, sunt în fapt destul de asemănătoare. La o scară mai amplă, SIDE contestă noțiunea de „comenzi cu valoare redusă”, astfel cum este definită de autoritățile franceze. Conform SIDE, această noțiune este arbitrară, întrucât costul gestionării unei comenzi nu ar depinde de valoarea ei, ci de numărul de rubrici.
- (100) Comisia estimează că nu este necesar să se pronunțe definitiv asupra chestiunii privind necesitatea ajutorului, întrucât condițiile legate de necesitate și proporționalitate sunt cumulative și la considerentul 121 se va concluziona că nu s-a demonstrat îndeplinirea condiției de proporționalitate.
- (101) În al doilea rând, Comisia consideră că incidența asupra schimburilor comerciale în interiorul Uniunii Europene și denaturarea concurenței cauzată de măsură sunt foarte reduse, având în vedere, în special, sumele prevăzute de măsură, nivelul foarte scăzut de substituire între cărțile în limbă franceză și cele în altă limbă, precum și decalajul considerabil care există între volumul de cărți francofone exportate în țări nefrancofone din Franța, pe de o parte, și din Belgia și Luxemburg, pe de altă parte.
- (102) Mai precis, în ceea ce privește piața intermedierei la exportul de cărți în limbă franceză, Comisia arată că CELF și SIDE distribuie cărți în țări și teritorii nefrancofone, în cadrul activității de intermediere la export pe care o desfășoară. În fapt, în țările francofone, piața locală este acoperită de către marii editori datorită filialelor sau reprezentanților acestora. Prin urmare, intermedierea la export are numai un rol marginal pe piețele francofone care totuși constituie principalele piețe de desfacere pentru cărțile de limbă franceză.
- (103) Pe piața națională a intermedierei la exportul de carte în limba franceză sunt prezenți intermediari generaliști, cum sunt SIDE și CELF, și, într-o mai mică măsură, intermediari specializați care, de asemenea, vând în mod marginal direct către utilizatorii finali și ar putea fi în concurență, în mod marginal, cu cei doi intermediari generaliști, precum și cu un anumit număr de librării care deserveșc, chiar dacă o fac cu titlu ocazional, comenzi către librării din străinătate și librăriile online a căror activitate era totuși destul de redusă la momentul măsurilor în cauză.
- (104) Prin urmare, pe piața în cauză, reclamantul este cel care a fost principalul operator afectat de măsurile contestate. Pe de o parte, autoritățile franceze afirmă că programul privind comenzile cu valoare redusă era accesibil, în principiu, oricărei întreprinderi care ar fi solicitat acest lucru, după ce va fi acceptat condițiile privind atribuirea ajutoarelor. Autoritățile franceze arată că refuzul din partea Ministerului Culturii privind SIDE în 1991 ar fi fost justificat de refuzul SIDE de a se supune obligației de a respecta transparența necesară pentru a beneficia de ajutoarele respective. Pe de altă parte, SIDE a arătat că refuzul autorităților franceze era legat de faptul că SIDE era o întreprindere privată, și nu un grup de edituri. Pe de altă parte, în anul 1996, ca urmare a deciziei Comisiei din 18 mai 1993, Ministerul Culturii, preocupat de a pune capăt procedurii, a reamintit SIDE că regimul ajutoarelor cu valoare redusă nu era, prin natura sa, rezervat CELF. Prin scrisoarea din 3 septembrie 1996, Ministerul Culturii a invitat SIDE la o întrevvedere pentru a se analiza dacă aceasta avea capacitatea de a presta, în condiții de transparență identice, aceleași servicii ca și cele prestate de CELF. Cu ocazia unei întrevederi care a avut loc la data de 26 septembrie 1996, factorii de conducere ai SIDE au adus la cunoștința Ministerului Culturii că vor refuza să beneficieze de un program a cărui compatibilitate cu dreptul comunitar putea fi pusă la îndoială de către Comisie.

- (105) În orice caz, elementele menționate anterior la considerentul 101 și la cele următoare par să indice că modificarea condițiilor schimburilor comerciale și ale concurenței în Uniunea Europeană ca efect al măsurii în cauză a fost relativ redusă.
- (106) Cu toate acestea, pentru a stabili dacă măsura este proporțională, Comisia trebuie să compare, în al treilea rând, suma reprezentând ajutoarele primite cu suma reprezentând costurile suportate de CELF pentru a atinge obiectivul urmărit de autoritățile franceze.
- (107) În acest scop, trebuie să precizăm diferitele etape ale procesului de prelucrare a comenzilor, agreate de părți:
- (a) primirea bonului de comandă al librarului;
 - (b) codificarea comenzii;
 - (c) înregistrarea comenzii;
 - (d) trimiterea comenzii la editor;
 - (e) primirea lucrărilor;
 - (f) atribuirea, pentru fiecare client, a unui amplasament fizic, și anume locul în care sunt depozitate cărțile comandate;
 - (g) ambalarea.
- (108) Conform autorităților franceze, CELF suporta anumite costuri legate de prelucrarea comenzilor cu valoare redusă. Autoritățile franceze estimează că anumite comenzi de pe piața intermedierei la export dau naștere la supracosturi, astfel încât acest serviciu nu poate fi rentabil. Autoritățile franceze au arătat că au reținut pragul de 500 FRF (76,22 EUR) pentru a defini noțiunea de comandă cu valoare redusă și că acest prag a fost stabilit în mod empiric. Autoritățile franceze au precizat că anumite comenzi cu valoarea sub 500 FRF puteau fi rentabile, în timp ce alte comenzi, cu valori mai mari, nu erau rentabile. Obiectivul era de a se identifica o metodă acceptabilă din punct de vedere economic pentru ca CELF să preia comenzile cu valoare redusă, chiar dacă nu sunt suficient de rentabile.
- (109) După cum a arătat Comisia în decizia sa de extindere a procedurii, autoritățile franceze au responsabilitatea de a stabili, în cazul analizei privind compatibilitatea, valoarea și realitatea costurilor suportate de CELF.
- (110) În acest sens, în decizia sa de extindere a procedurii, Comisia solicitase autorităților franceze să îi furnizeze câteva elemente necesare pentru a trage concluzii din hotărârea Tribunalului și pentru a putea să se pronunțe
- cu privire la proporționalitatea ajutorului. Comisia solicitase, în special, să i se furnizeze următoarele elemente:
- o justificare suficientă a motivelor pentru care datele referitoare la costurile aferente comenzilor cu valoare redusă nu ar fi disponibile în legătură cu anii în cauză și o justificare suficientă a motivelor pentru care ar putea fi acceptabilă o extrapolare numai pe baza anului 1994;
 - datele care permit să se ia în calcul costurile efective (și nu simple estimări) ale gestionării comenzilor cu valoare redusă în 1994 (cel puțin pentru anumite categorii de costuri) și o eventuală justificare suficientă a motivelor pentru care ar putea fi acceptabilă o estimare a costurilor pe baza costurilor totale suportate de CELF;
 - cheile de repartitie a costurilor convingătoare, care permit efectuarea unei părți din costurile totale aferente prelucrării comenzilor cu valoare redusă și care pot fi aplicate, în special, fiecărei categorii de costuri în perioada respectivă;
 - informații privind evaluarea proporției comenzilor teletransmise în cursul anilor avuți în vedere;
 - costurile aferente comenzilor cu valoare redusă în absența coeficienților multiplicatori care nu sunt justificați;
 - calculul costurilor suportate de CELF pentru gestionarea comenzilor cu valoare redusă fără aplicarea coeficienților multiplicatori, precum și în ipoteza unei aplicări a coeficienților multiplicatori numai în cazul comenzilor care nu sunt teletransmise;
 - poziția autorităților franceze cu privire la calculul Tribunalului, conform căruia, în absența coeficienților menționați, costurile aferente prelucrării comenzilor cu valoare redusă ar fi fost reduse cu mai mult de 635 000 FRF (96 805,13 EUR), chiar și fără să se țină seama de alte categorii de costuri decât cele pentru care s-a aplicat coeficientul „trei”. Trebuie reamintit că, în conformitate cu calculul făcut de Tribunal, rezultatul exploatarei activității de gestionare a comenzilor cu valoare redusă ar fi fost, în consecință, la o valoare pozitivă care depășea suma de 600 000 FRF (91 469,41 EUR);
 - poziția autorităților franceze privind posibilitatea ca CELF să dispună de un avantaj rezonabil.

- (111) În special, după cum a arătat deja în decizia sa de extindere a procedurii, în absența unei explicații complementare și a actualizării datelor de către autoritățile franceze, Comisia nu este în măsură să exploateze conturile de întrebuintare a programului de prelucrare a comenzilor cu valoare redusă furnizate de autoritățile franceze pentru perioada 1994-2001 prin scrisoarea acestora din 17 ianuarie 2003, nici explicațiile referitoare la desfășurarea analizei de contabilitate analitică furnizate prin scrisoarea din 5 martie 1998.
- (112) Cu toate acestea, autoritățile franceze nu au furnizat informațiile detaliate solicitate de Comisie în decizia sa de extindere a procedurii și s-au mulțumit să facă trimitere, în ceea ce privește proporționalitatea ajutorului, la informațiile furnizate deja la data de 17 septembrie 2002, 17 ianuarie 2003 și 11 martie 2003, pe care Comisia nu le putea exploata ca atare, ținând seama de hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2008.
- (113) Prin scrisoarea din 8 octombrie 2009, serviciile Comisiei au reamintit astfel autorităților franceze solicitarea lor de a se transmite informații cu privire la aspectele punctuale menționate, arătând în același timp că, în cazul în care nu primea aceste informații în termen de zece zile lucrătoare, Comisia trebuia să adopte o decizie finală pe baza informațiilor de care dispunea, conform dispozițiilor articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de procedură după ce a emis, dacă a fost cazul, un ordin de furnizare de informații, în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.
- (114) Prin scrisoarea din 21 octombrie 2009, autoritățile franceze au precizat că nu aveau informații suplimentare de prezentat și au făcut trimitere la observațiile pe care le-au transmis în data de 9 iunie 2009.
- (115) Prin decizia din 20 noiembrie 2009 „decizia privind ordinul de furnizare de informații”, Comisia a decis, prin urmare, să oblige Franța să prezinte informațiile solicitate, având în vedere că acestea nu fuseseră trimise, în pofida solicitărilor repetate.
- (116) Prin scrisoarea din 2 decembrie 2009, autoritățile franceze au arătat că nu aveau informații suplimentare pe care să le prezinte Comisiei și făceau trimitere la observațiile transmise în data de 9 iunie 2009.
- (117) Or, articolul 13 din regulamentul de procedură prevede că „Examinarea unui eventual ajutor ilegal se finalizează cu adoptarea unei decizii (...). În cazul în care un stat membru nu respectă un ordin de furnizare a informațiilor, decizia se adoptă pe baza informațiilor disponibile.”
- (118) După cum s-a arătat mai sus, autoritățile franceze nu au furnizat Comisiei informațiile pe care aceasta le solicitase în mai multe rânduri, ultima dată prin decizia sa din 20 noiembrie 2009 privind ordinul de furnizare de informații.
- (119) Prin urmare, conform articolului 13 din regulamentul de procedură, Comisia adoptă decizia pe baza informațiilor de care dispune, amintind totuși că sarcina de a demonstra compatibilitatea ajutorului în cauză cu piața internă, deci proporționalitatea ajutorului, revine autorităților franceze.
- (120) În lumina hotărârii Tribunalului din 15 aprilie 2008 și a informațiilor de care dispune Comisia, nu rezultă, în primul rând, că este posibil să se întemeieze pe o extrapolare a costurilor estimate aferente prelucrării comenzilor cu valoare redusă din anul 1994. În special, nu pare să fie posibilă nici utilizarea cheilor de repartitie a costurilor nejustificate și întemeierea pe date la care s-au aplicat coeficienții multiplicatori nejustificați, în special în cazul comenzilor teletransmise. În ceea ce privește calculul costurilor aferente prelucrării comenzilor cu valoare redusă prevăzute de hotărârea Tribunalului și în contextul în care autoritățile franceze nu au furnizat Comisiei informațiile pe baza cărora să poată elucida îndoielile exprimate, Comisia nu a stabilit, în decizia sa privind extinderea procedurii și proporționalitatea ajutorului, caracterul deficitar al activității de gestionare a comenzilor cu valoare redusă.
- (121) În consecință, Comisia consideră că nu a fost demonstrat faptul că ajutoarele alocate în perioada 1994-2001 respectă criteriul proporționalității.
- (122) Prin urmare, aceste ajutoare nu sunt compatibile în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (d) din TFUE.
- (b) *Evaluarea ajutoarelor în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE*
- (123) Articolul 107 alineatul (3) litera (c) [fostul articol 87 alineatul (3) litera (c)] din TFUE prevede că „Pot fi considerate compatibile cu piața internă [...] ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun”.
- (124) În conformitate cu hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2008, derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (d) [fostul articol 87 alineatul (3) litera (c)] din TFUE nu poate fi aplicată ajutoarelor alocate CELF în perioada 1980-1993. Prin urmare, trebuie să se stabilească dacă în cazul acestor ajutoare ar putea fi aplicată derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (c) [fostul articol 87 alineatul (3) litera (c)] din TFUE.

- (125) Ar trebui să se facă același lucru în cazul ajutoarelor alocate în perioada 1994-sfârșitul anului 2001, pentru care Comisia a conchis anterior, la considerentul 122, că nu putea fi aplicată derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (d) [fostul articol 87 alineatul (3) litera (d)] din TFUE.
- (126) Pentru a se stabili dacă articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE ar putea servi drept temei pentru compatibilitate, Comisia trebuie să verifice dacă ajutoarele în cauză urmăresc cu adevărat un obiectiv de interes comun și dacă nu modifică schimburile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.
- (127) Comisia consideră că ajutoarele urmăreau în mod real un interes comun, astfel cum a fost identificat anterior. În acest sens, trebuie reamintit că introducerea în Tratatul privind Uniunea Europeană a derogării prevăzute la fostul articol 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (d) din TFUE] confirmă politica urmărită de Comisie în temeiul fostului articol 92 alineatul (3) litera (c), înainte de intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană. Într-adevăr, Comisia autorizase în trecut, în temeiul acestui articol, ajutoare care aveau drept destinație obiective culturale. Această practică a fost confirmată de instanțele Uniunii Europene, de exemplu, în hotărârea menționată anterior din 18 septembrie 1995 a Tribunalului, în care acesta a considerat, pe drept temei, că, în temeiul fostului articol 92 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, Comisia avea capacitatea de a adopta o decizie favorabilă cu privire la trei scheme de ajutoare gestionate de CELF (ajutoarele pentru transporturile aeriene, programul „Page à Page” și Programul „Plus”).
- (128) Comisia consideră însă că nu s-a demonstrat faptul că ajutoarele ar fi fost proporționale cu obiectivul urmărit.
- (129) În decizia sa de extindere a procedurii, precum și ulterior în decizia sa privind ordinul de furnizare de informații, Comisia solicitase autorităților franceze să își prezinte observațiile privind proporționalitatea ajutoarelor, în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.
- (130) După cum s-a arătat mai sus, autoritățile franceze nu au furnizat Comisiei informațiile pe baza cărora să se poată demonstra proporționalitatea ajutoarelor alocate începând din 1980, informații pe care Comisia le solicitase autorităților franceze în special ultima dată prin decizia sa din 20 noiembrie 2009 privind ordinul de furnizare de informații.
- (131) Prin urmare, conform articolului 13 din regulamentul de procedură, Comisia adoptă decizia pe baza informațiilor de care dispune, amintind totuși că sarcina de a demonstra compatibilitatea ajutorului în cauză cu piața internă, cu alte cuvinte proporționalitatea ajutorului, revine autorităților franceze.
- (132) *Mutatis mutandis*, în acest caz se poate transpune raționamentul prezentat anterior cu privire la proporționalitatea ajutorului în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (d) din TFUE.
- (133) În consecință, Comisia consideră că nu a fost demonstrat faptul că ajutoarele alocate respectă criteriul proporționalității.
- (134) Prin urmare, Comisia consideră că măsura în cauză nu este compatibilă cu piața internă, în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

C. Evaluarea măsurii în sensul articolului 106 alineatul (2) din TFUE

- (135) Autoritățile franceze au susținut în repetate rânduri că CELF era investit cu misiunea de serviciu public și că măsurile contestate trebuiau evaluate prin prisma dispozițiilor articolului 106 alineatul (2) din TFUE [fostul articol 86 alineatul (2) din Tratatul CE].
- (136) Acest articol prevede că „Întreprinderile care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general sau care prezintă caracter de monopol fiscal se supun normelor tratatelor și, în special, regulilor de concurență, în măsura în care aplicarea acestor norme nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea misiunii speciale care le-a fost încredințată. Dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată într-o măsură care contravine intereselor Uniunii.”
- (137) Mai întâi, trebuie să ne întrebăm dacă există un serviciu de interes economic general. Din jurisprudența Curții de Justiție rezultă că, exceptând sectoarele în care această chestiune face deja obiectul unei reglementări a uniunii Europene, statele membre beneficiază de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește natura serviciilor care ar putea fi clasificate drept servicii de interes economic general. Prin urmare, sarcina Comisiei este de a asigura utilizarea acestei marje de apreciere fără nicio eroare vădită în ceea ce privește definirea serviciilor de interes economic general.
- (138) În speță, autoritățile franceze au arătat în repetate rânduri că CELF era investit cu o misiune specifică de serviciu public de natură culturală, care consta în onorarea oricărei comenzi de lucrare francofonă provenite de la librari din străinătate, oricare ar fi fost volumul și natura comenzii. Comisia estimează că această misiune ar putea constitui, într-adevăr, un serviciu de interes economic general.

- (139) În al doilea rând, trebuie să se verifice dacă CELF a fost mandatat efectiv să îndeplinească acest serviciu de interes economic general. Într-adevăr, în conformitate cu jurisprudența Uniunii Europene, întreprinderile în cauză trebuiau să fie mandatate de stat să gestioneze serviciul respectiv, pe baza unui act oficial sau a mai multor asemenea acte, a căror formă poate fi stabilită de fiecare stat membru.
- (140) În speță, autoritățile franceze au invocat mai multe convenții încheiate între CELF și Ministerul Culturii, care ar demonstra, conform acestor autorități, că CELF a fost mandatat în mod real să gestioneze acest serviciu de interes economic general. Conform autorităților franceze, Direcția pentru carte și lectură a încheiat cu CELF convenții anuale până în 2001.
- (141) Cu toate acestea, în pofida solicitărilor trimise de Comisie, inclusiv prin decizia sa privind ordinul de furnizare de informații, autoritățile franceze nu au prezentat o copie a convențiilor de serviciu public pentru fiecare an din perioada în cauză.
- (142) În plus, în convențiile de care dispune Comisia nu este definită natura exactă a obligațiilor de serviciu public (astfel, în convenție nu se precizează sumele în baza cărora comenzile sunt considerate comenzi cu valoare redusă). De aici rezultă că nu există nici un act, chiar și în cazul anilor respectivi, care să menționeze cu destulă precizie obligațiile de serviciu public care revin CELF.
- (143) În consecință, Comisia consideră că nu s-a demonstrat faptul că CELF a fost mandatat cu adevărat, printr-un act oficial, pentru fiecare dintre anii luați în considerare, să gestioneze serviciul public în cauză.
- (144) În fine, fără a fi necesar să se conchidă cu privire la condiția de necesitate întrucât condițiile sunt cumulative, Comisia consideră că nu este îndeplinită nici condiția privind proporționalitatea.
- (145) Într-adevăr, în convențiile de care dispune Comisia nu există nicio explicație privind modul în care a fost calculată suma reprezentând ajutorul. Pe de altă parte, obligația impusă CELF privind furnizarea conturilor de întrebuițare a subvenției nu este însoțită de o definiție precisă a parametrilor de calcul și control al costului activității de serviciu public care ar permite să se verifice că nu există o supracompensare. În afară de asta, convențiile prevedeau într-adevăr o reportare de la un an la altul în cazul în care o parte a subvenției nu ar fi fost utilizată, însă nu conțin nicio precizare privind funcționarea acestui mecanism, care, de altfel, nu pare să fi fost pus în aplicare. În fine, într-un mod mai general și astfel cum se precizează în cadrul analizei criteriului de proporționalitate în sensul articolului 107 alineatul (3) din TFUE, autoritățile franceze nu au furnizat date care să demonstreze proporționalitatea ajutoarelor, ținând seama de diferitele aspecte din hotărârea Tribunalului.
- (146) Astfel, autoritățile franceze nu au furnizat Comisiei informațiile pe baza cărora să se poată demonstra proporționalitatea ajutoarelor în temeiul articolului 106 alineatul (2) din TFUE, informații pe care Comisia le solicitase autorităților franceze în special ultima dată prin decizia sa din 20 noiembrie 2009 privind ordinul de furnizare de informații.
- (147) Prin urmare, conform articolului 13 din regulamentul de procedură, Comisia adoptă decizia pe baza informațiilor de care dispune, amintind totuși că sarcina de a demonstra compatibilitatea ajutorului în cauză cu piața internă, cu alte cuvinte proporționalitatea ajutorului, revine autorităților franceze.
- (148) Din aceleași motive ca cele menționate în cadrul analizei proporționalității ajutorului în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (d) din TFUE, Comisia consideră, în consecință, că nu s-a demonstrat faptul că ajutoarele alocate răspund criteriului proporționalității.
- (149) Prin urmare, Comisia consideră că nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 106 alineatul (2) din TFUE.
- (150) În concluzie, Comisia consideră că mecanismul ajutoarelor, denumit „Programul privind comenzile cu valoare redusă”, pus în aplicare de Franța în favoarea CELF în perioada 1980-sfârșitul anului 2001 constituie un ajutor incompatibil cu piața internă.
- 5. TERMEN DE PRESCRIȚIE, ÎMPREJURARE EXCEPȚIONALĂ, ÎNCREDERE LEGITIMĂ, PRINCIPIUL SECURITĂȚII JURIDICE, PRINCIPIUL PROPORȚIONALITĂȚII**
- (151) În ipoteza unui ajutor de stat ilegal și incompatibil, în principiu Comisia trebuie să oblige statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar. Articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede că, „în cazul unei decizii negative cu privire la un ajutor ilegal, Comisia decide ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar”.
- (152) Cu toate acestea, Comisia trebuie să țină seama de elementele prezentate în continuare.

- (153) Mai întâi, articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede că prerogativele Comisiei în ceea ce privește recuperarea ajutorului sunt supuse unui termen de prescripție de zece ani. Termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care ajutorul ilegal a fost acordat beneficiarului, iar termenul de prescripție este suspendat ca urmare a unei măsuri luate de Comisie ori de un stat membru, care acționează la solicitarea Comisiei, cu privire la ajutorul ilegal.
- (154) După cum a precizat deja în decizia sa de extindere a procedurii, fără a primi observații specifice cu privire la acest aspect de la părțile interesate, Comisia consideră că, în acest caz, se aplică norma privind prescripția menționată la considerentul precedent. În hotărârea sa din 5 octombrie 2006 privind cauza Transalpine⁽¹⁾, Curtea de Justiție a considerat, într-adevăr, că în măsura în care Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede norme de natură procedurală, acestea se aplică tuturor procedurilor administrative în domeniul ajutoarelor de stat pendinte la Comisie la data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999, și anume 16 aprilie 1999. Or, prezenta cauză se înscrie în procedura oficială de examinare inițiată la 30 iunie 1996.
- (155) În cazul menționat, având în vedere că ajutoarele fuseseră acordate în fiecare an începând din 1980, iar Comisia trimisese autorităților franceze în aprilie 1992 o solicitare de furnizare de informații, rezultă că ajutoarele alocate CELF în 1980 și 1981 nu pot fi recuperate, întrucât termenul de prescripție a expirat.
- (156) În al doilea rând, Comisia nu solicită recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii Europene. Într-adevăr, în conformitate cu jurisprudența Uniunii Europene, Comisia trebuie să ia în considerare împrejurările excepționale care justifică faptul că aceasta renunță să mai dispună recuperarea ajutoarelor acordate ilegal, atunci când recuperarea contravine unui principiu general de drept al Uniunii Europene.
- (157) În acest context, în decizia sa de extindere a procedurii, Comisia invitase autoritățile franceze, beneficiarul ajutorului și orice altă parte interesată să îi prezinte observațiile lor cu privire la aplicarea în acest caz a principiului încrederii legitime, a principiului securității juridice sau a oricărui alt principiu care ar putea determina Comisia să nu dispună recuperarea ajutorului.
- (158) Comisia ia notă de faptul că, în observațiile lor, autoritățile franceze au considerat că existau împrejurări excepționale care permiteau limitarea obligației de restituire a ajutoarelor. Dimpotrivă, SIDE a estimat că nu existau astfel de împrejurări excepționale.
- (159) În această privință, Comisia reamintește că, în cadrul întrebărilor preliminare adresate Curții în cauza CELF menționată anterior, instanța de trimitere întrebuse, pe fond, dacă adoptarea de către Comisie a trei decizii succesive prin care declara un ajutor compatibil cu piața internă, decizii care ulterior au fost anulate de către instanța Uniunii Europene, era de natură, *per se*, să constituie o împrejurare excepțională care putea justifica limitarea obligației beneficiarului de a restitui ajutorul.
- (160) În hotărârea sa din 11 martie 2010 menționată anterior, Curtea a făcut trimitere mai întâi la hotărârea din 12 februarie 2008, în care arătase, la punctul 65 și la următoarele, faptul că, după anularea unei decizii favorabile a Comisiei, nu ar putea fi exclusă posibilitatea beneficiarului ajutoarelor executate în mod ilegal de a invoca existența unor împrejurări excepționale pe care s-a putut întemeia în mod legitim încrederea acestuia în periodicitatea ajutoarelor și, în consecință, posibilitatea ca beneficiarul să se opună rambursării acestor ajutoare⁽²⁾.
- (161) Cu toate acestea, Curtea arătase în hotărârea sa, de asemenea, că încrederea legitimă a beneficiarului ajutoarelor nu poate să apară ca urmare a deciziei favorabile a Comisiei, pe de o parte, atunci când decizia respectivă a fost contestată în contencios în termenul de intentare a acțiunii, apoi anulată de către instanța Uniunii Europene, nici, pe de altă parte, atât timp cât termenul de intentare a acțiunii nu a expirat sau, în cazul în care se intenționează acțiunea, atât timp cât instanța Uniunii Europene nu s-a pronunțat prin hotărâre definitivă⁽³⁾.
- (162) În speță, în hotărârea sa din 11 martie 2010, Curtea a arătat că anularea celei de a treia decizii favorabile a Comisiei prin hotărârea din 15 aprilie 2008 a Tribunalului nu este de natură, *per se*, de a da naștere încrederii legitime ori de a constitui o împrejurare excepțională⁽⁴⁾.
- (163) Curtea a adăugat că succesiunea rar întâlnită de trei anulări demonstrează, *a priori*, complexitatea cauzei și, departe de a da naștere unei încrederi legitime, pare mai degrabă de natură să sporească îndoielile beneficiarului cu privire la compatibilitatea ajutorului contestat. Curtea admite că o succesiune de trei acțiuni care au avut drept rezultat trei anulări constituie o situație foarte rară, însă estimează că astfel de împrejurări se înscriu în funcționarea normală a sistemului judiciar care oferă acelor reclamanți care se consideră victimele ilegalității unui ajutor posibilitatea de a introduce acțiune în anularea deciziilor succesive pe care le consideră a fi cauza acestei situații.

(1) Hotărârea Curții din 5 octombrie 2006, C-368/04, Transalpine Ölleitung in Österreich, Rec. I-09957, punctul 34.

(2) Punctul 42 și următoarele.

(3) Punctele 66-68.

(4) Punctul 50 și următoarele.

- (164) Pe de altă parte, Curtea a considerat, în speță, că existența unei împrejurări excepționale nu ar putea nici ea să fie admisă în temeiul principiului securității juridice ⁽¹⁾. Într-adevăr, atât timp cât Comisia nu a adoptat o decizie de aprobare și atât timp cât nu a expirat termenul de intentare a unei acțiuni împotriva unei astfel de decizii, beneficiarul nu are certitudinea legalității ajutorului, astfel încât nu se poate invoca nici principiul protecției încrederii legitime, nici principiul securității juridice.
- (165) În plus, conform celor invocate de Curte în hotărârea sa din 11 martie 2010 ⁽²⁾, existența unei împrejurări excepționale nu poate fi admisă în speță în temeiul principiului proporționalității. Într-adevăr, anularea unui ajutor ilegal prin intermediul recuperării reprezintă consecința logică a constatării ilegalității ajutorului, astfel încât recuperarea acestui ajutor în vederea reinstaurării situației anterioare nu ar putea fi considerată, în principiu, drept măsură disproporționată în raport cu obiectivele prevăzute de dispozițiile din tratat în materie de ajutoare de stat.
- (166) În consecință, Curtea a conchis că adoptarea de către Comisie a trei decizii succesive prin care declară compatibilitatea unui ajutor, decizii care ulterior au fost anulate de instanța comunitară, nu este de natură, *per se*, de a constitui o împrejurare excepțională care să justifice limitarea obligației beneficiarului de a restitui ajutorul ilegal și incompatibil.
- (167) Având în vedere cele prezentate anterior și în absența oricărui alt element care ar putea constitui o împrejurare excepțională, Comisia consideră, prin urmare, că nu există în acest caz nicio împrejurare excepțională care ar putea limita obligația CELF de a restitui ajutoarele primite (exceptând sumele alocate în 1980 și 1981, astfel cum s-a precizat anterior).
- (168) Autoritățile franceze trebuie să recupereze de la CELF, în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/99, suma reprezentând ajutoarele care au fost acordate în perioada 1982-2001 în temeiul programului privind comenzile cu valoare redusă.
- (169) În consecință, așa cum rezultă din tabel ⁽³⁾, suma totală care trebuie recuperată de la CELF în legătură cu ajutorul primit în perioada 1982-2001 se ridică la 4 631 401 EUR, la care se vor adăuga dobânzile.
- (170) În temeiul articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, ajutorul care trebuie recuperat trebuie să includă dobânzi compuse care curg de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului și până la data recuperării lui efective.
- (171) Cu toate acestea, din hotărârea Curții din 12 octombrie 2000 în cauza Magefesa ⁽⁴⁾ rezultă faptul că, atunci când o întreprindere este în faliment și când legislația națională prevede acest lucru, nu se mai percep dobânzile aferente sumei reprezentând ajutoarele primite ilegal înainte de declararea falimentului a întreprinderii în cauză, scadente la o dată ulterioară declarării falimentului.
- (172) În această privință, trebuie menționat că autoritățile franceze au informat Comisia, prin nota transmisă în data de 27 ianuarie 2010, cu privire la situația în care se află CELF în prezent.
- (173) Având în vedere situația financiară a CELF, în data de 25 februarie 2009 aceasta a fost plasată în procedură de salvare. A fost numit un administrator judiciar.
- (174) În cadrul litigiului privind ajutoarele de stat, autoritățile franceze au declarat următoarele creanțe: 11 885 785,02 EUR (pentru plata dobânzilor, conform hotărârii menționate anterior a Consiliului de Stat din 19 decembrie 2008) și 4 814 339,9 EUR (pentru rambursarea eventuală a capitalului format din ajutorul primit în perioada 1980-2001).
- (175) Autoritățile franceze au menționat că, așa cum rezulta din situația creanțelor, la un pasiv total declarat de 21 254 232,29 EUR, creanțele contestate se ridică la 17 045 039,50 EUR.
- (176) Constatând că redresarea întreprinderii era practic imposibilă, administratorul judiciar a solicitat ca salvarea întreprinderii să fie transformată în lichidare judiciară, în primul rând din cauza creanțelor declarate de stat.
- (177) Prin hotărârea din 9 septembrie 2009, constatând existența unui pasiv care excludea perspectiva unui plan de continuare a activității, Tribunalul Comercial din Paris a pronunțat lichidarea judiciară a CELF și a desemnat un lichidator. Tribunalul a stabilit un termen de doi ani, la expirarea căruia va trebui examinată încheierea lichidării judiciare. Autoritățile franceze au subliniat că litigiile în curs și/sau viitoare ar putea justifica totuși întârzierea datei de încheiere a lichidării judiciare.

⁽¹⁾ Punctul 53.

⁽²⁾ Punctul 54.

⁽³⁾ A se vedea tabelul prezentat la considerentul 60 din prezenta decizie.

⁽⁴⁾ Hotărârea Curții din 12 octombrie 2000, C-480/98, Comisia/Spania, „Magefesa”, Rec. I-08717.

(178) Autoritățile franceze au arătat că personalul CELF a fost concediat în totalitate și că la 31 decembrie 2009 a fost dizolvată comisia de lichidare. Singurele operațiuni desfășurate în prezent au drept obiectiv recuperarea creanțelor scadente, datorate de clienți.

(179) Autoritățile franceze au învederat într-un e-mail din data de 9 martie 2010 faptul că procedura de lichidare efectuată în cazul CELF a fost conformă cu normele obișnuite ale procedurii de lichidare a întreprinderilor.

(180) Prin urmare, în conformitate cu informațiile comunicate Comisiei de către autoritățile franceze, CELF nu mai exercită în prezent nicio activitate economică.

(181) În consecință, având în vedere procedura de lichidare a CELF desfășurată în prezent, autoritățile franceze trebuie să asigure, în cadrul obligației care le revine de recuperare a ajutorului incompatibil, respectarea jurisprudenței aplicabile în cazul lichidării întreprinderii beneficiare⁽¹⁾. Acest lucru presupune, în special, ca activele CELF să fie vândute la prețul pieței, ca statul să înscrie creanțele sale privind recuperarea ajutoarelor ilegale incompatibile cu pasivul întreprinderii în lichidare și să își exercite pe deplin drepturile sale de creditor în toate etapele procedurii și până la încheierea lichidării.

(182) În ceea ce privește calcularea dobânzilor, trebuie arătat că, în dreptul francez, articolul L 622-28 din Codul Comercial prevede astfel: „hotărârea privind inițierea [procedurii de salvare] stabilește cursul dobânzilor legale și convenționale, precum și al tuturor dobânzilor de întârziere, precum și majorările”.

(183) În consecință, în prezenta cauză, sumele acordate CELF sunt purtătoare de dobânzi de la data la care i-au fost puse la dispoziție aceste sume și până la 25 februarie 2009, data hotărârii pronunțate de Tribunalul Comercial din Paris privind inițierea procedurii de salvare, transformată ulterior în lichidare judiciară prin hotărârea din 9 septembrie 2009.

7. CONCLUZIE

(184) Comisia constată că Franța a acordat ilegal un ajutor în beneficiul CELF, încălcând articolul 108 alineatul (3) din TFUE.

⁽¹⁾ A se vedea punctul 63 și următoarele din Comunicarea Comisiei – Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre de a recupera ajutoarele de stat ilegale și incompatibile cu piața comună (JO C 272, 15.11.2007, p. 4).

(185) Acest ajutor este incompatibil cu piața internă și trebuie recuperat de către autoritățile franceze, cu excepția sumelor acordate în 1980 și 1981, care s-au prescris.

(186) Prin urmare, autoritățile franceze trebuie să recupereze de la CELF suma de 4 631 401 EUR, la care se adaugă dobânzile aferente fiecărui ajutor vărsat anual începând din 1982. Sumele care trebuie recuperate sunt purtătoare de dobânzi cu începere de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarului și până la data de 25 februarie 2009, data hotărârii pronunțate de Tribunalul Comercial din Paris privind inițierea procedurii de salvare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat acordat ilegal de Franța, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în beneficiul Coopérative d'exportation du livre français (CELLF) este incompatibil cu piața internă.

Articolul 2

(1) Franța are obligația de a obține rambursarea sumei de 4 631 401 EUR corespunzătoare sumelor primite de CELLF în perioada 1982-2001 în cadrul ajutorului prevăzut la articolul 1.

(2) Sumele care trebuie recuperate sunt purtătoare de dobânzi cu începere de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarului până la data de 25 februarie 2009, data hotărârii pronunțate de Tribunalul Comercial din Paris privind inițierea procedurii de salvare.

(3) Dobânzile se calculează conform formulei de calcul pe o bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004.

Articolul 3

(1) Recuperarea ajutorului menționat la articolul 2 este efectivă și imediată.

(2) Franța asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 4

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Franța comunică următoarele informații:

(a) valoarea totală (principal și dobânzi) care trebuie recuperată de la beneficiar;

(b) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor planificate în vederea conformării cu prezenta decizie;

informații detaliate privind suma reprezentând ajutorul și dobânzile recuperate deja de la beneficiar.

(c) documente care demonstrează că beneficiarul a fost pus în întârziere să ramburseze ajutorul.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Franței.

(2) Franța informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor naționale luate pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea completă a ajutorului vizat la articolul 2. Franța trebuie să prezinte imediat, la simpla solicitare a Comisiei, orice informație privind măsurile care au fost deja adoptate și cele planificate în vederea conformării cu prezenta decizie. De asemenea, Franța furnizează

Adoptată la Bruxelles, 14 decembrie 2010.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

DECIZIA COMISIEI

din 23 martie 2011

de punere în aplicare a Directivei 2002/55/CE a Consiliului în ceea ce privește condițiile în care poate fi autorizată introducerea pe piață a ambalajelor mici de amestecuri de semințe standard de mai multe soiuri de legume care aparțin aceleiași specii

[notificată cu numărul C(2011) 1760]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/180/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

Articolul 2

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Ambalajele mici menționate la articolul 1 pot conține semințe până la o greutate netă astfel cum este prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2002/55/CE.

având în vedere Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (3),

Articolul 3

întrucât:

Statele membre se asigură că ambalajele mici, astfel cum sunt menționate la articolul 1, poartă o etichetă a furnizorului sau o mențiune tipărită sau ștampilată.

(1) Anumite state membre au informat Comisia cu privire la existența unei cereri pe piață pentru ambalaje mici de amestecuri de soiuri de legume ale aceleiași specii. Este, prin urmare, necesar să se stabilească cerințe detaliate privind aceste ambalaje mici.

Această etichetă sau mențiune cuprinde următoarele informații:

(2) Având în vedere cererea din statele membre în cauză, prezenta decizie ar trebui să acopere toate speciile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2002/55/CE. Dimensiunea maximă pentru acest tip de ambalaje mici ar trebui să fie exprimată ca greutate maximă netă a conținutului de semințe și să fie în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2002/55/CE.

(a) mențiunea „norme și standarde UE”;

(3) Norme detaliate ar trebui să fie stabilite privind etichetarea acestor ambalaje mici pentru a asigura trasa-bilitatea și informarea adecvată a utilizatorilor.

(b) numele și adresa sau marca de identificare a persoanei responsabile cu aplicarea etichetei;

(4) Statele membre ar trebui să raporteze Comisiei, până la sfârșitul anului 2012, cu privire la aplicarea prezentei decizii pentru a permite Comisiei să evalueze eficacitatea prezentei decizii și să identifice eventualele probleme care ar trebui să fie abordate în continuare.

(c) anul sigilării, exprimat după cum urmează: „sigilat ... [anul]”, sau anul ultimei prelevări de eșantioane în vederea efectuării ultimei analize de germinație, exprimat după cum urmează: „eșantionat ... [anul]”; ar putea fi adăugată mențiunea „a se utiliza înainte de ... [data]”;

(5) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru semințe și material de înmulțire agricol, horticul și forestier,

(d) mențiunea „amestec de soiuri de ... [denumirea speciilor]”;

(e) denumirea soiurilor;

(f) proporția soiurilor, exprimată ca greutate netă sau ca număr de semințe;

(g) numărul de referință al lotului, pus la dispoziție de persoana însărcinată cu aplicarea etichetelor;

(h) greutatea netă sau brută sau numărul de semințe;

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Statele membre pot autoriza producătorii proprii să introducă pe piață ambalaje mici de amestecuri de semințe standard din speciile enumerate la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/55/CE. Aceste ambalaje mici pot conține doar soiuri diferite ale aceleiași specii.

(i) în cazul în care se indică greutatea și faptul că au fost utilizate pesticide granulate, substanțe de drajare sau alți aditivi solizi, tipul tratamentului chimic sau al aditivului, precum și raportul aproximativ dintre greutatea glo-merulelor sau a semințelor pure și greutatea totală.

Articolul 4

Statele membre prezintă Comisiei un raport privind aplicarea prezentei decizii până la 31 decembrie 2012.

⁽¹⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 33.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 23 martie 2011.

Pentru Comisie
John DALLI
Membru al Comisiei

III

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

DECIZIA NR. 5/2010/CP A COMITETULUI PERMANENT AL STATELOR AELS

din 9 decembrie 2010

de modificare a Deciziei nr. 4/2004/CP a Comitetului permanent de instituire a Comitetului mecanismului financiar

COMITETUL PERMANENT AL STATELOR AELS,

DECIDE:

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, astfel cum a fost modificat prin Protocolul de adaptare a Acordului privind Spațiul Economic European, denumit în continuare „Acordul privind SEE”,

având în vedere Acordul între Uniunea Europeană, Islanda, Principatul Liechtenstein și Regatul Norvegiei privind mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2009-2014,

având în vedere Protocolul 38b privind mecanismul financiar al SEE inserat în Acordul privind SEE prin acordul menționat anterior între Uniunea Europeană, Islanda, Principatul Liechtenstein și Regatul Norvegiei privind mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2009-2014,

având în vedere Acordul dintre Regatul Norvegiei și Uniunea Europeană privind mecanismul financiar norvegian pentru perioada 2009-2014,

având în vedere Decizia nr. 4/2004/CP a Comitetului permanent al statelor AELS din 3 iunie 2004 de instituire a Comitetului mecanismului financiar ⁽¹⁾,

având în vedere Decizia nr. 1/2010/CP a Comitetului permanent al statelor AELS din 28 ianuarie 2010 de instituire a Comitetului interimar privind mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2009-2014 ⁽²⁾,

Articolul 1

La articolul 1 din Decizia nr. 4/2004/CP, a doua teză de la alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„Comitetul gestionează mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2004-2009 și mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2009-2014.”

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data intrării în vigoare sau de la data aplicării cu titlu provizoriu a actului juridic de instituire a mecanismului financiar al SEE pentru perioada 2009-2014.

Articolul 3

Prezenta decizie se publică în secțiunea SEE și în suplimentul SEE ale *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 9 decembrie 2010.

*Pentru Comitetul permanent**Președintele*

Stefán Haukur JÓHANNESON

Secretarul general

Kåre BRYN

⁽¹⁾ JO L 52, 23.2.2006, p. 54.

⁽²⁾ JO L 53, 4.3.2010, p. 19.

DECIZIA NR. 6/2010/CP A COMITETULUI PERMANENT AL STATELOR AELS**din 9 decembrie 2010****de extindere a sarcinilor Oficiului pentru mecanismul financiar al SEE și mecanismul financiar norvegian**

COMITETUL PERMANENT AL STATELOR AELS,

DECIDE:

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, astfel cum a fost modificat prin Protocolul de adaptare a Acordului privind Spațiul Economic European, denumit în continuare „Acordul privind SEE”,

având în vedere Decizia nr. 1/2004/CP a Comitetului permanent al statelor AELS din 5 februarie 2004 de instituire a Oficiului pentru mecanismul financiar al SEE și mecanismul financiar norvegian,

având în vedere Acordul între Uniunea Europeană, Islanda, Principatul Liechtenstein și Regatul Norvegiei cu privire la mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2009-2014,

având în vedere Protocolul 38b privind mecanismul financiar al SEE inserat în Acordul privind SEE prin acordul menționat anterior între Uniunea Europeană, Islanda, Principatul Liechtenstein și Regatul Norvegiei privind mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2009-2014,

având în vedere Acordul dintre Regatul Norvegiei și Uniunea Europeană privind mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2009-2014,

reamintind faptul că articolul 1 alineatul (1) din Decizia nr. 1/2004/CP a Comitetului permanent al statelor AELS conferă Oficiului pentru mecanismul financiar al SEE și mecanismul financiar norvegian un mandat administrare a mecanismelor financiare numai pentru perioada 2004-2009,

având în vedere necesitatea de a institui un secretariat care să administreze mecanismul financiar al SEE și mecanismul financiar norvegian pentru perioada 2009-2014,

Articolul 1

(1) Oficiului pentru mecanismul financiar al SEE și mecanismul financiar norvegian, instituit prin Decizia nr. 1/2004/CP a Comitetului permanent, i se încredințează sarcina suplimentară de secretariat care administrează mecanismul financiar al SEE și mecanismul financiar norvegian pentru perioada 2009-2014.

(2) În ceea ce privește mecanismul financiar al SEE pentru perioada 2009-2014, oficiul este subordonat Comitetului mecanismului financiar al SEE.

(3) În ceea ce privește mecanismul financiar norvegian pentru perioada 2009-2014, oficiul este subordonat Ministerului norvegian al Afacerilor Externe.

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data intrării în vigoare sau de la data aplicării cu titlu provizoriu a actului juridic de instituire a mecanismului financiar SEE pentru perioada 2009-2014.

Articolul 3

Prezenta decizie se publică în secțiunea SEE și în suplimentul SEE ale *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 9 decembrie 2010.

Pentru Comitetul permanent

Președintele

Stefán Haukur JÓHANNESON

Secretarul general

Kåre BRYN

IV

(Acte adoptate înainte de 1 decembrie 2009, în temeiul Tratatului CE, al Tratatului UE și al Tratatului Euratom)

DECIZIA NR. 290/09/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE**din 1 iulie 2009****privind ajutorul acordat sectorului formării piloților de linie în comitatul Troms****(Norvegia)**

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE ⁽¹⁾,

DUPĂ CE părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile ⁽⁷⁾ și ținând seama de observațiile primite,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul privind Spațiul Economic European ⁽²⁾, în special articolele 61-63 și Protocolul 26,

întrucât:

AVÂND ÎN VEDERE Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție ⁽³⁾, în special articolul 24,

I. FAPTE**1. Procedura**

AVÂND ÎN VEDERE articolul 1 alineatul (2) din Partea I și articolele 7 alineatul (2), 7 alineatul (5), 13 și 14 din Partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție,

Prin scrisoarea din 17 martie 2006, North European Aviation Resources AS (denumită în continuare „NEAR” sau „reclamantul”) a depus o plângere împotriva acordării de ajutor, prin bugetul național revizuit, Colegiului Norvegian de Aviație (denumit în continuare „NAC”). Scrisoarea a fost primită și înregistrată de Autoritate la 20 martie 2006 (Evenimentul cu referința nr. 366921). Prin scrisoarea din 25 august 2006, primită și înregistrată de Autoritate la 28 august (Evenimentul cu referința nr. 385471), NEAR a depus un supliment la plângerea sa cu privire la diverse sume de bani acordate NAC de către comitatul Troms și municipalitatea din Målselv.

AVÂND ÎN VEDERE Orientările Autorității privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul privind SEE ⁽⁴⁾, în special capitolele privind compensația pentru serviciu public și privind garanțiile de stat,

AVÂND ÎN VEDERE Decizia 195/04/COL din 14 iulie 2004 privind dispozițiile de punere în aplicare menționate la articolul 27 din Partea II a Protocolului 3 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție ⁽⁵⁾,

Prin scrisorile din 11 aprilie 2006 (Evenimentul cu referința nr. 369763) și 7 septembrie 2006 (Evenimentul cu referința nr. 385794), Autoritatea a informat autoritățile norvegiene cu privire la plângere și la suplimentul la aceasta și le-a invitat să transmită observații.

AVÂND ÎN VEDERE Decizia nr. 389/06/COL a Autorității din 13 decembrie 2006 de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție ⁽⁶⁾,

După analizarea acestor observații, Autoritatea a informat autoritățile norvegiene, prin scrisoarea din 13 decembrie 2006 (Evenimentul cu referința nr. 401508), că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție cu privire la ajutorul acordat sectorului formării piloților de linie în comitatul Troms ⁽⁸⁾. Guvernul Norvegiei a fost invitat să transmită observații pe marginea deciziei. Prin scrisoarea din 15 februarie 2007, primită și înregistrată de Autoritate la 19 februarie 2007 (Evenimentul cu referința nr. 410248), autoritățile norvegiene au transmis observațiile.

⁽¹⁾ Denumită în continuare „Autoritatea”.

⁽²⁾ Denumit în continuare „Acordul privind SEE”.

⁽³⁾ Denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”.

⁽⁴⁾ Orientări privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul privind SEE și a articolului 1 din Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, adoptate și emise de Autoritatea AELS de Supraveghere la 19 ianuarie 1994, publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare JO) L 231, 3.9.1994, p. 1 și în Suplimentul SEE nr. 32, 3.9.1994. Orientările au fost modificate ultima dată la 25 aprilie 2007. Denumite în continuare Orientările privind ajutorul de stat.

⁽⁵⁾ JO L 139, 25.5.2006, p. 37 și Suplimentul EE 26, 25.5.2006, p. 1.

⁽⁶⁾ Denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare”.

⁽⁷⁾ JO C 77, 5.4.2007, p. 35 și Suplimentul SEE nr. 17, 5.4.2007, p. 16.

⁽⁸⁾ Pentru mai multe detalii privind corespondența dintre autoritățile norvegiene și Autoritate, a se consulta decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare.

Decizia nr. 389/06/COL de inițiere a procedurii oficiale de investigare a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în Suplimentul SEE. Autoritatea a invitat părțile interesate să transmită observații ⁽⁹⁾.

Autoritatea a primit două serii de observații de la părțile interesate. Prin scrisoarea din 10 octombrie 2007 (Evenimentul cu referința nr. 446322), Autoritatea a înaintat aceste observații autorităților norvegiene, dându-le posibilitatea de a răspunde. Prin scrisoarea din 13 noiembrie 2007 (Evenimentul cu referința nr. 451773), autoritățile norvegiene au transmis observații.

2. Descrierea măsurii propuse

2.1. Măsurile care fac obiectul analizei

(a) Subvenție în favoarea NAC

Potrivit guvernului norvegian, parlamentul a introdus o subvenție de 4,5 milioane NOK pentru „formarea piloților de linie din Tromsø/Bardufoss” în iunie 2005. Ministerul Educației și Cercetării a alocat această subvenție direct NAC la 8 iulie 2005.

O altă sumă de 4,5 milioane NOK a fost inclusă în bugetul de stat pe 2006 și a fost, de asemenea, propusă în proiectul de buget pe 2007. Totuși, potrivit guvernului norvegian, parlamentul a fost notificat cu privire la plângere, iar alte alocări către NAC au fost suspendate în așteptarea soluționării problemei.

(b) Finanțarea pentru proiecte în favoarea Norsk Luftfartshøgskole

Comitatul Troms a confirmat că, prin decizia din 6 iulie 2006, a acordat finanțare pentru proiecte în valoare de 1,9 milioane NOK către Norsk Luftfartshøgskole (NLH), un organism descris de autoritățile norvegiene ca fundație fără scop lucrativ înființată în scopul facilitării formării piloților în partea de nord a Norvegiei.

(c) Împrumut pentru NAC din partea comitatului Troms și scutirea ulterioară de la rambursarea acestuia

Potrivit comitatului Troms County, acesta a acordat NAC un împrumut de 400 000 NOK în 1999, în conformitate cu schema privind împrumuturile regionale notificată Autorității și aprobată de aceasta. Împrumutul original prevedea rambursarea acestuia la rate uzuale ale dobânzii, după o perioadă inițială de trei ani. În urma prelungirilor perioadei de rambursare, comitatul Troms a acordat scutirea de la rambursarea împrumutului, prin decizia din 6 iulie 2006, cu condiția ca toți ceilalți creditori să participe la anularea datoriilor NAC.

(d) Garanția pentru împrumut

Comitatul Troms a confirmat că a garantat o sumă de 500 000 NOK din datoria NAC pe perioada 1 septembrie 2002-1 septembrie 2012 fără a solicita NAC să plătească o primă de garanție.

(e) Împrumut pentru NLH din partea municipalității din Målselv

Municipalitatea din Målselv a afirmat că, prin decizia din 19 iulie 2006, a acordat NAC un împrumut subordonat de 1,3 milioane NOK la o rată a dobânzii de 8,5 % pe an, suma integrală împreună cu dobânda având scadența cel târziu la finalul anului 2007. Prin decizia din 24 aprilie 2008, municipalitatea din Målselv a prelungit termenul de rambursare până la 31 decembrie 2008. Autoritățile norvegiene au confirmat de la acea dată că împrumutul a fost acordat și plătit în favoarea NLH.

2.2. Obiectivul măsurilor care fac obiectul analizei

(a) Subvenția

Potrivit guvernului norvegian, atât capacitatea Forțelor Aeriene de a forma piloți în afara serviciilor forțelor armate, precum și sprijinul financiar pentru formarea piloților de linie furnizat de către linia aeriană SAS au scăzut în ultimii ani. Finanțarea contestată poate părea o consecință a acestor modificări. Subvenția poate fi utilizată doar pentru a se asigura continuitatea formării piloților de linie existentă la NAC, preocuparea fiind menținerea capacității existente pentru formarea piloților de linie în Norvegia și evitarea unei crize în cadrul recrutării piloților.

(b) Finanțarea pentru proiecte în favoarea NLH

Potrivit comitatului Troms, finanțarea pentru proiecte are ca scop asigurarea dezvoltării și consolidării competențelor existente în domeniul aviației în comitat.

(c) Împrumutul pentru NAC din partea comitatului Troms și scutirea ulterioară de la rambursarea acestuia

Potrivit comitatului Troms, situația financiară a NAC a determinat necesitatea de a acorda prelungiri ale termenelor de rambursare a împrumutului și anularea integrală a acestuia în cele din urmă.

(d) Garanția pentru împrumut

Garanția a fost solicitată din partea proprietarilor NAC proporțional cu participațiile lor și în legătură cu un împrumut pentru finanțarea unui simulator de zbor.

(e) Împrumut pentru NLH din partea municipalității din Målselv

Nu s-au specificat obiectivele.

⁽⁹⁾ A se vedea nota de subsol nr. 7.

2.3. Temeiul juridic național pentru măsura de ajutor

Subvenția directă, în valoare de 4,5 milioane NOK, este acordată în contextul bugetului național revizuit pe 2005 (Kap. 281, post 1). Această linie bugetară include și suma de 574 000 NOK pentru alte scopuri care nu au legătură cu măsurile care fac obiectul analizei.

Celelalte măsuri sunt rezultatul deciziilor luate fie de Consiliul comitatului Troms, fie de Comitetul executiv al municipalității din Målselv.

2.4. Beneficiari

NAC este o societate cu răspundere limitată înregistrată în Norvegia din 1993. A fost deținută de către SAS (60 %), Norsk Luftfartshøgskole (29 %) și alți acționari mai mici. În noiembrie 2006, NLH și-a majorat participația în cadrul NAC la 95,65 %. Restul de 4,35 % din acțiuni sunt deținute de către Hurtigruten AS.

NAC, care organizează singurele cursuri de formare a piloților de linie din regiunea Tromsø/Bardufoss, a fost considerat singurul beneficiar posibil al subvenției parlamentare.

NAC este, de asemenea, beneficiarul specific al împrumutului (pentru care s-a acordat ulterior o scutire de la rambursare) și al garanției pentru împrumut acordată de comitatul Troms. Finanțarea pentru proiecte a fost acordată de comitatul Troms pentru Norsk Luftfartshøgskole, la fel ca împrumutul fin partea municipalității din Målselv.

Norsk Luftfartshøgskole este o fundație înregistrată în Norvegia din 1997. Membrii fondatori ai acesteia sunt Troms fylkeskommune, SAS Flight Academy și municipalitățile din Bardu și Målselv. Scopul acestei fundații non-profit este înregistrat ca închirierea de proprietăți, iar obiectivul este declarat ca facilitarea desfășurării de cursuri de formare a piloților de linie în nordul Norvegiei, prin dezvoltarea, inițierea și coordonarea ofertelor educaționale și obținerea spațiilor necesare.

3. Decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare

În decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare, Autoritatea a ajuns la concluzia preliminară că existența ajutorului de stat nu poate fi exclusă și că, pe baza informațiilor disponibile, au existat îndoieli cu privire la compatibilitatea acestui ajutor cu funcționarea Acordului privind SEE.

4. Observații din partea autorităților norvegiene cu privire la decizie

Autoritățile norvegiene au afirmat că finanțarea contestată nu constituie ajutor de stat deoarece formarea oferită de NAC nu este o activitate economică și, prin urmare, nu este oportună

evaluarea acesteia în temeiul articolului 61 din Acordul privind SEE. Autoritățile norvegiene au susținut, de asemenea că, chiar dacă activitatea ar intra în sfera acestei dispoziții, finanțarea contestată ar reprezenta o compensație pentru un serviciu de interes economic general în sensul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE.

Autoritățile norvegiene afirmă că formarea, chiar dacă nu este inclusă în sistemul național de învățământ, poate fi considerată o activitate fără caracter economic. Conținutul și nivelul cursului oferit de NAC sunt prevăzute într-o lege publică, Legea norvegiană privind aviația. În plus, se analizează în prezent posibilitatea de a integra formarea piloților în sistemul național de învățământ. Autoritățile norvegiene identifică o potențială problemă în termeni de recrutare în tendința actuală de a impune studenților sarcina costurilor de formare (în mod tradițional, costurile erau repartizate între societățile aviatice și studenți). Costul organizării unor astfel de cursuri de formare este ridicat și, deși formarea este oferită de operatorii privați, nu pare să implice o activitate economică profitabilă⁽¹⁰⁾. Prin urmare, autoritățile norvegiene afirmă că, în conformitate cu jurisprudența CEJ, finanțarea contestată a reprezentat doar îndeplinirea de către stat a obligației sale față de populație în domeniul formării.

Ca alternativă, autoritățile norvegiene sunt de părere că finanțarea contestată, atunci când este analizată din perspectiva articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE, este legală. Acestea subliniază marja de care dispune statul atunci când definește ceea ce constituie un „serviciu de interes general” și afirmă că acest concept se aplică formării piloților organizate de NAC. Autoritățile subliniază, în acest sens, că formarea specifică oferită de NAC, fiind singurul program pentru piloții de linie aeriene în cadrul căruia formarea are loc în Norvegia, a jucat un rol important în recrutarea piloților care vor fi angajați pe piața din Norvegia. Astfel, sprijinul pentru formarea piloților la NAC este o chestiune care ține de politica națională de educație, în directă legătură cu beneficiul pe termen lung pentru public și nu reprezintă o discriminare deoarece nu există alți furnizori de educație integrată în Norvegia.

Autoritățile norvegiene afirmă că prima condiție din articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE, cea privind încredințarea misiunii de serviciu public, este îndeplinită prin intermediul alocării bugetare specifice „pentru formarea piloților pentru transportul de linie în comitatul Troms/Bardufoss” împreună cu Legea norvegiană privind aviația. Autoritățile norvegiene afirmă că cea de-a doua condiție implică o verificare în ceea ce privește „erorile vădite”, spre deosebire de o „relație rezonabilă între scop și mijloacele utilizate”. Autoritățile norvegiene afirmă că derogarea se aplică dacă este necesară pentru a permite unei întreprinderi să își efectueze sarcinile în termeni financiari acceptabili⁽¹¹⁾. Autoritățile norvegiene exclud posibilitatea supracompensării, menționând că alocarea unei sume de 4,5 milioane NOK acoperă doar 20 % din costurile programului pentru piloții de linie.

⁽¹⁰⁾ Autoritățile norvegiene par să facă referire la procedurile de lichidare inițiate de Consiliul de administrație al NAC ca sprijin pentru această propunere.

⁽¹¹⁾ Faptul că NAC face în prezent obiectul unor proceduri de faliment este menționat în sprijinul acestei afirmații.

Autoritățile norvegiene subliniază că cerința din articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE potrivit căreia schimburile comerciale nu trebuie afectate „în mod contrar intereselor părților contractante” este mai puțin strictă decât criteriul efectului asupra comerțului în sensul stabilirii prezenței ajutorului în temeiul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Autoritățile norvegiene fac trimitere la exercițiul de comparare la care face referire Curtea de Justiție în jurisprudență⁽¹²⁾ și consideră că sarcina dovezii în acest caz revine Autorității⁽¹³⁾.

Observații specifice din partea comitatului Troms

Comitatul Troms este de părere că garantarea unei formări corespunzătoare a piloților de linie este o sarcină vitală de importanță națională. Acesta consideră că participarea sa atât directă (garanția pentru împrumut și scutirea de la rambursarea împrumutului), cât și indirectă (ca proprietar al NLH), la restructurarea financiară a NAC este o practică de piață normală și subliniază că, această contribuție s-a bazat pe condiția ca alți creditori să participe la restructurarea datoriilor⁽¹⁴⁾.

Comitatul Troms a explicat că garanția vizează un împrumut pentru finanțarea unui simulator de zbor. Proprietarilor în ultimă instanță ai NAC li s-a solicitat, pentru a evita plata în avans, să constituie o garanție pentru împrumut. Garanția constituită de comitatul Troms reprezintă 12,27 % din valoarea împrumutului. Comitatul Troms subliniază relația societate mamă – filială dintre comitat și NAC. De asemenea, acesta afirmă că orice primă, dacă ar fi fost solicitată, nu ar fi depășit pragul *de minimis* pentru ajutor.

Observații specifice din partea municipalității din Målselv

Municipalitatea din Målselv subliniază că dificultățile financiare cu care s-a confruntat NAC la momentul împrumutului au fost considerate a fi temporare și, ca parte interesată, municipalitatea a participat la procesul de refinanțare aflat în desfășurare. Municipalitatea afirmă că, atât timp cât riscurile sunt evaluate în mod corespunzător și obiectiv la momentul luării deciziei de acordare a împrumutului, Autoritatea nu ar trebui să revizuiască nivelul stabilit al dobânzii, în afara cazului în care se pare că nu au existat motive obiective *bona fide* pentru a se presupune în mod rezonabil că un investitor privat ar fi împrumutat bani în circumstanțele cazului.

5. Observații prezentate de părțile terțe interesate

Prin scrisoarea din 3 mai 2007, primită și înregistrată de Autoritate în aceeași zi (Evenimentul cu referința nr. 420011), Rørosfly AS a transmis observații pe marginea deciziei de inițiere a procedurii oficiale de investigare. Rørosfly AS sprijină reclamantul și subliniază avantajul concurențial pe care îl implică sprijinul de stat acordat unei singure școli de pilotaj.

Prin scrisoarea din 4 mai 2007, primită și înregistrată de Autoritate în aceeași zi (Evenimentul cu referința nr. 420422), reclamantul a transmis observații pe marginea deciziei de inițiere a procedurii oficiale de investigare. Ca primă observație, reclamantul respinge descrierea sistemului de formare a piloților prezentată de autoritățile norvegiene și susține că atât reclamantul, cât și NAC dispun de aceeași autorizație (eliberată de Autoritatea Norvegiană a Aviației Civile) și oferă formare integrată în Norvegia pentru viitorii piloți de transport aerian de linie⁽¹⁵⁾.

În ceea ce privește argumentul potrivit căruia NAC nu efectuează o activitate economică, reclamantul amintește sfera termenului „întreprindere”, sugerând că testul este dacă entitatea este angrenată într-o activitate care este una economică, implicând oferirea de bunuri sau servicii pe piață, care ar putea, cel puțin în principiu, să fie efectuată de o întreprindere privată în scopul realizării unui profit⁽¹⁶⁾. În raport cu reclamantul, NAC desfășoară o activitate tipic comercială, cu un scop economic evident. În sprijinul acestei poziții, reclamantul face referire la activitatea publicitară extinsă desfășurată de NAC, considerând că este caracteristică pentru actorii de pe piață. NEAR face, de asemenea, referire la creșterea propriului aflux de studenți odată cu lichidarea NAC, considerând că acest aspect este ilustrativ pentru relația concurențială dintre diversele școli de pilotaj.

În ceea ce privește aplicarea articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE, reclamantul pune sub semnul întrebării conținutul exact al serviciului de interes economic general (SIEG) invocat de autoritățile norvegiene. Toate școlile de pilotaj din Norvegia trebuie să fie conforme cu aceleași norme naționale și internaționale. În consecință, activitățile NAC în ansamblu nu pot fi considerate SIEG; NAC trebuie să furnizeze ceva „suplimentar” în comparație cu alte școli. Reclamantul identifică furnizarea întregului curs de formare în Norvegia ca singurul element „suplimentar” oferit de NAC. Totuși, deși caracteristica unui SIEG este că nu este furnizat fără intervenție publică, NEAR oferă formare integrată pentru piloți cu instruire exclusiv în Norvegia (la un preț mai mic decât cel oferit de NAC). Prin urmare, reclamantul concluzionează că clasificarea serviciului în cauză ca SIEG este o eroare vădită. În orice caz, reclamantul susține că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE. Reclamantul contestă afirmația autorităților norvegiene potrivit căruia încredințarea misiunii de serviciu public într-un act oficial a avut loc prin Legea norvegiană a aviației și prin alocarea bugetară. În plus, în ceea ce privește Orientările privind ajutorul de stat în legătură cu compensarea pentru serviciu public, nici natura exactă a SIEG, nici parametrii pentru calcularea, controlul și revizuirea compensației nu sunt specificate în niciun act oficial. În acest sens, reclamantul observă

⁽¹²⁾ Cauza 202/88, *Comisia v. Franța (Echipamente terminale de telecomunicații)* Rec., 1991, p. I-1223, punctul 12.

⁽¹³⁾ Autoritățile norvegiene fac trimitere la cauza C-159/94, *Comisia v. Franța* Rec., 1997, p. I-5815, punctele 112 și 113, în sprijinul acestei afirmații.

⁽¹⁴⁾ Comitatul Troms a prezentat probe potrivit cărora altor două societăți private, cu împrumuturi restante de 200 000 NOK fiecare, li s-a acordat scutirea de datorii către NAC ca parte a procedurii de restructurare.

⁽¹⁵⁾ Reclamantul observă că studenților de la NEAR li se oferă posibilitatea de a efectua întreaga formare în Norvegia, însă cei mai mulți aleg să profite de oportunitățile oferite în străinătate. Diferența este că NAC nu oferă astfel de plasamente în străinătate și, astfel, toți studenții efectuează cursurile de formare doar în Norvegia.

⁽¹⁶⁾ Reclamantul face referire, în acest sens, la cauzele C-41/90, *Höfner*, Rec., 1991, p. I-1979 și C-244/94, *Fédération Française des Sociétés d'Assurance*, Rec., 1995, p. I-4013. Pe de altă parte, funcția pur socială a entității în cauza C-159/91, *Poucet et Pistre*, Rec., 1993, p. I-637 este utilizată drept exemplu de clasificare ca alt tip de entitate decât o întreprindere.

faptul că autoritățile norvegiene nu au documentat costurile în legătură cu niciun SIEG (respectiv costurile legate de o potențială „obligație” de a efectua toate lecțiile de zbor în Norvegia). Într-adevăr, reclamantul afirmă că aceeași formare poate fi oferită de NEAR la un preț mai mic ⁽¹⁷⁾.

În cele din urmă, reclamantul formulează observații cu privire la „principiul investitorului în economia de piață”. Reclamantul afirmă că NAC s-a confruntat cu dificultăți financiare cel puțin din momentul în care SAS a decis să își retragă sprijinul în 2005 și că, la momentul „investițiilor”, autoritățile norvegiene nu aveau niciun temei pentru a se aștepta la un profit rezonabil la capitalul investit. În ceea ce privește faptul că autoritățile dețineau o participație în cadrul NAC, reclamantul face referire la jurisprudența CEJ și afirmă că, în mod contrar față de jurisprudență, „investițiile” nu au fost făcute în mod abstract, ci au intervenit considerente de ordin social, regional și sectorial. Mai exact, reclamantul afirmă că Norsk Luftfartshøgskole trebuie să fie considerată o întreprindere în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE și că subvenția de 1,9 milioane NOK către această entitate constituie un avantaj economic care amenință să denatureze concurența. Mai mult decât atât, deoarece fundația este non-profit, investițiile nu pot fi considerate a fi conforme cu principiul investitorului privat în economia de piață. Reclamantul reafirmă observațiile anterioare și concluzionează că fundației Norsk Luftfartshøgskole nu i se încredințează o obligație de serviciu public în temeiul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE, iar suma acordată nu are nicio legătură cu costurile oricărui SIEG pretins.

Reclamantul identifică, de asemenea, din observațiile autorităților norvegiene la decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare, două potențiale elemente de ajutor: NLH a scutit NAC de obligațiile referitoare la chirie pentru dormitoarele studenților pe o perioadă de timp și a redus nivelul plăților datorate pentru chiria hangarului și spațiilor administrative. Reclamantul consideră că aceste acțiuni nu ar fi fost întreprinse în conformitate cu principiul investitorului în economia de piață și, prin urmare, constituie ajutor din partea NLH către NAC.

În ceea ce privește scutirea de la rambursarea împrumutului ⁽¹⁸⁾, reclamantul afirmă că nu este suficient să se demonstreze că și investitorii privați au acordat scutiri de la rambursare și susține că scutirea de la rambursarea împrumutului reprezintă ajutor de stat care nu este compatibil cu principiul investitorului privat în economia de piață. În special, reclamantul remarcă faptul că nu a fost prezentată de comitat nicio dovadă care să documenteze un plan de restructurare care ar conduce la un profit corespunzător la investiție.

În ceea ce privește garanția pentru împrumut, reclamantul contestă afirmația autorităților norvegiene potrivit căreia societățile-mamă nu solicită în general o primă de garanție cu privire

⁽¹⁷⁾ Pe baza costului estimat al educației pentru un student la NAC de 937 500 NOK, reclamantul afirmă că NAC beneficiază de o supra-compensare, costul educației la NEAR și exclusiv în Norvegia fiind de 512 000 NOK.

⁽¹⁸⁾ Reclamantul observă că nu a fost prezentată nicio observație din partea comitatului cu privire la acordarea inițială a împrumutului, nici cu privire la amânarea rambursării în 2003. Reclamantul susține că aceste elemente reprezintă, de asemenea, ajutor de stat.

la împrumuturile acordate filialelor și face referire la secțiunile 3-8 și 3-9 din Legea norvegiană privind societățile cu răspundere limitată în sprijinul afirmației sale cu privire la veridicitatea contrariului.

În fine, în ceea ce privește rata dobânzii de 8,5 % percepută pentru împrumutul acordat de municipalitatea din Målselv, reclamantul reafirmă considerentele care stau la baza principiului investitorului în economia de piață și concluzionează că, având în vedere situația financiară a NAC, rata dobânzii nu reflectă riscul care însoțește împrumutul și ar trebui clasificată ca subvenție care nu ar fi fost acordată de un investitor privat.

6. Observațiile autorităților norvegiene la comentariile de mai sus

Autoritățile norvegiene au răspuns la comentariile prezentate de Rørosfly și de reclamant subliniind, în primul rând, că NAC nu mai există ca persoană juridică și că, în al doilea rând, deoarece NEAR nu încurajează în mod activ studenții să efectueze întreaga formare în Norvegia, sprijinul acordat NAC a fost considerat a fi cel mai bun mod de a contribui la mediul educației în domeniul aviației în Norvegia.

II. EVALUARE

1. Domeniul de aplicare al prezentei decizii

În observațiile lor pe marginea deciziei de inițiere a procedurii oficiale de investigare, autoritățile norvegiene descriu relația dintre NLH și NAC și menționează că, din perspectiva dificultăților financiare cu care s-a confruntat cea din urmă, NLH a suspendat temporar obligațiile de plată a chiriei în legătură cu căminul pe care l-a închiriat NAC și a redus plățile datorate ca urmare a închirierii hangarului și spațiilor administrative.

Reclamantul subliniază această măsură ca reprezentând două alte situații de ajutor acordat NAC, în timp ce autoritățile susțin că această măsură a fost normală în circumstanțele date. Aceste măsuri nu au făcut parte din decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare.

În plus, din perspectiva informațiilor furnizate de autoritățile norvegiene cu privire la beneficiarul împrumutului din partea municipalității din Målselv, această măsură nu mai corespunde descrierii din decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare. Autoritățile norvegiene au confirmat, de asemenea, că atât acest împrumut, cât și finanțarea pentru proiecte alocate NLH din partea comitatului Troms au fost transferate către NAC „pentru servicii necesare în vederea efectuării unui proiect de dezvoltare”. Încă o dată, acest transfer de fonduri nu a fost menționat în decizia de inițiere a procedurii oficiale de investiție.

În legătură cu modificarea în ceea ce privește beneficiarul împrumutului acordat de municipalitatea din Målselv, Autoritatea consideră că măsura contestată, finanțarea din partea municipalității la o dobândă preferențială, rămâne aceeași cu cea din decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare și, prin urmare, va analiza acea măsură în legătură cu noul beneficiar, mai degrabă decât în legătură cu NAC. Cu toate acestea, în ceea ce privește celelalte observații, nu pare evident pentru Autoritate că nu pot fi exprimate îndoiele în ceea ce privește conformitatea acestor diverse măsuri cu normele privind ajutorul de stat. Prin urmare, nu se pot furniza concluzii privind aceste măsuri și nu vor fi analizate în continuare în prezenta decizie. Prin urmare, domeniul de aplicare al prezentei decizii include doar măsurile descrise la punctele I-2.1(a)-(e) de mai sus.

2. Prezența ajutorului de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE

Articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE are următorul conținut:

„Este incompatibil cu prezentul acord orice ajutor acordat de statele membre ale CE, statele AELS sau din resurse de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri, în măsura în care afectează comerțul dintre părțile contractante, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord.”

Înainte de a analiza aceste criterii în mod individual, trebuie formulată o observație preliminară în ceea ce privește natura activității efectuate de NAC, respectiv organizarea de cursuri de formare pentru piloții de linie.

Se pare că există o piață concurențială pentru furnizarea acestor servicii, al căror cost este semnificativ. Faptul că serviciul prezintă un aspect educațional nu modifică, în sine, natura economică a activității. Dimpotrivă, jurisprudența invocată de guvernul norvegian pare să sprijine opinia potrivit căreia, în timp ce cursurile furnizate în cadrul sistemului național de învățământ nu constituie servicii în sensul articolului 50 din Tratatul CE⁽¹⁹⁾, cursurile care sunt finanțate în mod esențial din fonduri private, în special de către studenți sau părinții acestora, sunt incluse în sfera aceluși articol⁽²⁰⁾. În plus, acest raționament care se leagă de noțiunea de „serviciu” în sensul articolelor 49 din Tratatul CE și 36 din Acordul privind SEE, poate fi transpus în domeniul ajutorului de stat și în ceea ce privește întrebarea dacă o activitate este economică și astfel este efectuată de o întreprindere în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE⁽²¹⁾. Nu s-a susținut și nici informațiile la dosar nu sprijină o concluzie potrivit căreia cursurile la NAC nu sunt finanțate în mod esențial din fonduri private. Prin urmare, Autoritatea concluzionează că formarea piloților de linie oferită de NAC înainte de a intra în procedură de faliment a fost o activitate economică și că NAC este o întreprindere în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE.

⁽¹⁹⁾ Articolul 37 din Acordul privind SEE este formulat în termeni identici.

⁽²⁰⁾ A se vedea cauza C-109/92, *Wirth*, Rec., 1993, p. I-6447, punctele 14-17. Curtea de Justiție a AELS a confirmat recent această opinie în Cauza E-5/07, *Private Barnehagers Landsforbund*, hotărâre din 21 februarie 2008, încă nepublicată, punctul 80 și următoarele.

⁽²¹⁾ Cauza E-5/07, *Private Barnehagers Landsforbund*, citată mai sus, punctul 80.

2.1. Prezența resurselor de stat

Măsura de ajutor trebuie să fie acordată de către stat sau prin resurse de stat.

Finanțarea contestată constă dintr-o subvenție directă alocată în contextul bugetului național revizuit sau din sume de bani plătite sau avantaje acordate de autoritățile locale. Prin urmare, este clar că finanțarea contestată a fost acordată integral de către stat sau prin resurse de stat.

2.2. Favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri

În primul rând, măsura de ajutor trebuie să ofere beneficiarilor avantaje care îi scutesc pe aceștia de taxe care sunt în mod normal suportate de propriile lor bugete. Cu toate acestea, doar transferurile de resurse care favorizează întreprinderile intră sub incidența articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Astfel, înainte de a trece la măsurile specifice care fac obiectul analizei, trebuie în primul rând să se analizeze dacă beneficiarii finanțării sunt întreprinderi, în sensul acestei dispoziții.

Astfel cum s-a menționat mai sus, NAC este în mod clar o întreprindere, iar faptul că efectuează o funcție educațională nu modifică, în cazul de față, această concluzie.

Cu toate acestea, se pare că NLH nu efectuează nicio formă de activitate economică în legătură cu care primește finanțare. Potrivit jurisprudenței constante, activitatea care constă în oferirea de bunuri și servicii pe o anumită piață este caracteristica principală a unei activități economice⁽²²⁾. Autorității nu i s-au prezentat informații care să indice că facilitarea furnizării de cursuri de formare a piloților de linie în nordul Norvegiei poate fi definită în astfel de termeni. Într-adevăr, încă o dată în conformitate cu jurisprudența constantă, doar serviciile care sunt în mod normal furnizate în schimbul unei remunerații trebuie considerate servicii în sensul Acordului privind SEE⁽²³⁾. Nu numai că NLH nu primește o plată pentru prestațiile sale, ci și finanțarea pe care o plătește în conformitate cu scopul său de a facilita furnizarea de formare a piloților de linie în nordul Norvegiei este mai degrabă legată de obiectivele sociale identificate de Curtea de Justiție a AELS în cauza *Private Barnehagers*, în care a susținut că statul norvegian nu a încercat să se angreneze în activități profitabile, ci își îndeplinea datoriile față de propria populație în domeniul social, cultural și educațional⁽²⁴⁾. Într-adevăr, finanțarea acordată NLH din partea comitatului Troms este mai degrabă similară unui transfer intern de resurse, alocând fondurile pentru promovarea formării piloților de linie în zona geografică pentru care comitatul este responsabil, decât unei plăți pentru prestarea unor servicii. O plată suplimentară din aceste fonduri către întreprinderi precum NAC, care desfășoară activitatea economică de furnizare a unor cursuri de formare a piloților de linie poate într-adevăr

⁽²²⁾ Cauza C-205/03, *P FENIN*, Rec., 2006, p. I-6295, punctul 25.

⁽²³⁾ Cauza E-5/07, *Private Barnehagers Landsforbund*, citată mai sus, punctul 81.

⁽²⁴⁾ Cauza E-5/07, *Private Barnehagers Landsforbund*, citată mai sus, punctul 83.

să reprezinte ajutor de stat dar, astfel cum s-a observat mai sus la punctul II-1, nu intră în domeniul de aplicare al prezentei decizii. În ceea ce privește plata inițială către NLH, Autoritatea concluzionează că, cel puțin la momentul la care s-au efectuat plățile, NLH nu putea fi considerată în sine un beneficiar al ajutorului, iar cele două măsuri în legătură cu care NLH a avut calitatea de beneficiar nu trebuie evaluate în continuare. Prin urmare, Autoritatea va analiza doar existența unui avantaj în legătură cu măsurile în cadrul cărora NAC a fost beneficiarul, respectiv:

- subvenție directă de 4,5 milioane NOK de la bugetul de stat;
- împrumut din partea comitatului Troms și scutirea ulterioară de la rambursarea acestuia;
- garanția pentru împrumut acordată de către comitatul Troms fără plata unei prime.

O subvenție directă care are ca scop diminuarea costurilor operaționale satisface în mod evident această condiție.

Potrivit autorităților norvegiene, împrumutul din partea comitatului Troms a fost acordat în temeiul schemei de împrumuturi regionale notificată Autorității și autorizată de aceasta în 1999. Scutirea de la rambursarea unui împrumut diminuează, de asemenea, sarcina financiară pe care beneficiarul ar trebui să o suporte în caz contrar. Cu toate acestea, niciun avantaj în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, nu poate fi considerat a fi acordat beneficiarului dacă acțiunea este guvernată de principiile pieței. Potrivit informațiilor furnizate de autoritățile norvegiene, în ultima parte a anului 2005, următoarele entități au fost creditori pe termen lung, fără garanție, ai NAC: Sparebanken Finans Nord-Norge AS (2 877 000 NOK), comitatul Troms (400 000 NOK), Indre Troms Samvirkeleg BA (200 000 NOK) și Eriksen Eiendom (200 000 NOK). Autoritățile norvegiene au confirmat că ultimele două, ambele fiind considerate investitori privați, au autorizat scutirea de la plata împrumuturilor pe care le-au acordat NAC, în timp ce Sparebanken Finans Nord-Norge a acordat o amânare a ratelor pentru cea de-a doua jumătate a anului 2006, însă nu și scutirea de la plata dobânzii. Astfel, deși autoritățile publice trebuie să încerce să recupereze sumele care le sunt datorate depunând aceleași eforturi pe care le-ar depune un creditor privat, Autoritatea consideră că deoarece și actorii de pe piață au acordat scutiri de la rambursarea împrumuturilor acordate NAC, aceeași acțiune întreprinsă de comitatul Troms nu constituie ajutor de stat.

Secțiunea 2.1 din Orientările privind ajutorul de stat referitoare la garanțiile de stat stipulează că garanțiile de stat constituie un avantaj pentru împrumutat și o diminuare a resurselor de stat atunci când nu se plătește nicio primă în schimbul garanției. Prin urmare, s-ar părea că garanția acordată NAC de către comitatul Troms a oferit un avantaj NAC, favorizând astfel

acea întreprindere în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE.

În al doilea rând, măsura de ajutor trebuie să fie selectivă în sensul că favorizează „anumite întreprinderi sau producția anumitor mărfuri”. Măsurile care fac obiectul analizei au vizat în mod specific NAC și, prin urmare, sunt în mod clar selective.

2.3. Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale între părțile contractante

Pentru ca măsurile să constituie ajutor de stat, acestea trebuie să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale între părțile contractante. Având în vedere că NAC se află în concurență directă cu alte instituții din Norvegia și din Europa care oferă cursuri de formare pentru piloții de linie în conformitate cu normele europene comune (*Joint Aviation Authorities Flight Crew Licence*, sau JAA-FCL), se pare că finanțarea consolidează poziția beneficiarului și, astfel, are potențialul de a denatura concurența între aceste diverse școli și de a afecta schimburile comerciale dintre statele în care sunt stabilite.

2.4. Concluzie

Pe baza considerentelor de mai sus, Autoritatea concluzionează că următoarele măsuri nu reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE:

- finanțare pentru proiecte în favoarea NLH din partea comitatului Troms [punctul I-2.1(b) de mai sus];
- acordarea scutirii de la rambursarea unui împrumut din partea comitatului Troms în favoarea NAC [punctul I-2.1(c) de mai sus]; și
- împrumut acordat NLH din partea municipalității din Målselv [punctul I-2.1(e) de mai sus],

iar următoarele măsuri, acordate în favoarea NAC, reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE:

- subvenție directă în valoare de 4,5 milioane NOK de la bugetul de stat [punctul I-2.1(a) de mai sus]; și
- garanție pentru împrumut acordată de comitatul Troms fără plata unei prime [I-2.1(d) de mai sus].

3. Cerințe procedurale

În temeiul articolului 1 alineatul (3) din Partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, „Autoritatea de Supraveghere a AELS va fi informată, în timp suficient pentru a putea să își prezinte observațiile, cu privire la orice plan de acordare sau modificare a unui ajutor (...). Statul în cauză nu va pune în aplicare măsurile pe care le propune până în momentul în care procedura a condus la luarea unei hotărâri definitive.”

Autoritățile norvegiene nu au notificat Autorității măsurile de ajutor descrise mai sus. Prin urmare, Autoritatea concluzionează că, în legătură cu măsurile identificate ca reprezentând ajutor [adică subvenția directă și garanția la împrumut descrise la punctele I-2.1(a) și respectiv (d) de mai sus], autoritățile norvegiene nu și-au respectat obligațiile în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție. Sprijinul acordat reprezintă, prin urmare, „ajutor ilegal” în sensul articolului 1 litera (f) din Partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție.

4. Compatibilitatea ajutorului

4.1. Evaluare în temeiul articolului 61 din Acordul privind SEE

Niciuna dintre situațiile descrise la articolul 61 alineatul (2) din Acordul privind SEE nu se aplică în cazul de față.

Regiunea în cauză nu intră sub incidența articolului 61 alineatul (3) litera (a) din Acordul privind SEE, iar articolul 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE nu se aplică în cazul de față.

Finanțarea contestată nu pare să promoveze obiective comunitare orizontale în sensul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE în mod direct, cum ar fi cercetarea și dezvoltarea, ocuparea forței de muncă, mediul etc. Autoritățile norvegiene nu au invocat, într-adevăr această derogare. Autoritatea consideră, prin urmare, că finanțarea contestată nu poate fi compatibilă cu funcționarea Acordului privind SEE în sensul alineatului respectiv.

4.2. Evaluare în temeiul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE

În temeiul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE, „întreprinderile cărora li se încredințează prestarea de servicii de interes economic general ... fac obiectul normelor cuprinse în prezentul Acord, în special normele privind concurența, în măsura în care aplicarea acestor norme nu împiedică, de iure sau de facto, sarcinile specifice care le sunt atribuite. Dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată în mod contrar intereselor părților contractante”.

Aplicarea acestei dispoziții a fost abordată în detaliu în Orientările privind ajutorul de stat în legătură cu compensația pentru serviciul public, punctul 25 din aceste orientări stipulând că orientările vor fi aplicate evaluării ajutorului care nu a fost notificat acordat după adoptarea orientărilor. În toate celelalte cazuri, vor fi aplicate dispozițiile în vigoare la momentul acordării ajutorului. Cele două măsuri analizate au fost adoptate înainte de adoptarea Orientărilor (20 decembrie 2005).

Înainte de a se introduce ceea ce la momentul respectiv era capitolul 18C din Orientările privind ajutorul de stat (în prezent numit capitolul privind compensația pentru serviciu public) nu existau norme specifice privind compensația pentru

serviciu public. Cu toate acestea, Autoritatea consideră adecvat să își bazeze evaluarea măsurilor anterioare pe Comunicarea Comisiei privind serviciile de interes economic general în Europa⁽²⁵⁾ interpretată împreună cu jurisprudența Curții de Justiție, respectiv hotărârile pronunțate înainte de acordarea ajutorului.

De asemenea, Autoritatea consideră că prin conținutul capitolului 18C din Orientările privind ajutorul de stat nu s-a modificat în mod fundamental baza de evaluare, ci doar au fost clarificate cerințele pentru îndeplinirea diferitelor criterii conținute în articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE.

Compatibilitatea celor două măsuri care fac obiectul analizei va fi, prin urmare, evaluată pe baza următoarelor principii (cumulative), ținând seama în mod corespunzător de momentul adoptării măsurilor și având în vedere faptul că articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE constituie o derogare și, în consecință, trebuie interpretat în mod restrictiv:

- serviciul în cauză trebuie să fie un „serviciu de interes economic general” și trebuie să fie definit în mod clar ca atare;
- întreprinderii în cauză trebuie să i se încredințeze în mod oficial prestarea serviciului respectiv;
- aplicarea normelor privind concurența ar împiedica executarea sarcinii specifice încredințate întreprinderii în cauză; și
- dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată în mod contrar intereselor părților contractante.

Serviciu de interes economic general

Statele AELS au o mare putere de apreciere în stabilirea nivelului serviciilor de interes economic general și pot, dacă este necesar, să impună obligații de serviciu public pentru garantarea nivelului respectiv. Stabilirea de către stat a ceea ce constituie un serviciu de interes economic general face doar obiectul controlului care vizează erorile vădite. Cu toate acestea, în toate cazurile, pentru a se putea aplica derogările de la articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE, misiunea de serviciu public trebuie definită în mod clar.

În acest sens, jurisprudența indică faptul că în conceptul de „serviciu de interes economic general” sunt incluse serviciile care prezintă caracteristici speciale comparativ cu interesul economic al activității economice în general⁽²⁶⁾. O astfel de caracteristică specială poate fi faptul că autoritățile publice consideră că serviciul trebuie să fie furnizat chiar și atunci când piața poate să nu dispună de stimulente suficiente în acest sens⁽²⁷⁾. Astfel, atunci când serviciile sunt considerate a fi de interes general iar forțele pieței nu au ca rezultat furnizarea în mod satisfăcător a acestor servicii, statul în cauză poate stabili obligații specifice de serviciu public pentru garantarea nivelului serviciului furnizat.

⁽²⁵⁾ JO C 17, 19.1.2001, p. 4.

⁽²⁶⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova*, Rec., 1991, p. I-5889, punctul 28.

⁽²⁷⁾ A se vedea, de exemplu, Comunicarea Comisiei privind serviciile de interes economic general în Europa, menționată mai sus la nota de subsol 25, punctul 14.

În ceea ce privește subvenția directă de 4,5 milioane NOK, Autoritatea constată că postul relevant din bugetul de stat pe 2005 atribuie finanțare „formării piloților de linie din Tromsø/Bardufoss”. Autoritatea este de părere că aceasta nu poate constitui o definiție clară a misiunii de serviciu public. În plus, chiar dacă s-ar susține că desfășurarea în întregime a cursului în Norvegia este caracteristica specifică și că acesta este elementul de „interes general” al serviciului, Autoritatea observă că niciun element din buget sau din alte documente prezentate Autorității nu impune ca subvenția să facă obiectul unei astfel de condiții.

Autoritatea este, prin urmare, de părere că în cazul de față, definiția serviciului de interes economic general constituie o eroare vădită. Astfel, condiția pentru aplicarea articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE (*respectiv* ca o întreprindere să presteze un serviciu de interes economic general) nu este îndeplinită în cazul de față.

În cele din urmă, în legătură cu măsura identificată la punctul I-2.1(d) de mai sus, Autoritatea este de părere că o garanție pentru un anumit quantum al datoriilor, definită în general, nu poate constitui garantarea îndeplinirii unei anumite sarcini de interes economic general și că, prin urmare, măsura nu trebuie să fie evaluată în temeiul articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE.

Încredințarea misiunii de serviciu public

Chiar dacă se pornește de la premisa că serviciul în cauză a fost definit în mod corespunzător, pentru ca excepția de la articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE să se aplice, misiunea de serviciu public trebuie să fie în mod specific încredințată printr-un act al autorității publice. Autoritatea observă că ambele măsuri care fac obiectul analizei ar părea să acorde un avantaj financiar NAC fără a fi încredințată nicio misiune de serviciu public în schimbul finanțării. În ceea ce privește argumentul autorităților norvegiene pe baza practicii Comisiei, Autoritatea este de părere că nu rezultă din deciziile organismului respectiv că simpla primire de finanțare de la stat constituie încredințare a prestării unui serviciu, atunci când nu se oferă nicio descriere a misiunii de serviciu public sau a condițiilor în care aceasta este încredințată⁽²⁸⁾. În acest sens, Autoritatea face încă o dată referire la faptul că, dacă trăsătura specifică a formării organizate la NAC este faptul că întregul curs se desfășoară în Norvegia și că acesta este elementul de „interes general” al serviciului, niciun element din buget sau din alte documente prezentate Autorității nu impune ca subvenția să facă obiectul unei astfel de caracteristici.

Astfel, chiar dacă ar fi clar că autoritățile norvegiene se refereau la o misiune de serviciu public în momentul deciziei de a acorda finanțare sectorului formării piloților de linie, Autoritatea nu are la dispoziție nicio dovadă a faptului că misiunea respectivă a fost încredințată în mod specific NAC. Prin urmare, articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE nu poate fi aplicat situației în cauză.

⁽²⁸⁾ Decizia 2006/225/CE a Comisiei din 2 martie 2005 privind schema de ajutor pusă în aplicare de Italia pentru reforma instituțiilor de formare (JO L 81, 18.3.2006, p. 25) confirmă în mod expres că instituțiile în cauză „au asigurat formare profesională, socială și instituțională orientată ... furnizată în cadrul sistemului public e învățământ” (considerentul 48) și că, prin urmare, li s-a „încredințat o misiune de serviciu public, în cadrul normelor relevante naționale și regionale, prin intermediul unor acte obligatorii” (considerentul 57).

Proportionalitate

Ultimele două elemente ale articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE reprezintă, împreună, o evaluare a proporționalității. Atunci când analizează dacă măsurile adoptate depășesc ceea ce este necesar pentru a se garanta îndeplinirea efectivă a misiunii de serviciu public, Autoritatea constată, în primul rând, că necesitatea finanțării în cauză este îndoielnică în absența oricăror condiții pentru acordarea acesteia și, în al doilea rând, că nu pare să se fi efectuat o evaluare obiectivă a cuantumului necesar al finanțării. Prin urmare, Autoritatea concluzionează că chiar dacă celelalte criterii ar fi fost satisfăcute, acest element al articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE nu este îndeplinit în cazul de față.

4.3. Concluzie

Autoritatea concluzionează că nici subvenția directă [punctul I-2.1(a) de mai sus], nici garanția pentru împrumut [I-2.1(d) de mai sus] nu îndeplinesc condițiile pentru aplicarea articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE și că ambele măsuri sunt, prin urmare, incompatibile cu funcționarea Acordului privind SEE.

5. Concluzie

Autoritatea constată că următoarele măsuri nu reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE:

- finanțarea pentru proiecte din partea comitatului Troms [punctul I-2.1(b) de mai sus];
 - scutirea de la rambursarea unui împrumut din partea comitatului Troms [punctul I-2.1(c) de mai sus]; și
 - împrumut din partea municipalității din Målselv [punctul I-2.1(e) de mai sus].
- Cu toate acestea, Autoritatea concluzionează că autoritățile norvegiene au pus în aplicare în mod ilegal următoarele măsuri de ajutor:
- subvenție directă în valoare de 4,5 milioane NOK de la bugetul de stat [punctul I-2.1(a) de mai sus]; și
 - garanție pentru împrumutul acordat de comitatul Troms fără plata unei prime [punctul I-2.1(d) de mai sus],

în încălcarea articolului 1 alineatul (3) din Partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție.

Măsurile de ajutor descrise nu satisfac condițiile de aplicare a articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE și nu sunt, prin urmare, compatibile cu funcționarea Acordului privind SEE.

Din articolul 14 din Partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție rezultă că Autoritatea decide că ajutorul ilegal care este incompatibil cu normele privind ajutorul de stat în temeiul Acordului privind SEE trebuie să fie recuperat de la beneficiari,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Finanțarea pentru proiecte acordată NLH de către comitatul Troms și împrumutul acordat aceste entități de către municipalitatea din Målselv, împreună cu scutirea acordată de comitatul Troms de la plata unui împrumut în favoarea NAC nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE.

Articolul 2

Subvenția directă în valoare de 4,5 milioane NOK de la bugetul de stat și garanția pentru împrumut acordată de către comitatul Troms constituie ajutor de stat în favoarea NAC care nu este compatibil cu funcționarea Acordului privind SEE în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE.

Articolul 3

Autoritățile norvegiene iau măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului menționat la articolul 2 pus la dispoziția NAC în mod ilegal.

Articolul 4

Recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a deciziei. Ajutorul care trebuie recuperat include dobânda și dobânda compusă de la data la care a fost pus la dispoziția NAC până la data recuperării acestuia. Dobânda se calculează pe baza articolului 9 din Decizia nr. 195/2004/COL.

Articolul 5

Autoritățile norvegiene informează Autoritatea AELS de Supraveghere în termen de două luni de la notificarea prezentei decizii cu privire la măsurile luate pentru respectarea acesteia.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Regatului Norvegiei.

Articolul 7

Numai versiunea în limba engleză este autentică.

Adoptată la Bruxelles, 1 iulie 2009.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Per SANDERUD
Președinte

Kristján A. STEFÁNSSON
Membru al Colegiului

IV *Acte adoptate înainte de 1 decembrie 2009, în temeiul Tratatului CE, al Tratatului UE și al Tratatului Euratom*

- ★ **Decizia nr. 290/09/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 1 iulie 2009 privind ajutorul acordat sectorului formării piloților de linie în comitatul Troms (Norvegia) 59**

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO